DETELJICA
2019/2020
5. ŠTEVILKA

Osnovna šola Stična

DATUM GLASILA:
JUNIJ 2020

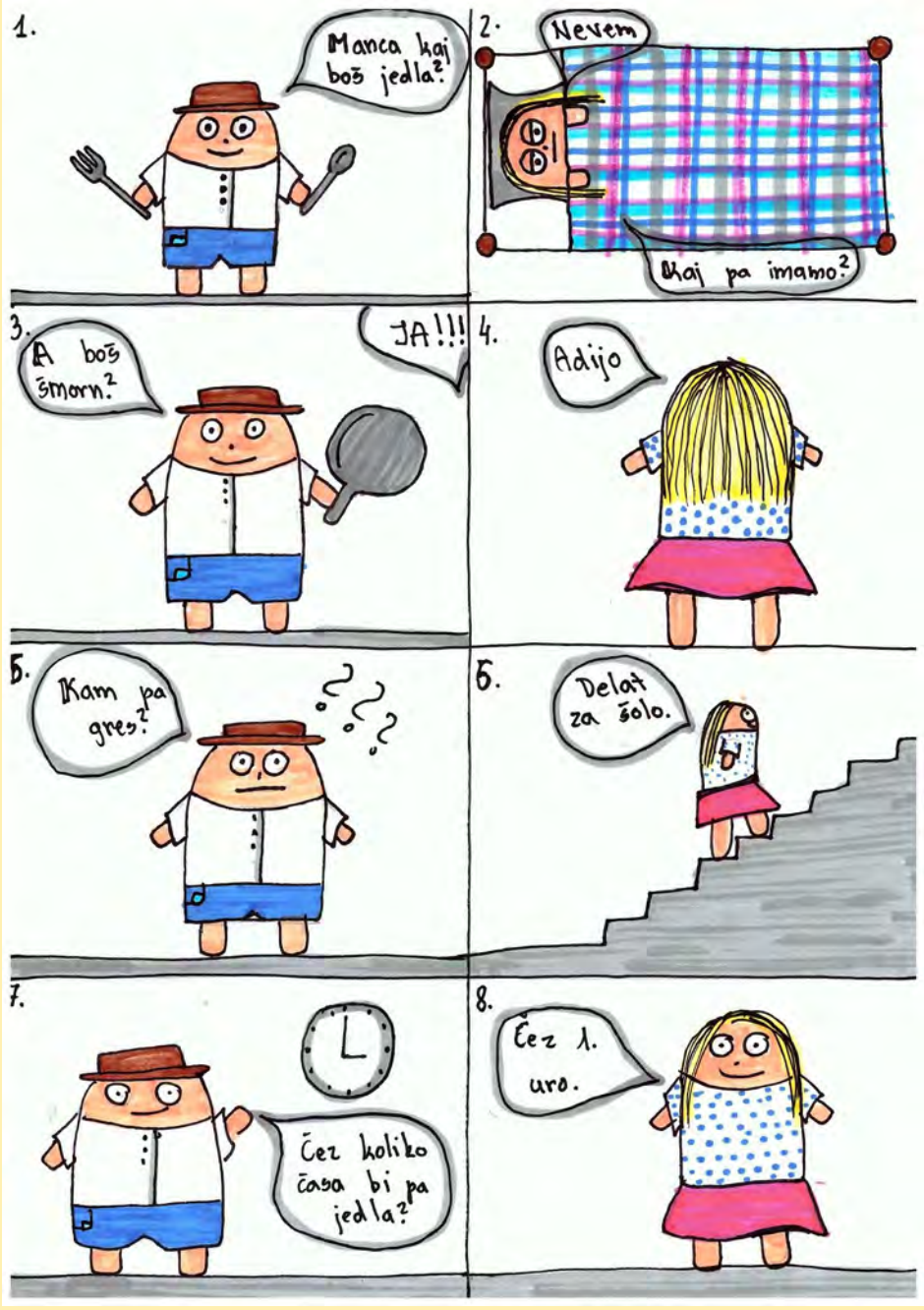
Intervju z igralcem Gorazdom Žilavcem na strani 137

Severjeva knjiga rekordov na strani 155

V tej številki:

Novičke iz šolskih klopi	6
Zapisi iz karantene	97
Literarni kotliček	116
Naši učenci o ...	125
Intervjuvali smo	137
Mladi likovniki se predstavljajo	141
Pisan.svet	145
Severjeva knjiga rekordov	155

DETELJICA

Glasilo učencev OŠ Stična, PŠ Zagradec

KOLOFON

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in literarni klub PŠ Zagradec, Vesna Zimic Gluvić, prof., in Nataša Rebec Lukšič, prof.

Glavni urednik:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Oblikovanje: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Ilustracija naslovnice: Manca Perko, 6. aZ

Ilustratorka:
Ajda Barna Grabrijan, 9. Z

Fotografije:

Arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Mentorji literarnih del: Helena Barle, prof., Irena Bregar, prof., Jana Erjavec, prof., Naša Faleskini, prof., Anica Grčman, učit. raz. pouka, Tanja Hribar, prof., Mateja Jere Grmek, prof., Suzana Klopčič, prof., Darja Kotar, univ. dipl. soc. ped., Branka Lah, univ. dipl. ped. in soc. kult., Sabina Miklavčič, univ. dipl. ped. in prof. geog., Bojana Miklič, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Nataša Rebec Lukšič, prof., Kristijan Rešetič, prof., Darja Strah, prof,. Dragica Šteh, prof., Vita Valenčak, prof., Silvija Valenčič, prof., Bogdan Vrhovec, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Mentorice likovnih del: Anica Grčman, učit. raz. pouka, Mateja Jere Grmek, prof., prof., Suzana Klopčič, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Nataša Rebec Lukšič, prof., Darja Strah, prof., Dragica Šteh, prof., Anka Švigelj Koželj, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Lektorici: Nataša Rebec Lukšič, prof., in Vesna Zimic Gluvić, prof.

Pozdravljene, učenke in učenci!

Pred vami je nova številka Deteljice, ki se bo podpisala pod letnik 2020. V nizu preteklih in verjamem številnih bodočih bi lahko bila podobna preteklim, ampak letos preprosto ne more biti tako.

Vsem vam je jasno, zakaj. Virus COVID-19 je pač pustil neizbrisljiv pečat, katerega si bomo vsi skupaj dobro zapomnili in spominjali še leta. Nekateri si boste tedne, preživete v karanteni, zapomnili po dobrih in nekateri po slabših izkušnjah. Zanimivejše so mi dobre izkušnje. Zagotovo mednje sodi priložnost, da ste lahko zjutraj dalj časa poležali. Večina staršev je bila doma in ste se lahko več družili. Prepričan sem, da ste jim bili v pomoč pri številnih dnevnih opravilih in verjamem, da so bila nekatera zelo zanimiva. Tudi starši so vam pomagali pri nekaterih šolskih nalogah in vas bodrili. Slabših izkušenj ne bom omenjal in upam, da ste jih do sedaj, ko ste se vrnili v šolske klopi, uspešno prebrodili.

Tudi za nas, učitelje, je bila izkušnja nova in kot za vas zelo zahtevna, ampak danes lahko zatrdim, da smo jo uspešno prestali in to je najbolj pomembno. Upam pa, da smo se tako odrasli kot tudi vi, mlajši, seznanili, kakšne težave nas lahko v prihodnosti čakajo in na kakšen način se je mogoče zoperstavljati izzivom. Ob doslednem upoštevanju higienskih priporočil bo varnost pred »koronami« zagotovo uspešnejša.

Prepričan sem, da ste pred računalniki preživeli več časa kot običajno. Pomembno pri tem pa je, da ste jih uporabljali zgolj za učno delo in da ste preostali čas namenili koristnejšim domačim opravilom.

Žal nam je čas, preživet v karanteni, odnesel priložnost številnih pogovorov pri urah pouka, na hodnikih, na dnevih dejavnostih, pri izbirnih in interesnih dejavnostih ter še kje. Ostali ste brez sprotnih razlag v različnih življenjskih situacijah, ki jih mladi potrebujete za svoj razvoj. Gotovo ste vprašanja reševali tudi »na daljavo«, prepričan sem, da boste marsikatero razmišljanje predstavili v pričujoči številki Deteljice. Verjamem, da bo prek prispevkov in risb mogoče razbrati, kako ste se soočali v nepričakovanih razmerah, ki so posledica karantene. To pa bo zelo dragocen zapis.

Petperesna deteljica (arhiv OŠ Stična)

Marjan Potokar, ravnatelj

Deteljici na pot

Pisal se je 1. september 2019, ko smo z zanosom vstopili v novo šolsko leto 2019/2020. Učenci in učenke ter vsi zaposleni smo polni novih moči začenjali še eno šolsko leto. Na šoli se je dogajalo marsikaj: imeli smo različne dneve dejavnosti, učenci ste uspešno tekmovali na tekmovanjih iz znanja, se športno in umetniško udejstvovali, konec decembra smo podpisali Listino o predaji »Zagraškega cveka«.

Pisal se je 1. januar 2020, ko nihče izmed nas ni niti pomislil, da bodo dva meseca kasneje prvi pomladni dnevi polni strahu in negotovosti, ki nam jo bo povzročil neviden virus.

13. marca 2020 je bila razglašena karantena, ki nas je za dobra 2 meseca fizično ločila, a nas obenem virtualno zelo povezala.

Kaj vse ste ustvarjali od septembra naprej, kaj vse ste doživljali v času korone, katere tehnologije ste spoznali med šolo na daljavo, vse to boste lahko brali v letošnji številki. Marsikaj načrtovanega je odpadlo, veliko stvari se je spremenilo. Koronavirus je zagotovo spremenil tudi vse nas.

Za nekaj kratkih tednov ste se vrnili v šole, da se ponovno srečamo, da utrdite tisto znanje, ki ste ga v času šolanja na daljavo osvajali. Ponosni smo na vas, dragi učenci in učenke, ker ste se trudili, napredovali v znanju in samostojnosti ter ustvarili nepozabne spomine tega posebnega časa.

Kaj bo prinesla prihodnost, ne moremo vedeti. Vemo pa, da je prihodnost vsakega izmed nas odvisna od tega, kar znamo. Znanje je privilegij! Zgrabimo in izkoristimo ga.

Fotografija je vzeta iz osebnega arhiva N. R. Lukšič.

Darja Strah, prof., vodja PŠ Zagradec

Pozdravljeni, šolarji in šolarke!

Pred vami je peta številka Deteljice, šolskega glasila OŠ Stična, PŠ Zagradec. Tudi v šolskem letu 2019/2020 se je na PŠ Zagradec precej dogajalo.

Naši učenci so se udeležili številnih ekskurzij, športnih dnevov, naravoslovnih in tehniških dnevov, športnih tekmovanj in tekmovanj iz znanj. Na šoli smo gostili številne goste iz Slovenije in tudi sami pokukali onkraj slovenskih meja. Sodelovali smo na različnih natečajih, razmišljali o vrednotah, o prednostih in slabostih uporabe mobilnih telefonov, zbirali otroške izštevanke, sestavljali zabavne naloge in še bi lahko naštevali.

Učitelji in marljiva ekipa šolskih novinarjev ter literatov so redno spremljali vse dogajanje na šoli in v njeni okolici ter svoje prispevke objavljali na šolski spletni strani ter v lokalnem glasilu Klasje. Prav tako so sodelovali tudi pri nastajanju šolskega glasila, ki ga imate pred seboj in ki že komaj čaka, da ga prelistate.

Fotografije je vzeta iz osebnega arhiva N. R. Lukšič.

Tokratna številka Deteljice je »karantensko« obarvana. V času pandemije koronavirusa je naše šolanje potekalo malce drugače, kot smo bili do sedaj navajeni. Naši domovi so postali učilnice, naše sobe pa razredi, v katerih smo ure in ure ždeli pred računalnikom ali mobilnim telefonom ter marljivo prepisovali snov iz spletnih učilnic in reševali naloge, ki so jih za nas pripravili učitelji in učiteljice. Čeprav smo se lahko v tem času dodobra naspali in smo si sami krojili potek šolskega dela, je večina izmed vas zagotovo pogrešala družbo svojih vrstnikov.

Šola navsezadnje le ni tako slaba stvar. V njej se veliko novega naučite pa še s prijatelji se lahko družite.

Živela, šola!

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Deteljice

Novičke iz šolskih klopi …

PRVI ŠOLSKI DAN IN SPREJEM PRVOŠOLCEV

V ponedeljek, 2. septembra 2019, je šolski prag naše šole prvič prestopilo 14 prvošolk in prvošolcev.

Sprejem se je začel v šolski jedilnici, kjer je vodja šole Darja Strah nagovorila starše in šolarje ter jim s spodbudnimi besedami zaželela dobrodošlico. Zbrane je nagovorila tudi pomočnica ravnatelja OŠ Stična Lidija Zajc. S prisrčnim programom so jih pozdravili tudi učenci.

Nato smo učenci 9. razreda poskrbeli, da so prvošolčki varno zakorakali proti svojemu razredu. Preskočili so vrvico med vrati razreda in tako postali čisto pravi šolarji.

Dobrodošli med nami!

Zagraški prvošolčki z učiteljicama in Darjo Strah, vodjo PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI PRVEGA ŠOLSKEGA DNE ZAGRAŠKIH PRVOŠOLČKOV

Lidija Zajc, pomočnica ravnatelja, je pozdravila prvošolčke in jim namenila nekaj vzpodbudnih besed.

Nadobudni šolarčki in njihovi starši so z zanimanjem prisluhnili uvodnemu govoru pomočnice ravnatelja in vodje šole PŠ Zagradec.

Sledil je kratek kulturni program, ki so ga pripravili učenci 2.–5. razreda, nato pa so prvošolčki v spremstvu devetošolcev ponosno odkorakali proti učilnici 1. razreda.

Prvošolčki so s skokom čez trak uradno stopili v prvi razred.

Učiteljici Maša Faleskini in Bojana Miklič sta prvošolcem slovesno čestitali in jima zaželeli čim več uspehov v šolskih klopeh.

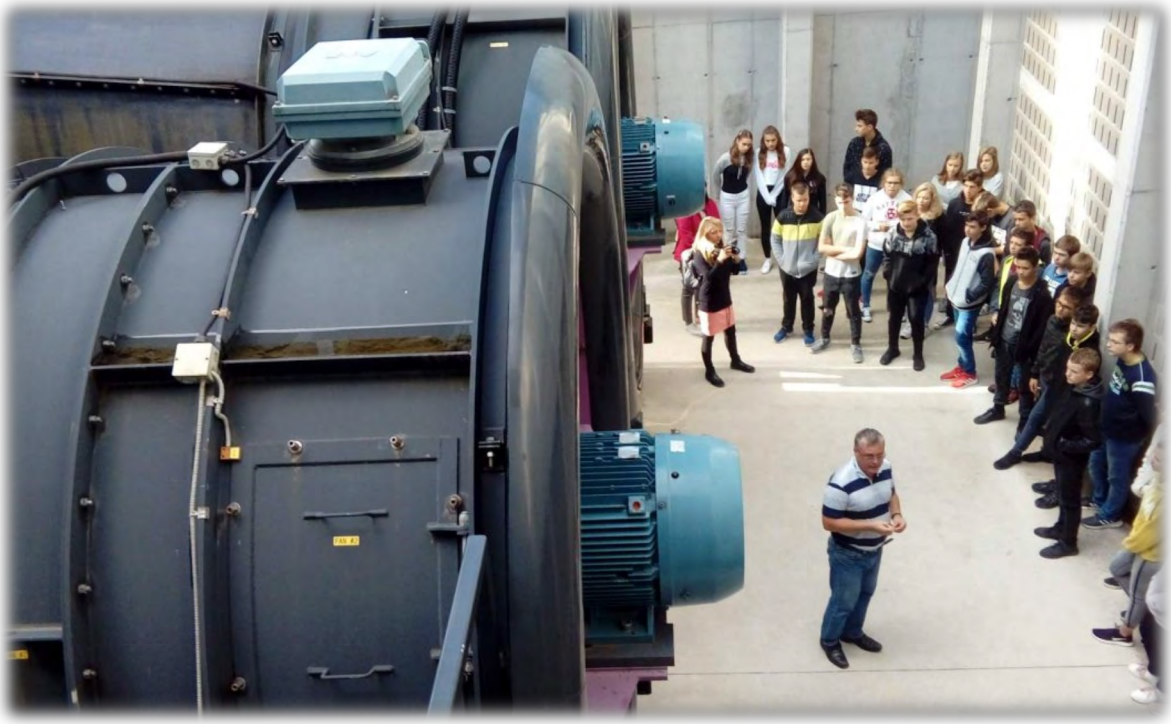
Pripravili: učenci 9. Z
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

LETETI! NARAVOSLOVNI DAN ZA DEVETOŠOLCE

V četrtek, 19. septembra 2019, smo se ob sedmih odpravili iz Zagradca proti Logatcu. Spotoma so se nam pridružili še devetošolci iz Višnje Gore.

Ko smo prispeli do Logatca, so nas tam že čakali prijazni zaposleni. Razložili so nam, kako deluje vetrovnik, in nam razkazali Aerodium. Izvedeli smo, da zrak v vetrovnik prihaja s pomočjo velikanskih turbin.

Sledil je najzabavnejši del – letenje. Najprej smo si ogledali nekaj poskusov, nato smo bili na

Devetošolci so si ogledali vetrovnik v logaškem Aerodiumu

vrsti mi. Najbolj pogumna je bila gotovo učiteljica fizike Katja Bizjak, ki je prva odšla letet. Najprej so se šli v vetrovnik žogat fantje iz Višnje Gore, potem sta se opogumila še dva zagraška devetošolca. Najbolj pogumne smo bile zagraške punce, saj smo skoraj vse odšle v vetrovnik. Nekatere smo se žogale, druge delale salte in se na koncu še fotografirale.

Ko smo morali oditi, nam je bilo kar malo žal, saj smo se res zabavali. Za konec smo še rešili test, kjer smo se vsi potrudili, saj je bila nagrada čisto pravi polet v vetrovniku.

Ko smo polni vtisov spet sedli na avtobus, smo ekskurzijo opisali kot najboljšo in najbolj zanimivo do zdaj.

Pripravili: učenci 9. Z
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

ZAGRAŠKI OSMOŠOLCI SO ODKRIVALI LEPOTE SREDNJEVEŠKE LEPOTICE ŠKOFJE LOKE

V sredo, 18. septembra 2019, smo učenci in učenke 8. aZ in 8. bZ v družbi osmošolcev s PŠ Višnja Gora ter učitelji spremljevalci v okviru kulturnega dne spoznavali znamenitosti Škofje Loke.

Naše delo je potekalo v dveh skupinah. Najprej nas je pot vodila do Loškega gradu, kjer smo si ogledali nekaj stalnih zbirk in pobliže spoznali zgodovino Škofje Loke ter njene bližnje okolice. Nato smo se odpravili do Škoparjeve hiše, ki stoji sredi grajskega vrta. Izvedeli smo, da je bila zgrajena v 16. stoletju in da so v njej prebivali preprosti ljudje (kajžarji) oziroma kmetje, ki so si hrano pripravljali v črni kuhinji. Na vzpetini Krancelj, pod katero stoji današnji Loški grad, je v srednjem veku stal grad, imenovan Zgornji stolp, ki je imel predvsem obrambno vlogo.

Zatem smo se podali še na ogled samega mestnega jedra. Sprehodili smo se po Mestnem trgu in Spodnjem trgu ter si ogledali cerkev svetega Jakoba. Pot nas je vodila mimo najlepše hiše v Škofji Loki – znamenite Homanove hiše, ki pa je bila žal v potresu leta 1511 poškodovana. Med drugim smo tudi izvedeli, da so nekdanji prebivalci Škofje Loke hodili po vodo k mestnemu vodnjaku in da sta bili nekdaj v Škofji Loki dve šoli: v Loškem gradu so se šolale deklice, v bližini cerkve svetega Jakoba pa dečki.

Na kulturnem dnevu smo se imeli zelo lepo, zabavali smo se in izvedeli veliko novega.

Zagraški osmošolci so raziskovali lepote Škofje Loke.

Zapisali: učenci 8. aZ in 8. bZ
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NA OGLEDU NARODNE GALERIJE

V torek, 24. septembra 2019, smo se sedmošolci odpravili na ogled Narodne galerije. Veseli smo bili srečanja s prijatelji. V Narodni galeriji smo si ogledali številne zanimive slike. Vodička nam je povedala veliko poučnih stvari. Nama sta bili najbolj všeč sliki Ivane Kobilce z naslovom *Kofetarica* in *Poletje*.

Potem smo šli še v Tivoli, kjer smo imeli nekaj prostega časa.

Sedmošolci so v Narodni galeriji občudovali likovne umetnine znane slikarke Ivane Kobilce.

Zapisali: Zala Vrhovec in Živa Javšnik, 7. aZ
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PONOSNI, VESELI NAVDUŠENI MUZIKAL »TU SMO DOMA«

Na OŠ Stična smo spet ustvarili nekaj lepega. Po šolskih hodnikih je ves september odmevalo: »*Mi smo tu doma.« V*zdušje se je preselilo še na sosednjo srednjo šolo, kjer smo v drugi polovici meseca snemali pesmi za našo zgoščenko z istoimenskim naslovom.

Otroški in mladinski pevski zbor matične šole, mladinska zbora iz PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora so ves mesec pridno vadili in skupaj z vrhunskimi igralci, plesalci, instrumentalisti ter bendom še enkrat dvignili na noge dvorano OŠ Stična z vrhunsko izvedbo avtorske predstave, ki je poklon naši naravni in kulturni dediščini. Po marčevski premieri smo v petek, 4. oktobra 2019, dopoldne predstavo postavili na ogled vsem učencem predmetne stopnje naše šole, sosednjim srednješolcem, gostom z OŠ Ferda Vesela, z OŠ Veliki Gaber in s PŠ Šentlovrenc ter iz doma starejših občanov iz Grosuplja. Popoldne pa je bil muzikal Tu smo doma del osrednje prireditve v počastitev 20. obletnice pobratenja med občinama Ivančna Gorica in Hirschaid. Častni gost večera je bil predsednik državnega sveta Republike Slovenije Alojz Kovšca, ki je v svojem nagovoru odkrito pohvalil naše delo z mladimi in izpostavil vrednote, ki jim je vredno slediti. Veselje nad povezovanjem občin in tudi učencev naše šole s šolo v Hirschaidu je izrazil tudi župan pobratene občine Hirschaid, gospod Klaus Homann. Župan Občine Ivančna Gorica, Dušan Strnad pa se je med drugim spomnil na Teden otroka in na svetovni dan učiteljev.

Tokrat smo Teden otroka začeli zares veličastno. Skoraj 200-članska ekipa nastopajočih in njihovih mentorjev je dokazala, da ima OŠ Stična resnično veliko srce. Naš nastop je bil izraz spoštovanja do naše kulture, obenem pa tudi klic k velikodušnosti. Vsa sredstva, zbrana na prireditvi, so namreč namenjena našemu šolskemu skladu.

Pri pripravi in izvedbi muzikala »Tu smo doma« je sodelovala skoraj 200-članska ekipa nastopajočih in njihovih mentorjev.

Zapisala: Dragica Šteh
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PRIJETNO PRESENEČENJE OB DNEVU UČITELJEV

Devetošolke s slastnimi dobrotami in lepimi mislimi, posvečenimi učiteljem in učiteljicam PŠ Zagradec

Učenci in učenke 9. Z so ob dnevu učiteljev za nas, učitelje, pripravile prijetno presenečenje. Z lepimi mislimi, ki so jih strnile na plakatu, so pobožale naša srca, z okusnim pecivom pa so nam posladkale dan.

Devetošolci in devetošolke, iz srca se vam zahvaljujemo za vašo pozornost!

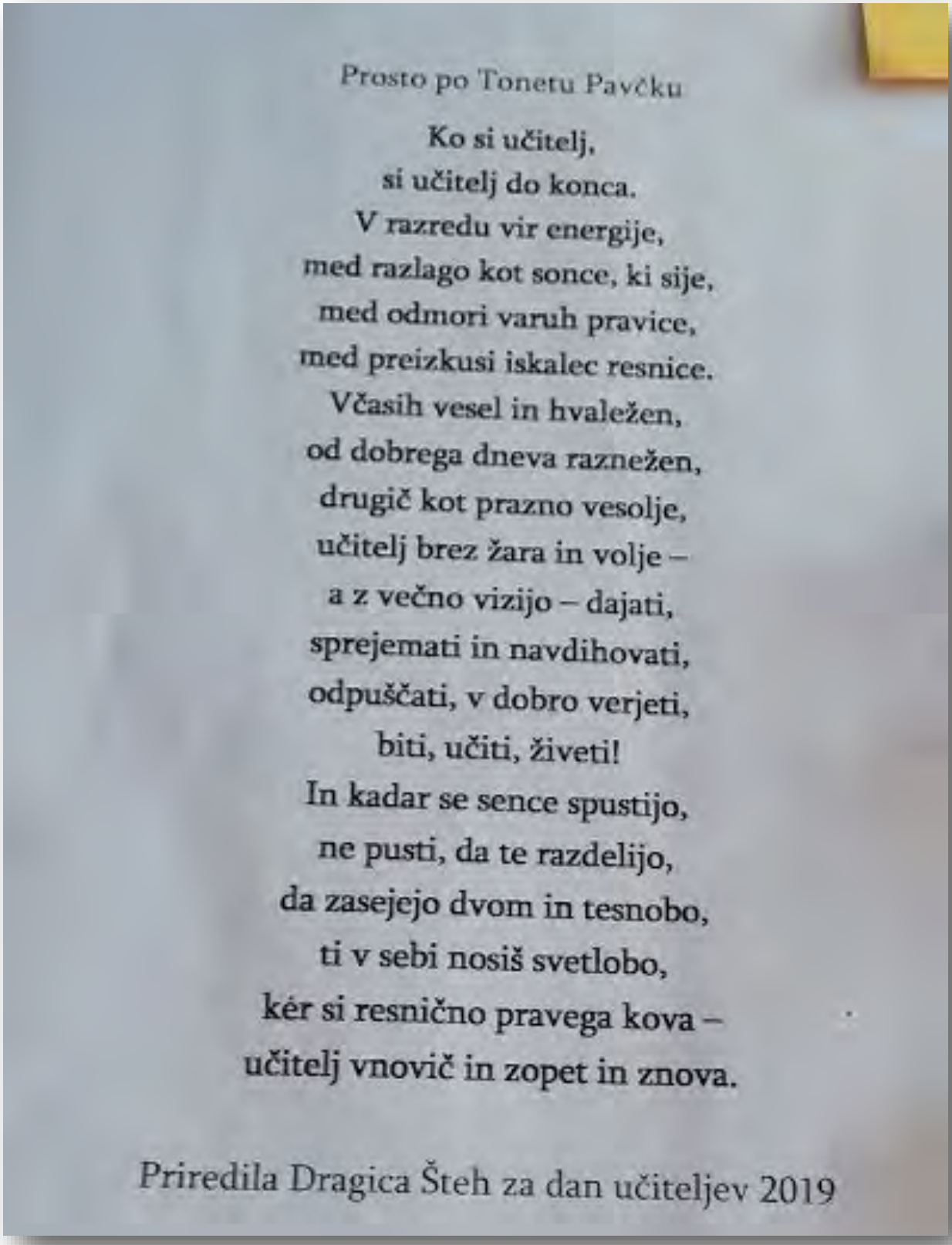
DRAGI UČITELJI!

V soboto ste praznovali svoj praznik, praznik vseh učiteljev. Ob tej priložnosti bi se vam radi zahvalili za vaš trud in delo, ki ga vlagate v našo vzgojo in izobrazbo. Hvala vam za vse dodatne ure, ko nas pripravljate na tekmovanja, ocenjevanja znanj ali nam dodatno razložite snov, ko je ne moremo in ne moremo razumeti. Hvala tudi za vse spodbudne besede in pohvale, ki pri vas res niso redke. Te nam še posebaj veliko pomenijo, saj se tako pri ocenjevanjih in na tekmovanjih še bolj potrudimo. Hvala, ker nam pomagate rasti Hvala, da verjamete v nas in nam pomagate na poti do uresničitve naših sanj.

HVALA!

Ob dnevu učiteljev smo za vas zbrali tudi nekaj lepih misli, ki si jih lahko vsakič, ko boste slabe volje preberete na plakatu na vratih zbornice. Obljubimo, da vas bodo takoj spravile v dobro voljo in na obraz se vam bo prikradel nasmešek. Poleg tega pa smo vam, v znak hvaležnosti, spekli tudi nekaj dobrot.

9.Z

Prosto po Tonetu Pavčku

Ko si učitelj,
si učitelj do konca.
V razredu vir energije,
med razlago kot sonce, ki sije,
med odmori varuh pravice,
med preizkusi iskalec resnice.
Včasih vesel in hvaležen,
od dobrega dneva raznežen,
drugič kot prazno vesolje,
učitelj brez žara in volje –
a z večno vizijo – dajati,
sprejemati in navdihovati,
odpuščati, v dobro verjeti,
biti, učiti, živeti!
In kadar se sence spustijo,
ne pusti, da te razdelijo,
da zasejejo dvom in tesnobo,
ti v sebi nosiš svetlobo,
kér si resnično pravega kova –
učitelj vnovič in zopet in znova.

Priredila Dragica Šteh za dan učiteljev 2019

Pripravila : Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEDEN OTROKA NA PŠ ZAGRADEC

DEJAVNOSTI NA RAZREDNI STOPNJI

Letošnji Teden otroka je potekal od 7. oktobra do 11. oktobra 2019.

Na PŠ Zagradec smo z različnimi dogodki popestrili ta teden. Letošnja osrednja tema je bila NAŠE PRAVICE. Na to temo smo si ogledali oddajo Infodrom, se o tem pogovarjali ter izdelali plakat. Dejavnosti so potekale skozi cel teden in so se prepletale s poukom.

V ponedeljek smo učiteljice pripravile likovne delavnice. Ustvarjali smo na temo Jesen.

V torek smo se učenci in učiteljice 1., 2. in 3. razreda odpravili na jesenski pohod v okolico Zagradca. Obiskali smo tudi planetarij, ki je gostoval na šoli. Nad tem so bili učenci še posebej navdušeni.

Učenci 4. in 5. razreda so v sredo imeli pohod z orientacijo. Mlajši učenci so se družili pri športnih igrah.

V četrtek smo imeli dan za slovenski film. Ogledali smo si film *Košarkar naj bo*, 1. del.

V petek smo se športno oblekli in se podali v gozd, kjer smo ustvarjali z naravnimi materiali. Preživeli smo lep in aktiven dan. Učenci 3. razreda pa so obiskali Krško jamo.

Teden otroka smo zaključili z druženjem med razredi. Učenci so se igrali družabne igre, ki so jih prinesli od doma. Teden je bil obogaten z različnimi aktivnostmi. Učencem so bile dejavnosti všeč, saj so bili sproščeni in nasmejani.

Učenci razredne stopnje so ustvarjali na temo Jesen, svoje izdelke pa razstavili na panojih na šolskem hodniku.

FOTO-UTRINKI DEJAVNOSTI OB TEDNU OTROKA NA RAZREDNI STOPNJI

Učenci 1.–3. razreda so se odpravili na jesenski pohod po okolici Zagradca.

Učenci 3. razreda so obiskali Krško jamo.

Zapisala: Anica Grčman
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

DEJAVNOSTI OB TEDNU OTROKA NA PREDMETNI STOPNJI

Na PŠ Zagradec je v tednu otroka potekal pravi odbojkarski turnir.

Tudi učenci predmetne stopnje so otroci, zato smo letošnji Teden otroka z različnimi aktivnostmi obogatili tudi pri njih. Osmošolci so se sprehodili med zvezdami v planetariju, devetošolci so si ogledali film *Stars on Earth*, ki ga mimogrede priporočamo tudi vsem ostalim, med glavnimi odmori pa so potekale atraktivne tekme v odbojki. Pomerili so se 6. aZ in 6. bZ, 7. aZ in 7. bZ ter 8. aZ in 8. bZ. Z zmagovalno ekipo osmih razredov pa so se v petek pomerili še devetošolci in po napeti igri tudi zmagali.

Učenci 9. Z – zmagovalci odbojkarskega prvenstva na PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI DEJAVNOSTI OB TEDNU OTROKA NA PREDMETNI STOPNJI

Učenci 6. aZ z razredničarko Vesno Zimic Gluvić in svojo uradno maskoto

Maskoti 7. aZ in 7. bZ – ju kdo prepozna?

Pripravili: učenci 9. Z in Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEHNIŠKI DAN – ASTRONOMIJA

V Tednu otroka smo na OŠ Stična in na PŠ Zagradec v sodelovanju z Zvezdogledom organizirali tehniški dan na temo Astronomija. Učenci vseh oddelkov 8. razreda so v planetariju doživeli virtualno izkušnjo (let skozi kroglasto kopico, galaksijo, Saturnove obroče, nad kraterji Lune …). Izdelali so rakete na vodno-zračni pogon in tekmovali v spuščanju raket, se spoznali z zvezdnimi kartami ter spoznali zanimivosti iz našega Osončja. S posebnimi teleskopi so si ogledali tudi Sonce.

Na PŠ Zagradec so se tudi učenci 3., 4., in 5. razreda »odpeljali« v vesolje in se navdušeni vrnili nazaj na »Zemljo«.

Učenci 8. aZ in 8. bZ so izdelovali rakete na vodno-zračni pogon.

Tudi učenci 3.–5. razreda PŠ Zagradec so si lahko ogledali planetarij, osmošolci pa so tekmovali v spuščanju raket.

Zapisali: učenci 8. aZ in 8. bZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

KOBARID 2019

14. oktobra 2019 smo se učenci 9. Z zbrali pred šolo in se odpravil na ekskurzijo v Kobarid. V Ivančni Gorici so se nam pridružili še učenci 9. a in dogodivščina se je začela.

Po dolgi poti smo prispeli smo prispeli v Kobarid, se sprehodili do muzeja in pomalicali. Po malici smo se razdelili v skupine in odšli na ogled Kobariškega muzeja oz. na pohod do slapa Kozjak. Ogledali smo si tudi znamenitosti Kobarida in naredili veliko lepih fotografij. Po muzeju nas je vodil vodič Pino.

Po ogledu videa smo prijetno utrujeni in prav lepo povezani odšli domov.

Devetošolci so raziskovali zgodovino Kobarida in občudovali lepote slapa Kozjak.

Zapisala: Sara Jernejčič, 9. Z
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

BEREMO SKUPAJ IN PRAZNUJEMO MESEC ŠOLSKIH KNJIŽNIC

Na OŠ Stična je v šolski knjižnici je v mesecu septembra in oktobru zelo živahno. Na matični šoli in po vseh podružnicah smo se že 8. septembra pridružili državnemu projektu BEREMO SKUPAJ, ki ga v naši občini koordinira Mestna knjižnica Grosuplje, enota Ivančna Gorica.

Vse učitelje smo pozvali, da vsak dan pri pouku namenijo vsaj 5 minut glasnemu branju. Povabili smo tudi **starejše učence, da berejo mlajšim učencem,** ki so v OPB. Odziv je bil odličen, saj smo imeli več kot deset bralcev in bralk, ki so redno hodili v 1. in 2. razred in brali mlajšim učencem. Učenci izbirnega predmeta literarni klub pa so brali v oddelkih vrtca.

Na pobudo učenca smo na PŠ Zagradec izvedli tudi **tekmovanje v branju knjig (**kdo si v tem mesecu izposodi in prebere največ knjig v šolski knjižnici). Na tekmovanju je zmagal pobudnik Peter Plevel.

Projekt BEREMO SKUPAJ se je v mesecu oktobru prepletel tudi z našim tradicionalnim mednarodnim praznovanjem – **MESECEM ŠOLSKIH KNJIŽNIC (MŠK) in s TEDNOM OTROKA.** Tema letošnjega MŠK je bil »**Predstavljamo si«**, zato smo pri oblikovanju programa tudi mi dali prosto pot domišljiji. V času po pouku smo oktobrske ponedeljke namenili tradicionalnemu **šahovskemu turnirju**, torki so bili posvečeni aktualni **Odpravi zelenega zmaja**, srede **družabnim igram**, ob četrtkih smo se spominjali 110. obletnice poleta **bratov Rusjan**, ki sta dober zgled, da domišljija nima meja, petki pa so bili posvečeni našemu pokojnemu bivšemu učitelju **Leopoldu Severju**. V šolski knjižnici smo pripravili spominsko obeležje in razstavo njegovih del, v njegov spomin pa smo začeli postavljati tudi šolske rekorde. Po začetni negotovosti in zadržanosti učencev se je zbiranje rekordov na šoli zelo razživelo. Učenci so sami predlagali nove in zelo zanimive rekorde in priče smo bili pravi tekmovalni vnemi pri doseganju teh rekordov.

Vsem sodelujočim in rekorderjem čestitamo in upamo, da bomo z njimi nadaljevali tudi v prihodnje.

Pripravila: Branka Lah
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TRI, DVA, ENA – ZDAJ! JESENSKI KROS

V torek, 15. oktobra 2019, smo na PŠ Zagradec izkoristili sončen jesenski dan in organizirali jesenski kros. Učenci od 6. do 9. razreda smo po tretji uri odšli na igrišče, kjer nam je učitelj športne vzgoje dal še zadnje napotke pred krosom.

Zagraški tekači v akciji

Nato smo se odpravili do startne črte. Tam smo se najprej ogreli in nato ob pisku piščali na vso moč stekli po progi do cilja.

Pred ciljem so nas pričakali učitelji in mlajši učenci, ki so kros že odtekli ter nam s spodbudnimi besedami pomagali premagati še zadnje metre do cilja.

Ko smo kros odtekli vsi učenci, je sledila še podelitev priznanj najboljšim.

Ob pisku smo piščali

proti cilju se podali,

z vsemi močmi se trudili

in super rezultate osvojili.

3 najbolje uvrščeni učenci po razredih:

6. RAZRED	7. RAZRED	8. RAZRED	9. RAZRED
1. Aljaž KOSELJ	1. Om DUŠIČ	1. Jan ROPIČ	1. Nejc ZAVODNIK
2. Aljaž HROVAT	2. Tevž BLATNIK	2. Tone HOČEVAR	2. Gal KOŠČAK
3. Tristan PODRŽAJ	3. Tjaž GLOBOKAR	3. Gal JANEŽIČ	3. Aleksander LEGAT

3 najbolje uvrščene učenke po razredih:

6. RAZRED	7. RAZRED	8. RAZRED	9. RAZRED
1. Ajda BRADAČ	1. Zala VRHOVEC	1. Maja ŠKUFCA	1. Maja MOHORČIČ
2. Ida STRAJNAR ZUPANC	2. Larisa ZUPANČIČ	2. Jerneja BREGAR	2. Deva DUŠIČ
3. Ana TEKAVEC	3. Anja PERKO	3. Čandrika SEČNIK	3. Ajda B. GRABRIJAN

FOTO-UTRINKI Z JESENSKEGA KROSA

Dajmo, dekleta!

Dajmo, fantje!

Še nekaj trenutkov vas loči do ciljne črte ...

NAJHITREJŠI KROSOVCI PŠ ZAGRADEC

Ida Strajnar Zupanc (6. aZ) | Ajda Bradač (6. aZ) | Ana Tekavec (6. bZ)

Aljaž Hrovat (6. aZ) | Aljaž Koselj (6. bZ) | Tristan Podržaj (6. bZ)

Larisa Zupančič (7. bZ) | Zala Vrhovec (7. aZ) | Anja Perko (7. bZ)

Tevž Blatnik (7. bZ) | Om Dušič (7. bZ) | Tjaž Globokar (7. aZ)

Jerneja Bregar (8. bZ) | Maja Škufca (8. aZ) | Čandrika Sečnik (8. bZ)

Tone Hočevar (8. aZ) | Jan Ropič (8. aZ) | Gal Janežič (8. aZ)

NAJHITREJŠI KROSOVCI PŠ ZAGRADEC

Deva Dušič (9. Z) | **Maja Mohorčič (9. Z)** | **Ajda Barna Grabrijan (9. Z)** | **Gal Koščak (9. Z)** | **Nejc Zavodnik (9. Z)** | **Aleksander Legat (9. Z)**

Naš zadnji osnovnošolski kros

V pričakovanju razglasitve rezultatov jesenskega krosa

Pripravili: aktiv športa ter Tanja Škufca in Patricija Kastelic, 9. Z
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

ZAGRAŠKA IMPRO LIGA Z IGRALCEM GORAZDOM ŽILAVCEM

V četrtek, 17. oktobra 2019, je učence 6.–9. razreda PŠ Zagradec obiskal prekmurski igralec Gorazd Žilavec, ki se poleg igranja v SNG Drama Maribor ukvarja tudi s sinhronizacijo risanih filmov, sodeluje v številnih zabavnih oddajah na RTV Slovenija ter igra v filmih in televizijskih nadaljevankah. Med našimi učenci je najbolj poznan kot Beno iz igrane televizijske serije *»Lepo je biti sosed«*.

Gorazd Žilavec nam je najprej pokazal nekaj igralskih ogrevalnih vaj, med katerimi smo si dodobra razmigali obrazne mišice, nato pa so se naši pogumni prostovoljci prelevili v improvizatorje ter odigrali prekmursko izvedbo *Rdeče kapice*, ob kateri smo se nasmejali do solz.

Naši učenci so odigrali prekmursko različico Rdeče kapice.

Igralske ogrevalne vaje

Prijetna urica druženja s prekmurskim sogovorcem je minila, kot bi trenil, naši učenci pa so dokazali, da so izvrstni igralci in da jih morda v prihodnosti čaka blešče-ča igralska kariera.

Na koncu so mu fantje razkazali našo šolo, nad katero je bil popolnoma očaran. Rekel nam je, da je to najlepša šola, kar jih je bil kdaj obiskal, na kar smo še posebej ponosni.

Kam pa kam, Rdeča kapica?

FOTO-UTRINKI Z ZAGRAŠKE IMPRO LIGE

Skupinski fotografiji z igralcem Gorazdom Žilavcem

Zapisale: Maja Škufca, Ana Urbančič Novak in Natalija Ferlin, 8. aZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NA LOVU ZA ZAKLADI PREKMURJA

V soboto, 19. oktobra 2019, smo na OŠ Stična v okviru projekta »Spoznavajmo dežele« že petič izvedli delavnice, tokrat na temo *»Na lovu za zakladi Prekmurja«*. Na raziskovalnem dnevu je sodelovalo 90 učencev (v dejavnosti so bili vključeni tako učenci 5.–9. razreda matične šole kot tudi njihovi vrstniki s PŠ Višnja Gora in PŠ Zagradec).

Učenci so spoznavali naravnogeografske in družbenogeografske značilnosti Prekmurja, pomembne zgodovinske dogodke in osebnosti, vero ter običaje, kulinariko, prekmursko narečje in prekmurski knjižni jezik, glasbo in književnike, ki so se s svojimi deli uvrstili v sam vrh slovenske literature. Naše delo je potekalo v osmih skupinah – delavnicah, v katere so se učenci vključili po zanimanju.

V uvodnem (skupnem) delu smo najprej prisluhnili glasbeni točki pevcev in godcev ljudskih pesmi Studenček, ki so s svojimi umetelno izdelanimi glasbili ter prečudovitimi glasovi poskrbeli za prijeten začetek našega dopoldanskega druženja.

Živahen nastop pevcev in godcev ljudskih pesmi Studenček

Po kratkem pozdravnem nagovoru ravnatelja Marjana Potokarja nam je izr. prof. dr. Jernej Zupančič, predavatelj na Oddelku za geografijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani, ob skrbno izbranih fotografijah predstavil Prekmurje podolgem in počez. Orisal nam je tako naravnogeografske kot tudi družbenogeografske karakteristike te prečudovite pokrajine, ki je zaradi svoje odmaknjene lege in nizkih zimskih temperatur med Slovenci dolgo veljala za »slovensko Sibirijo«.

Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Učenci so prisluhnili zanimivemu in poučnemu predavanju dr. Jerneja Zupančiča s Filozofske fakultete v Ljubljani.

Učenci so poskušali razvozlati pomen prekmurskih narečnih besed.

Zatem je sledilo še predavanje državnega svetnika Marjana Maučca, ki nam je nazorno predstavil zgodovinsko dogajanje na območju Prekmurja, spregovoril nekaj besed o pomenu domoljubja za obstoj naroda, nato pa naše učence na domiseln in duhovit način pozval k razvozlavanju pomena skrbno izbranih prekmurskih narečnih besed, povezanih s kolinami, kulinariko …

Koordinatorka Nataša Rebec Lukšič je zbranim predstavila še dva prekmurska gosta, ki sta nas počastila s svojim obiskom – Vlada Poredoša, pevca skupine Orlek, ki trenutno živi in ustvarja v Zasavju, in Miša Kontreca, člana pevske zasedbe Langa. Po končanem uvodnem delu je sledilo delo v delavnicah.

Koordinatorica Nataša Rebec Lukšič in Vlado Poredoš – pevec skupine Orlek

Pevec Mišo Kontrec

Več o dogajanju na oktobrskih sobotnih delavnicah si lahko preberete v zborniku z naslovom »*Na lovu za zakladi Prekmurja*«, ki ga najdete na spletnih straneh OŠ Stična oziroma na spodnji spletni povezavi.

https://www.os-sticna.si/?p=23808

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična

FOTO-UTRINKI S SOBOTNIH DELAVNIC »NA LOVU ZA ZAKLADI PREKMURJA«

Peter in Jože sta izdelovala reliefno maketo Prekmurja.

Mladi geografi in geografinje so izdelovali plakate na temo Naravno-geografske in družbenogeografske značilnosti Prekmurja.

Maketa panonske hiše

Novinarji in glasbeniki so se družili s prekmurskima glasbenikoma Vladom Poredošem in Mišem Kontrecem.

Na zgodovinskih delavnicah so učenci raziskovali zgodovino Prekmurja.

Priprava slastnih prekmurskih dobrot na kulinarični delavnici

Na likovnih delavnicah so učenci izdelovali butaj, risali slike za kamišibaj in s pirografi v lesene spominke vžigali motive Prekmurja.

Učenci literarne delavnice so z mentoricama raziskovali prekmursko narečje in prekmurski knjižni jezik, spoznavali prekmurske literate ter se pripravljali na dramatizacijo »Rdeče kapice« v prekmurščini.

»Marko skače, Marko skače, po zeleni trati! «
Utrinek z glasbene delavnice

Fotografi so budno spremljali dogajanje na delavnicah in v svoj objektiv skušali ujeti najlepše trenutke.

PRVA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Od ponedeljka, 15. oktobra 2019, do četrtka, 23. oktobra 2019, so učenci na OŠ Stična ter na podružničnih šolah zbirali star papir. Skupaj so zbrali 47,7 ton odpadnega papirja in s tem v šolski sklad prispevali približno 4.200 evrov.

Največ papirja so zbrali na matični šoli (vključno s PŠ Muljava in PŠ Stična), kjer je zbiralna akcija potekala dva dni, in sicer 26,5 ton. Na podružnični šoli Zagradec (vključno s PŠ Ambrus in PŠ Krka) so zbrali 10,3 ton papirja, na podružnični šoli Višnja Gora pa še dodatnih 12,4 ton papirja.

Pri izvedbi zbiralne akcije je poleg dežurnih učiteljev na vseh lokacijah pomagalo več kot 50 učencev.

Pri izvedbi zbiralne akcije je pomagalo več kot 50 učencev.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali papir. Hvala tudi vsem učiteljem in učencem, ki ste pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Zapisala: Lucija Medimurec
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

UČENCI 8. AZ IN 8. BZ V ŠOLI V NARAVI V BELI KRANJSKI GORI

Sreda, 13. november 2019

Prvi dan našega bivanja v CŠOD v Kranjski Gori je bil pohodniško obarvan. Po okusnem kosilu so učenci 8. aZ spoznavali Triglavski narodni park, ki je tako lep, da ga je vredno obiskati tudi v hladnejši polovici leta, naši vrstniki iz 8. razreda PŠ Višnja Gora pa so si ogledali naravni rezervat Zelenci.

Učenci 8. bZ so se posvetili temam ob bližajočem se Tradicionalnem slovenskem zajtrku in se pripravljali na zaključni večer. V večernih urah so se podali tudi na potep po zasneženih ulicah Kranjske Gore.

Vsi, ki smo ostali v toplih prostorih doma, smo prisluhnili zanimivi predstavitvi Kranjske Gore, ki jo je za nas pripravila učiteljica Barbara iz CŠOD.

Osmošolci ob jezeru Jasna

V notranjih prostorih CŠOD so potekale številne poučne in zabavne aktivnosti.

V Kranjski Gori smo se imeli super!

Fantje so se pomerili v rokoborbi.

Učenci 8. aZ med pripravo skeča

Skupinska fotka z učiteljicami in zaposlenimi v CŠOD Kranjska Gora

Četrtek, 14. november 2019

Drugi dan bivanja v CŠOD smo pričeli z jutranjo telovadbo. Po zajtrku je sledilo delo v skupinah.

Učenci 8. aZ so si najprej ogledali Powerpoint predstavitev na temo Dan slovenske hrane in se z razredničarko pogovarjali o pomenu vsakodnevnega zajtrkovanja za naše zdravje, nato pa so pripravili skeč za zaključno večerno prireditev. Sledilo je še sproščanje v telovadnici, v kateri so se pomerili v rokoborbi in igrali namizni tenis.

Učenci 8. bZ so si medtem ogledali naravni rezervat Zelenci. Narava jim je postregla s prelepimi pogledi na okoliške gore. O Zelencih so se učenci naučili veliko novega. Izvedeli so, da tam izvira Sava Dolinka in da je to zelo raznovrsten ekosistem. Osmošolci iz PŠ Višnja Gora so spoznavali Triglavski narodni park.

Po kosilu in enournem počitku smo se znova lotili dela. Ajevci so odkorakali proti naravnemu rezervatu Zelenci, bejevci so spoznavali Triglavski narodni park, njihovi vrstniki iz Višnje Gore pa so se pripravljali na zaključni večer.

Pred večerjo smo si v okviru sheme šolskega sadja privoščili še svežo zelenjavo in sadje, po večernem obedovanju pa sta sledila zaključna prireditev in ples.

Petek, 15. november 2019

Ko smo se zbudili, smo pospravili sobe in pripravili prtljago. Po zajtrku smo imeli še nekaj dejavnosti, po okusnem kosilu pa smo se polni lepih vtisov odpravili proti domu.

Zapisali: Nataša Rebec Lukšič in Suzana Klopčič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

V BELI KRANJSKI GORI

Iz Zagradca smo pridrveli
in v Kranjsko Goro smo prispeli.
Tam prvi sneg nas je pričakal,
mi pa veseli smo bili snežnih oblakov.

Tu stanovali bomo samo tri dni,
vendar na koncu veseli bomo vsi.

Na pohode dolge hodimo
in okolico Kranjske Gore odkrivamo.

V četrtek do gorenjskih Zelencev smo prišli
in vmes smučišče in Vitranc si ogledali.

Tudi v Triglavski narodni park odpravili smo se
in ogledali si prelepe znamenitosti vse.

Slišali smo gorenjski naglas
od domačinov, ki niso prepoznali nas.

Tu zelo dobro smo se imeli
že od trenutka, ko smo prispeli.

Za dobro hrano zahvaljujemo se kuharicam,
za novo znanje pa učiteljem in učiteljicam.

Napisale: Jerneja Bregar, Inja Amon, Tara Strajnar Zupanc in Vanja Fink, 8. bZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

1000 GIBOV Z MATJAŽEM MARINČKOM

V četrtek, 21. novembra 2019, smo se učenci 8. aZ in 8. bZ med uro oddelčne skupnosti z razredničarkama odpravili na šolsko igrišče, kjer nas je že čakal gospod Marjan Marinček.

Po uvodnih ogrevalnih vajah smo se lotili izvedbe 51 različnih vaj, s katerimi smo dodobra razmigali svoje telo.

Čeprav nas je izvedba 1000 gibov nekoliko utrudila, smo se med vadbo sprostili in se nadihali svežega zraka.

Najboljših šest zdravnikov: sonce, voda, počitek, zrak, vadba, prehrana.

Zapisali: učenci 8. aZ
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

110-LETNICA PRVEGA POLETA BRATOV RUSJAN

Pred 110. leti, 25. novembra 1909, je Edvard Rusjan v okolici Gorice kot prvi Slovenec poletel v nebo z lesenim letalom Eda. Letalo je zgradil skupaj s svojim bratom Josipom Rusjanom, ki je bil analitik, konstruktor ter mehanik.

Brata sta že v otroštvu izdelovala leteče modele z zračnim vijakom, od leta 1908 pa sta se ukvarjala tudi z nekakšnim helikopterjem, ki naj bi ga letalec nosil na hrbtu. Leta 1909 sta začela delati maketo, iz katere je nastalo njuno prvo letalo, imenovano Eda-1, z dolžino dvanajst metrov in razponom dveh kril 8 metrov.

Prvič je Edvard poletel na področju Malih Rojc v okolici Gorice 25. novembra 1909 z dvokrilnim letalom lastne konstrukcije Eda-1, ki ga je zgradil skupaj s svojim bratom Josipom Rusjanom – Pepijem na Vipavskem. Prvi polet – na višini dveh metrov je poletel šestdeset metrov daleč. Tistega dne se je začela torej zgodovina motornega letenja na Slovenskem.

Delo se je nato nadaljevalo s trokrilcem Eda-2, ki je nosilo mnoge tehnične izboljšave, a je končalo razbito. Eda-3 in bržčas tudi Eda-4 sta bila dvokrilna zrakoplova, nadaljnji modeli pa so bili enokrilni. V veliko pomoč delu bratov je bila njuna sestra Luiga Gigia, ki je šivala platna kril. Pod rokami Rusjanov je nadalje nastalo še šest novih letal, medtem pa sta proizvodnjo preselila v lopo blizu Mirna, kjer sta na bližnjih travnikih pred javnostjo preizkušala svoje stvaritve; na tem območju je kasneje nastalo tudi goriško-mirensko letališče.

Edvard je na prvi letalski prireditvi nastopil po uspešnih poskusih z Eda-5 in Eda-6 28. marca 1910. Slednja je nastopila tudi na mitingu 29. junija istega leta, tokrat je poletela 40 metrov visoko in preletela celotno mirensko polje. Po izdelavi Eda-7 je konstruktorjema zmanjkalo financ, takisto pa očetovih prihrankov, zaradi česar sta se neuspešno skušala dokopati do finančne pomoči v tujini.

Rusjan je torej v Gorici izdelal skupaj sedem letal z oznako »Eda«; z vsemi je létal, dokler jih ni večinoma razbil.

Smrtno se je ponesrečil meseca januarja leta 1911, star komaj 24 let, na mitingu v Beogradu, ko je sunek vetra njegovemu letalu odtrgal krilo. Rusjan je bil 34. žrtev letalskih poletov na svetu.

Pokopan je bil v Beogradu ob navzočnosti 14 000 ljudi.

Po njem je poimenovano Letališče Edvarda Rusjana Maribor, poleg tega pa tudi goriški aeroklub.

Viri besedila in fotografije:

http://zgodovina.si/wp-content/uploads/2016/11/brata_rusjan007.jpg
http://zgodovina.si/brata-rusjan-in-prvi-polet-z-letalom/. Dostopno: 25. 5. 2020

NA OBISKU PRI DINOZAVRIH

Učenci in učenke, ki v šolskem letu 2019–2020 obiskujemo izbirni predmet literarni klub, zelo radi beremo in literarno ustvarjamo. V novembru 2019 smo s svojim obiskom presenetili dinozavre – skupino otrok vrtca Sonček.

Dinozavrom smo prebrali pravljico.

Najprej smo se udobno namestili, nato smo se predstavili in jim povedali, zakaj nas je pot zanesla v vrtec. Nato smo radovednim malčkom doživeto prebrali pravljico in jim zastavili nekaj vprašanj v zvezi s prebranim delom, na katera so z veseljem odgovarjali.

Sledilo je še sproščeno druženje z malčki, ki so nam razkazali svojo učilnico in nas podučili o dinozavrih. Skupaj smo se lotili tudi risanja dinozavrov in se igrali z njihovimi dinozavrskimi prijatelji.

Otroci iz vrtca Sonček so pravi poznavalci dinozavrov!

Koledar dinozavrskih aktivnosti

Zapisali: učenci 8. aZ in 8. bZ, ki obiskujejo izbirni predmet literarni klub
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

DINOZAVRI SO NAM VRNILI OBISK

Učenci literarnega kluba so v šolski knjižnici gostili dinozavre – otroke vrtca Sonček. Prebrali smo jim pravljico ter jim razkazali šolsko knjižnico. Skupaj smo preživeli prijetno urico druženja.

Zapisali: učenci 8. aZ in 8. bZ, ki obiskujejo izbirni predmet literarni klub
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

15. novembra 2019, na dan slovenske hrane, smo poleg tradicionalnega slovenskega zajtrka imeli na šoli številne aktivnosti. Razstavo v preddverju šole je pripravila učiteljica Mateja Jere Grmek.

Kruh, maslo, med in mleko – to je tradicionalni slovenski zajtrk!

Devetošolci smo odšli v Grosuplje na ogled čistilne naprave. Tam so nam predstavili postopek čiščenja vode, potem pa smo si ogledali nekaj posnetkov čistilne naprave. Nato smo šli še na ogled razgradnje avtomobilov.

Zapisal: Peter Furlan, 9. Z

FOTO-UTRINKI S TRADICIONALNEGA SLOVENSKEGA ZAJTRKA

Za tradicionalni slovenski zajtrk smo si privoščili živila lokalnih proizvajalcev.

Razstavo v preddverju šole je pripravila učiteljica Mateja Jere Grmek.

Učimo se pri čebelah: pridnost bogati, pogum jača, enotnost nas naredi močne. (slovenski pregovor)

Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

ODPRAVA ZELENEGA ZMAJA ALI ŠESTARJI GREJO NA KOPE

Tako kot so svojo dogodivščino doživeli junaki Odprave zelenega zmaja, tako je svojo enotedensko smučarsko dogodivščino doživljalo 133 učenk in učencev 6. razredov matične šole, PŠ Višnja Gora in PŠ Zagradec.

Kope

Tudi letošnja destinacija so bile Kope, koroško smučišče, naš dom za ta teden pa Lukov dom, kjer so nas zelo dobro prehranjevali. Sicer pa smo na dobrih 1400 m n. v. prišli zaradi učenja smučanja in izpopolnjevanja smučarskega znanja.

Zato smo smučali, smučali in še enkrat smučali. Tisti, ki so bili na smučeh prvič, so rekli, da je zelo luštno. In to je to.

Zapisali: učitelji spremljevalci
Fotografiji: arhiv OŠ Stična

ŠOLA V NARAVI NA KOPAH

9. decembra 2019 smo ob osmih zjutraj šli v šolo v naravi na Kope. Z avtobusom smo se do tja vozili dobri dve uri.

Šestošolci so se na Kopah učili smučarskih veščin.

Ko smo prispeli v Lukov dom, smo šli v sobe. Po kosilu smo šli smučat za dve uri. Najprej smo se razdelili v skupine in se spoznali. Po smučanju smo šli na večerjo in potem spat.

Ob 7.30 smo šli na zajtrk. Po smučanju smo šli na kosilo, ki je bilo zelo okusno. Smučali smo tri ure, šli smo tudi na krogce. Po večerji smo si ogledali film.

V sredo smo že šli na sedežnico. Bilo je zelo zabavno, na začetku me je bilo malo strah. Po večerji nam je predaval policist in potem smo imeli nočni pohod.

V četrtek zvečer je bil disko. Ko smo šli po disku v sobe, smo vse punce popadale na posteljo. Bile smo zelo utrujene.

V petek zjutraj smo spakirali in šli smučat. Bilo je zelo mrzlo. Končno smo šli domov. Komaj sem dočakala topel objem od moje mamice in očija.

Zapisala: Manca Perko, 6. aZ
Fotografija: arhiv OŠ Stična

DECEMBRSKI MAFINI

Vsaka želja in vsak pogled,
vsako dejanje in vsak nasmeh
lahko prinese srečo in iskrice v očeh.

V decembru smo zato se fantje zbrali,
da bi skupaj kuhinjo zapackali
ter z mafini sebe in druge pocrkljali.
Kaj vse smo naredili mi,
lahko ogledate na slikah si.

Za drugo leto pa si še želimo,
da bi spet nam bl'o tko fino.

Zapisale: učiteljice DSP
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

VESELI DECEMBER V ŠOLSKI KNJIŽNICI

V decembru smo tako učenci kot tudi učitelji nestrpno pričakovali novoletne praznike.

Kljub številnim pisnim in ustnim ocenjevanjem smo si vzeli čas za okrasitev šole z novoletnimi motivi, naše pridne prostovoljke pa so se lotile čiščenja zaprašenih knjižnih polici v šolski knjižnici.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Prednovoletno čiščenje knjižnih polic

Zagraški učenci so zelo ponosni na svojo lično urejeno knjižnico.

ZIMSKI FOTO-UTRINKI DOMAČE POKRAJINE

Zapadel je prvi sneg, pobelil sosednji breg …

Letošnja zima nam ni postregla z veliko bero snega.

Avtor fotografij: Peter Plevel, 8. bZ

DRAGICA ŠTEH, AMBASADORKA OBČINE IVANČNA GORICA

Ponosni in veseli smo, da so tudi na Občini Ivančna Gorica prepoznali in priznali delo in dosežke naše sodelavke Dragice Šteh. Na tradicionalnem novoletnem sprejemu so ji podelili priznanje Ambasadorka Občine Ivančna Gorica za področje kulture in književnosti.

Tisti, ki spremljajo kulturno dogajanje na OŠ Stična in izven nje, vedo, da je Dragica neverjetno ustvarjalna oseba in izjemna učiteljica. Verjamemo, da bo Dragica še bolj dvignila ugled in prepoznavnost Občine Ivančna Gorica in Osnovne šole Stična.

Dragica Šteh si je s svojim literarnim in kulturnim delovanjem prislužila naziv Ambasadorka Občine Ivančna Gorica.

Zapisal: Kristijan Rešetič
Avtor fotografije: Gašper Stopar

PRAZNIČNO SLOVO OD LETA 2019 NA PŠ ZAGRADEC

Zadnji šolski dan v letu 2019 je bil resnično prazničen. Začeli smo ga s prireditvijo v šolski športni dvorani, na kateri smo se ob pesmih, dramatizaciji, plesu in skrbno izbranih besedah sprehodili čez decembrske dni in običaje, značilne za naše kraje.

Poseben čar prireditvi je dal slovesen podpis listine o predaji Zagraškega cveka, ki ga je v reki Krki našel in šoli v hrambo predal gospod Ivan Janez Rošelj. Vodja šole Darja Strah se je gospodu Rošlju zahvalila za njegovo velikodušnost, predvsem pa za njegovo ljubiteljsko navdušenje nad zgodovino kraja, ki ga z veseljem deli tudi z nami. Listino so podpisali Ivan Janez Rošelj, ravnatelj Marjan Potokar, vodja šole Darja Strah in nekdanja vodja šole Slavka Nahtigal.

S tem dejanjem smo počastili tudi prihajajoči praznik – dan samostojnosti in enotnosti. Kot je poudaril ravnatelj Marjan Potokar, je ravno spoštovanje dediščine in tradicije temelj našega naroda in narodne zavesti.

Na prireditvi so prvič nastopili tudi učenci glasbene šole Grosuplje, ki v letošnjem šolskem letu v prostorih PŠ Zagradec izvaja pouk trobil in klavirja. Razveselili smo se tudi nastopa najmlajših stanovalcev naše hiše – otrok in vzgojiteljic vrtca Sonček in zaploskali zmagovalcem natečaja za najbolj izvirno praznično voščilnico.

Za zaključek praznične prireditve sta oba šolska zbora prvič zapela pesem z naslovom »*Moj Zagradec*«. Besedilo himne je napisala Dragica Šteh, uglasbil pa jo je Robert Kohek.

Za veliki finale prazničnega dne je poskrbela napeta tekma v odbojki med devetošolci in učitelji. Po razburljivi končnici so slavili učenci 9. Z, govori pa se, da učiteljski zbor že napoveduje povratni dvoboj. Kot kaže, nas čaka zanimivo in zabavno leto.

Na PŠ Zagradec smo se praznično poslovili od starega leta.

Zapisala: Dragica Šteh
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI
Z BOŽIČNO-NOVOLETNE PRIREDITVE

Nastop učencev Glasbene šole Grosuplje

Učenci so ob pomoči mentorjev za nas pripravili bogat kulturni program.

Učenci OPZ in MPŠ so zapeli novo šolsko himno »Moj Zagradec«.

Nastop otrok iz vrtca Sonček z vzgojiteljicami

Poseben čar prireditvi je dal slovesen podpis listine o predaji Zagraškega cveka, ki ga je v reki Krki našel in šoli v hrambo predal gospod Ivan Janez Rošelj.

NOVOLETNO-BOŽIČNI NATEČAJ ZA NAJIZVIRNEJŠO NOVOLETNO VOŠČILNICO

Tudi v tem šolskem letu je bil na naši šoli razpisan natečaj za najizvirnejšo božično-novoletno voščilnico. Naj-voščilnice so izdelali naslednji učenci:

1.–3. RAZRED

1. Erazem OTRIN, 3. Z
2. Matic MAVER, 3. Z
3. Nina KASTELIC, 2. Z
4. Jerca ROJC, 2. Z
5. Mija Germ, 2. Z (OPB)

Avtor voščilnice: Erazem Otrin, 3. Z

4.–6. RAZRED

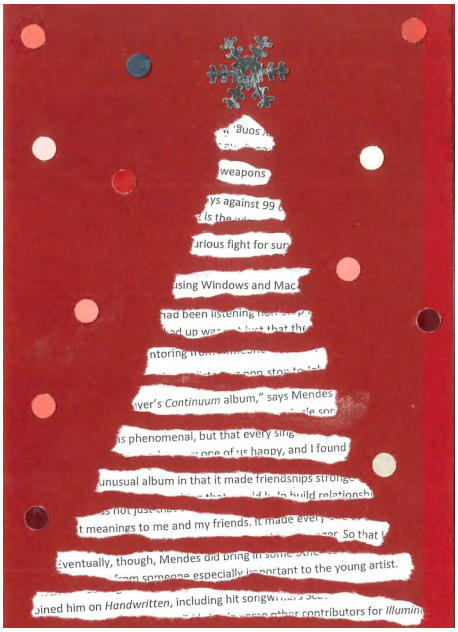
1. Lovro Ahlin GLAVICA, 6. aZ
2. Ida STRAJNAR ZUPANC, 6. aZ
3. Živa Perko, 5. aZ
4. Ajda STRAH, 5. bZ
5. Maša ALEŠ, 5. bZ
6. Leonardo MUŠIČ VADNOV, 6. aZ

7.–9. RAZRED

1. Ajda BARNA GRABRIJAN, 9. Z

Avtor voščilnice: Lovro Ahlin Glavica, 6. aZ

Avtorica voščilnice: Ajda Barna Grabrijan, 9. Z

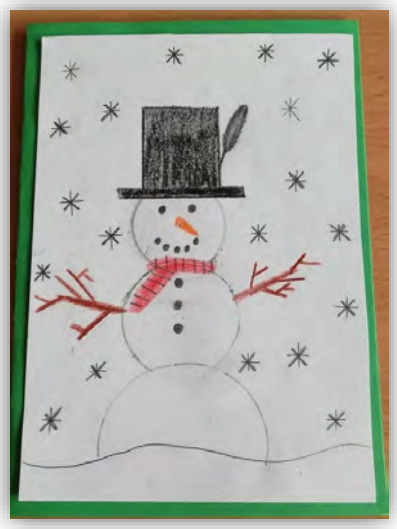
Zapisala: Darja Strah

NOVOLETNE VOŠČILNICE UČENCEV 6. AZ

Učenci 6. aZ so ustvarili veliko prekrasnih novoletnih voščilnic. Katera izmed njih vam je najbolj všeč? Pri delu jih je vzpodbujala njihova razredničarka vesna Zimic Gluvić.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič

7. AZ IN 7. BZ V CŠOD RADENCI

V šoli v naravi v Beli krajini bivamo,
kjer se vsak dan kaj novega naučimo:
pogačo pečemo,
z lokom streljamo,
ogenj kurimo,
gozdove raziskujemo,
žuželke preučujemo,
na dolge sprehode hodimo
in kulturne spomenike odkrivamo.
V prostem času odbojko in ping pong igramo in super se imamo!

Učenci 7. aZ in 7. bZ v CŠOD Radenci

Zagraški sedmošolci so se v šoli v naravi naučili veliko novega.

Zapisali: učenci 7. aZ in 7. bZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

V četrtek, 6. februarja 2020, smo na OŠ Stična pripravili prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku in počastili spomin na našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Ta je s svojo ustvarjalnostjo dosegel, da ga slovenski narod ne bo nikoli pozabil.

Še posebej smo ponosni na dobitnice šolske Prešernove nagrade – učenke 9. Z PŠ Zagradec. Karolina, Ajda, Nika, Mojca, Nina, Sara, Tanja, Maja in Patricija – ponosni smo na vas!

Dobitniki Prešernove nagrade – učenci 9. razreda OŠ Stična

Nastop Nine Jernejčič v Kulturnem domu Zagradec

Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, smo v občini Ivančna Gorica počastili tudi z osrednjo prireditvijo v dvorani Kulturnega doma Zagradec. Prireditev pod geslom »Beseda – od nekdaj do zmeraj« je bila oblikovana v soorganizaciji Kulturnega društva Zagradec, Občine Ivančna Gorica in Zveze kulturnih društev občine Ivančna Gorica.

V programu sta z recitacijo *»Moj Zagradec«* in *»Druga ženska«,* sodelovala tudi učenca PŠ Zagradec – Mark Zupančič in Nina Jernejčič.

Zapisala: Dragica Šteh
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

POGUM

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika se je v Termah Snovik odvijal že 12. tradicionalni literarni večer. Na literarni natečaj je prispelo kar 50 pogumno zapisanih verzov. Na njem je s pesmijo »Pogum« sodelovala tudi naša učenka Karolina Bregar iz 9. Z, ki je dosegla 3. mesto.

V kategoriji otroci do 15 let so bile izbrane najboljše tri pesmi:

1. mesto: Zala Gril, učenka 7. razreda Osnovne šole Gustava Šiliha Velenje

2. mesto: Karolina Bregar, učenka 9. Z, OŠ Stična, PŠ Zagradec

3. mesto: Iza Zrnec, učenka 6. razreda Osnovne šole Ivana Cankarja Vrhnika

Karolina Bregar: POGUM

Pogumen korak in odločno srce,
to je način,
ki vodi te.

Ogromno ljudi, ki nimajo sanj –
ti nisi ta,
ker imaš svoj plan.

Gnali te bodo do zadnjih moči,
nikoli ne obupaj,
ker tako samo bližje cilju si.

Vsak ima svoje cilje in želje,
ti bodi tisti,
ki jih izpelje.

Mir in ljubezen svetu daruj
in vse okoli sebe
vedno spoštuj.

Zapisala mentorica: Dragica Šteh

Vir fotografije: https://www.terme-snovik.si/media/SlikeIT/Novice/Thumbs/Zmagovalne%20pesmi%20natecaja(1)_r.jpg. Dostopno: 2. 6. 2020

KULTURNI DAN – RASTEM S KNJIGO

Knjižničar Roman Rozina je sedmošolcem spregovoril o pomenu branja.

Om Dušič – zmagovalec literarnega kviza

Sedmošolci v Mestni knjižnici Grosuplje, enota Ivančna Gorica

V petek, 7. februarja 2020, so se učenci 7. razredov v okviru kulturnega dneva odpravili v Mestno knjižnico Grosuplje, enota Ivančna Gorica, kjer je knjižničar Roman Rozina spregovoril o knjigah in o pomenu branja knjig, nato pa je sledil pravi knjižni dvoboj, v katerem sta sodelovala Anja Perko in Om Dušič.

Zmagovalec literarnega dvoboja je bil Om Dušič, ki je za svoje izvrstno poznavanje literature dobil praktično nagrado in priznanje.

Vsak sedmošolec je v okviru projekta »Rastem s knjigo« v dar dobil knjigo Janje Vidmar »Elvis Škorc, genialni štor.«

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

VALENTINOVA POŠTA

Pred praznikom vseh zaljubljenih je tudi na naši šoli zaokrožila valentinova pošta. Kdo in kaj je napisal in kdo je pošto dobil, naj ostane skrivnost.

Pa radi se imejte!

Zapisali: Valentinovi poštarčki.
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

VALENTINOVO

Valentinovo ali praznik svetega Valentina se praznuje 14. februarja in je tradicionalni dan, ko si v nekaterih kulturah zaljubljenci izkazujejo ljubezen, največkrat s pošiljanjem voščilnic in izmenjavo daril. Ali ste vedeli, da 85 odstotkov vseh valentinčkov kupijo ženske?

Nekaj valentinovih verzov ...

Čez celo leto za naju naj valentinovo bo,
ker jaz ljubim te zelo.

Valentin poljube deli,
poljubi me še ti in bova srečna vse skupne dni.

Naj te moje srce ogreje in Valentin naj poskrbi,
da se ljubezen razveje na vse dneve in noči!

Ljubiti nekoga je kot obljubiti in to tudi storiti.
Vedeti moraš le koga in zakaj,
enkrat pa tudi za vekomaj!

Življenje brez tebe se prazno mi zdi, vsebino mu daješ edinole ti.

Srečna sem. Zadovoljna sem. Ljubljena sem.
Zakaj? Ker sem s teboj.

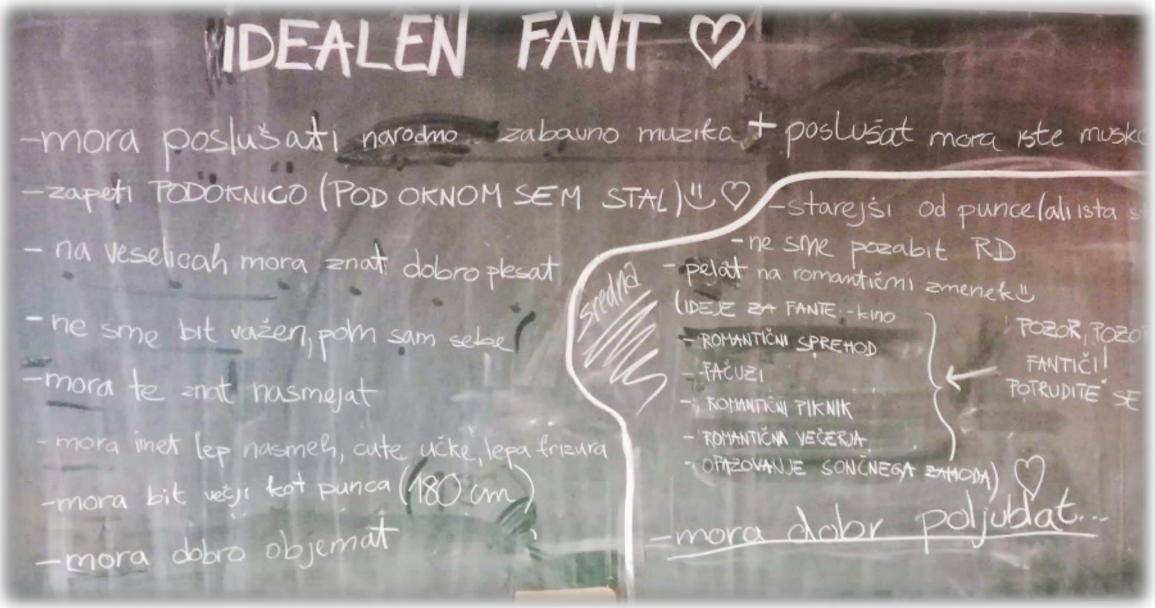

Zapisala: Ana Urbančič Novak, 8. aZ

Vir slike: https://p0.pikrepo.com/preview/117/295/red-heart-illustration.jpg. Dostopno: 2. 6. 2020

KAKŠEN JE FANT PO MERI DEVETOŠOLK?

Zapisale: Patricija, Nina, Sara, Tanja, Maja, Karolina, Tia, 9. Z
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

OSMOŠOLCI SO SPOZNAVALI DRŽAVE OBEH AMERIŠKIH CELIN

V februarju so učenci 8. aZ in 8. bZ imeli geografski dan, v okviru katerega so spoznavali naravnogeografske in družbenogeografske značilnosti držav Severne in Južne Amerike.

Po uvodnih napotkih za delo so učenci v skupinskem delu iskali podatke o določenih državah v knjigah, revijah ter na spletnih straneh. Na podlagi literature in s pomočjo zbranega slikovnega gradiva so izdelali odlične predstavitve v programu Powerpoint, ki so jih tudi ustno predstavili.

Iskanje podatkov na svetovnem spletu

Geografski dan smo zaključili s predstavitvijo izsledkov dela.

Učenci 8. aZ in 8. bZ so dokazali, da so pri skupinskem delu zelo disciplinirani in da so že vešči javnih predstavitev. Ob izvajanju drugačnih pristopov k učenju in poučevanju je geografski dan potekal v prijetnem vzdušju.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PUST, PUST KRIVIH UST …

Tudi v tem šolskem letu smo na PŠ Zagradec pustovali. Črt iz 8. aZ se je prelevil v srednjeveškega zdravilca. Taka maska bi nam zagotovo prišla prav v preteklih mesecih, ko smo se pri nas soočali z novodobno kugo – koronavirusom.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PŠ ZAGRADEC SO PREPLAVILI LATINSKOAMERIŠKI RITMI

V četrtek, 27. februarja 2020, nas je v času ure oddelčne skupnosti obiskala Kelly Garcia - Trtnik, mednarodno licencirana inštruktorica zumbe in zumbatomica, prav tako licencirana inštruktorica skupinskih fitness vadb. Najprej nam je predstavila latinskoameriške plese, nato pa z aktivno vodeno vadbo poskrbela, da smo se vsi dodobra razmigali.

Naša simpatična sogovornica se nam je najprej predstavila v španskem jeziku. Ker nismo vešči poznavalci romanskih jezikov, je svojo pripoved nadaljevala v slovenskem jeziku. Povedala nam je, da prihaja iz Dominikanske republike, otoške države, ki leži v Karibskem otočju. Izvedeli smo, da se poklicno ukvarja s poučevanjem zumbe – je zumba trenerka.

Sledil je plesni del obiska. Kelly Garcia -Trtnik nam je na kratko predstavila najbolj popularne latinskoameriške plese in nam pokazala osnovne zumba korake.

S svojim nasmehom in elanom nam je polepšala dan, poskrbela pa je tudi, da smo se dobro razmigali.

Če se ji želite pridružiti pri vadbi zumbe, obiščite V.I.P. Center v Ivančni Gorici. Ne bo vam žal!

Ples je pol zdravja!

Me, punce, ples obvladamo!

Fantje smo boljši plesalci!

Kellyina energija in dobra volja sta nas popolnoma očarali!

Kelly je ZAKON!

Naši učenci o druženju s Kelly Garcia - Trtnik:

Najbolj mi je v spominu ostalo, ko smo z učiteljico Kelly tako dolgo plesali latinskoameriške plese. Še posebej mi je ostal v spominu zadnji ples – hip hop. Resnično upam, da bo morda učiteljica Kelly še kdaj obiskala našo šolo ali pa tudi začela tudi učiti ples na naši šoli. **(David Prašnikar, 7. bZ)**

Ko je bila na obisku zumba trenerka in plesalka Kelly, mi je najbolj ostalo v spominu, kakšne zanimive gibe nam je pokazala in kakšne hitre plese pleše. Glede na to, da nisem ravno ljubiteljica plesa, sem zelo uživala in se tudi zabavala. **(Gabriela Vidmar, 7. aZ)**

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: OŠ Stična, arhiv PŠ Zagradec

TEHNIŠKI DAN – OSMOŠOLCI SO OBISKALI ŠOLSKI CENTER V NOVEM MESTU IN SPOZNAVALI RAZLIČNE POKLICE

V torek, 3. marca 2020, so se vsi osmošolci odpravili v Šolski center v Novem mestu, kjer so jim profesorji in dijaki predstavili različne poklice.

Kristjan in Jakob sta se prelevila v vodoinštalaterja.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

VSI DRUGAČNI …

Z učenci 5. b razreda PŠ Zagradec OŠ Stična, poimenovali so se Top 15, smo v letošnjem šolskem letu ustvarili avtorsko lutkovno predstavo z naslovom »Vsi enaki – vsi drugačni«. Projekt je potekal v sodelovanju s KD Žebelj iz Zagradca. Mentorice smo bile: učiteljica Mateja Jere Grmek, Maja Peterlin in režiserka Marjana Hočevar, ki nam je s svojo strokovnostjo priskočila na pomoč pri režiji.

Na začetku so se učenci spoznali z gledališkimi elementi, kot so: govor, nastop, zaznava objektov in nastopajočih na odru in navsezadnje tudi z lutkami. Vključili smo zabavne igrice iz gledališke pedagogike, kjer se veliko vpije, razgraja, krili z rokami … Odigrali smo nešteto tako človeških kot živalskih likov, predvsem pa se sproščeno zabavali.

Besedilo predstave je nastalo po kratkih nastopih z lutko, katere so učenci izvedli pri slovenščini na temo sprejemanja drugačnosti, prijateljstva, otrokovih pravic …

Posebno poglavje je predstavljala izdelava lutk. Iz velike kopice neuporabnih in zavrženih oblačil so učenci izbrali posebno zanimive kose in iz njih po svojih likovnih predlogah izdelali komične like, ki so kasneje nastopili v predstavi. Tako smo med aktualne teme dodali še reciklažo.

S predstavo smo se prijavili na Srečanje lutkovnih skupin v Grosuplju. Žal do realizacije dogodka ni prišlo, ker nas je presenetil COVID-19, smo pa več nastopov izvedli na PŠ Zagradec za vse učence šole.

V prihodnjem šolskem letu želimo z dejavnostjo nadaljevati; potekala bo enkrat tedensko v obliki gledališkega krožka za učence od petega do devetega razreda PŠ Zagradec. Vabljeni vsi, ki vas gledališka dejavnost privlači v kakršnem koli pomenu. Morda si želite biti odrski delavci, ste skriti talenti za režijo, dramaturgijo, morda pa se vidite kot Hamleti, Romei, Julije ali Zvezdice zaspanke.

Vsi enaki – vsi drugačni (lutkovna predstava) skupine TOP 15, ki jo sestavljajo učenci 5. bZ.

Za Top 15 Maja Peterlin
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

MNENJE PETOŠOLCEV – 5. BZ – O GLEDALIŠKI PREDSTAVI, KROŽKU V ŠOLSKEM LETU 2019/20

Meni je bil gledališki krožek všeč. Veliko sem se naučila. Še posebej pa se zahvaljujem gospe Maji in Marjani. **(Pina)**

Krožek mi je bil všeč. Naučil sem se veliko. Malo sem bil zmeden, včasih pa mi kaj tudi ni bilo všeč. **(Matic)**

Dobro je, da smo se sami spomnili besedila in naredili lutke. Všeč so mi bili nastopi z igro. **(Jure)**

Rad imam to predstavo, saj rad igram najpametnejšega. Predstava je super! **(Bor)**

Všeč mi je bilo, da smo velikokrat nastopali. Tudi to mi je bilo všeč, da smo se zabavali. **(Aljaž)**

Všeč mi je bilo, da smo sami lahko naredili lutke. Zraven sem se zelo zabaval. **(Jakob)**

Meni je najboljše, da imamo v igri dva piflarja. Všeč sta mi tudi nogavici. Dobre so izštevanke in glasbena podlaga ter pesmi. Kritika: tisti, ki smo v ozadju med nastopom, bi morali biti bolj tiho, ne bi smeli klepetati. **(Oton)**

Pri našem gledališkem krožku in gledališki igri mi je zelo všeč, ker imamo vsi glavno vlogo. Zelo so mi všeč naše lutke iz oblačil. Tema je kar zahtevna, ampak hkrati je zabavna. **(Lana)**

Ta krožek se mi zdi zelo zanimiva ideja, saj se s tem krožkom naučiš in izboljšaš v več stvareh, kot je na primer, da lahko delaš dve stvari hkrati ali da se naučiš sodelovati. Pri tem krožku sem se veliko naučila in spoznala veliko novega. **(Neža)**

Meni je bilo zelo všeč. Zelo mi je bilo všeč, ko smo nastopali pred učenci in učitelji. Zanimivo je bilo, ker smo lutke naredili sami. **(Maša)**

Zdelo se mi je zabavno, hecno, ni bilo preveč dolgčas. Škoda, da ne smemo več igrati. Komaj čakam, da začnemo spet igrati. **(Leon)**

Zdi se mi, da smo se naučili biti potrpežljivejši in mirnejši, ko igramo. Seveda pa smo morali veliko vaditi. **(Manca)**

Meni je bilo všeč. Lahko pa bi zapeli še kakšno pesem. **(Žan)**

Ko sem izvedela, da bomo sestavili predstavo, izdelali lutke in s predstavo nastopali, mi je bilo fantastično, zabavno in vznemirljivo. **(Ajda)**

Pripravila: Mateja Jere Grmek

SREČANJE MLADIH NOVINARJEV

V sredo, 4. marca 2020, so se ob 9. uri zbrali mladi novinarji z različnih osnovnih šol v Občini Ivančna Gorica v knjižnici v Ivančni Gorici, ki je enota Mestne knjižnice Grosuplje. Srečanje je vodila novinarka Larisa Daugul.

Udeleženci novinarske delavnice so na srečanju najprej dobili izkaznice s svojim imenom in priimkom ter blok, nato pa so se lotili dela. Med seboj so naredili intervju ter osebo nato predstavili. Obiskal jih je tudi gospod Matej Šteh, urednik časopisa Klasje. Na koncu so se dogovorili, da vsak učenec napiše poročilo ali intervju in ga pošlje na Larisino e-pošto.

Srečanje je bilo zelo zabavno in poučno. Končalo se je ob 12. uri.

Mladi Klasje

GLASILO MLADIH NOVINARJEV OBČINE IVANČNA GORICA 2013

Spodbudne in pozitivne novice

V Ivančno Gorico smo s Tadejem Trnovškom dobili zlato hruško

Jurčič vzor tudi našim »mladim novinarjem«

Od ideje do izvedbe

Muzikal Maček Muri – osebno

Naši mladi novinarji objavljajo v Mladem Klasju.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič

Vir slike: https://image.isu.pub/130326064254-2e29bb2b712e4088852388e66260aac0/jpg/page_1.jpg. Dostopno: 2. 6. 2020

TUDI LETOS NAS SVETOVLJANSKI LONDON NI RAZOČARAL

Tudi v tem šolskem letu so se učenci devetih razredov OŠ Stična z učitelji spremljevalci odpravili v svetovljanski London, ki so si ga zaradi velikega števila prijavljenih ogledali v dveh terminih. Zelo dobro pripravljeni učenci (pripravljalne delavnice na vsebinski del so potekale v šoli) so pogumno in samozavestno predstavljali londonske znamenitosti v angleškem jeziku in s tem izboljšali svoje jezikovne veščine. Na jezikovni ekskurziji so se morali izkazati na različnih področjih (iskanje mestnih znamenitosti, poglobitev v sistem javnih prevozov, najti možnosti hitre prehrane itd.). Vreme, sproščenost, uporaba angleščine na licu mesta in iznajdljivost učencev so pripomogle k temu, da je bila ekskurzija več kot uspešna.

Slavni londonski Tower Bridge

Ves čas potovanja nismo občutili nikakršne ogroženosti zaradi razsajanja zloglasnega koronavirusa. V Londonu je življenje potekalo čisto nemoteno. Na letališčih zaradi virusa ni bilo nikakršnih kontrol ali preverjanj. Sami pa smo bili dobro opremljeni in smo si redno razkuževali roke.

Učenci PŠ Zagradec o izletu v London ...

V Londonu mi je bilo zelo všeč in bi zelo rad spet šel. Imajo veliko zanimivih stvari, ki jih pri nas vidiš redko ali pa tudi ne (npr. značilni taksi ali pa dvonadstropni avtobus). Dobro je, ker imajo dobro organiziran potniški promet in tako manj onesnažujejo okolje. Opazil sem, da je tam veliko temnopoltih ljudi, ki so zelo prijazni. Zanimivo je tudi do, da nikoli ne veš, kakšno bo vreme in kako se bo spreminjalo, pa tudi to, da ljudje v tem zimskem času hodijo v kratki majici in v kratkih hlačah.

(Mike Longar, 9. Z)

Ljudje so zelo prijazni (»excuse me darling« na primer). Sredi zime hodijo v kratkih hlačah. Učenci nosijo šolske uniforme. Zaradi pogostega dežja imajo plastična pokrivala za vozičke. Imajo veliko ulične glasbe in uličnega plesa.

(Tanja Škufca in Sara Jernejčič, 9. Z)

Najbolj mi je bil všeč naravoslovni muzej, ker je bilo tam veliko zanimivih kosti in replik izumrlih živali, da smo si lahko predstavljali, kako je bilo na svetu pred nami. Zelo mi je bila tudi všeč podzemna železnica, s katero se da hitro potovati od znamenitosti do znamenitosti. Presenečen sem bil nad zelo prijaznimi državljani.

(Jernej Miklič, 9. Z)

LONDONSKI FOTO-UTRINKI

Greetings from London!

Povzeto po prispevku na spletni strani OŠ Stična
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

2. APRIL
MEDNARODNI DAN OTROŠKE KNJIGE

V spomin na svetovno znanega pravljičarja Hansa Christiana Andersena praznujemo 2. aprila, na njegov rojstni dan, mednarodni dan otroških knjig. Na ta dan mnogi praznujemo tudi zaključek bralne značke.

Letošnje praznovanje mednarodnega dneva otroških knjig je bilo za nas še posebej pomembno, saj sta letošnjo poslanico z naslovom **Lakota po besedah** pod okriljem **slovenske sekcije IBBY** pripravila priznani pisatelj Peter Svetina in ilustrator Damijan Stepančič. Na povezavi sekcije smo se lahko vključili tudi v bralno akcijo na spletu!

Zapisali: knjižničarji OŠ Stična
Ilustracija: Jan Longar, 4. Z

NOČ KNJIGE

V četrtek zvečer, 23. aprila 2020, smo se družili preko spleta. Projekt Noč knjige se je letos odvijal šesto leto zapored in kljub situaciji, v kateri smo se znašli zaradi epidemije koronavirusa, nas je nagovarjal k druženju in skupnemu preživljanju časa s knjigo v roki.

Tokrat je bila na vrsti Podružnična šola Zagradec, kjer so učenci že enkrat preživeli noč s knjigami v rokah. Ker se letos nismo mogli zbrati v šolski knjižnici zagraške šole, smo se družili na spletu. Ravnatelj Marjan Potokar je sodelujočim namenil uvodni nagovor, učiteljica Dragica Šteh je priredila Zdravljico in ustvarila himno naše Noči knjige. Učenci, njihovi starši in učitelji so nam pošiljali posnetke, kako berejo odlomke iz knjige, pesmi in drugih besedil, Nika Lampret je celo izvedla predstavo kamišibaj.

Dobili smo kar nekaj avtorskih del učencev in učiteljev, ki so nam poslali svoje pesmi in zgodbe. Učenec Taj Hartman, mladi nadobudni ustvarjalec, je prebral zgodbo z naslovom »Superpločevinko«, ki jo je sam napisal.

Vse prispevke smo sproti objavljali na spletne strani šolske knjižnice. Našemu vabilu so se odzvali ustvarjalci Žiga X Gombač, Boštjan Gorenc Pižama, Feri Lainšček, Janja Vidmar ter Goran Gluvić, ki so nam poslali posnetke z nagovorom, prebrano pesmijo in besedilom.

Knjižničarki Branka Lah in Mojca Hrvatin sta se preko aplikacije Teams družili z učenci, pogovarjali so se o prebranih knjigah in skupaj prebirali pesmi. Vsi prispevki so dostopni na spletni strani šolske knjižnice OŠ Stična.

Mi pa radi beremo …

ZNANI SLOVENSKI LITERATI SO NAM PREBRALI ODLOMEK IZ SVOJEGA DELA

Pisatelj in prevajalec Boštjan Gorenc – Pižama

Pisatelj in novinar Žiga X Gombač

Pesnik, pisatelj in dramatik Feri Lainšček

Pisateljica Janja Vidmar

Pisatelj Goran Gluvić

Zapisal: Kristijan Rešetič
Fotografije: arhiv OŠ Stična

20. MAJ – SVETOVNI DAN ČEBEL

20. maj je svetovni dan čebel. Praznujemo ga tretje leto zapored. Pobudnica za ustanovitev le tega, je bila Čebelarska zveza Slovenije – torej država Slovenija. Države po svetu so pobudo podprle, saj se zavedajo, da je naše življenje med drugim odvisno tudi od opraševalcev – žuželk in s tem tudi čebel.

Na OŠ Stična imamo tri čebelarske krožke: na PŠ Višnja Gora, na matični šoli in na PŠ Krka ter PŠ Zagradec.

Od kdaj praznujemo svetovni dan čebel?

Organizacija združenih narodov je 20. maj, obletnico rojstva pionirja sodobnega čebelarstva Antona Janše, za svetovni dan čebel razglasila leta 2017 na predlog Slovenije. V počastitev letošnjega svetovnega dneva čebel pa so na Generalnem konzulatu RS v Münchnu v sodelovanju z ZDSLU-jem pripravili nadgradnjo slovensko-bavarskega sodelovanja na področju urbanega (mestnega) čebelarstva.

Nekaj besed o Antonu Janši

Anton Janša je bil eden najboljših poznavalcev čebel. Znanje si je pridobil po večini z opazovanjem čebel ter iz praktičnih izkušenj z gojenjem, nato pa je to svoje znanje, izumiteljske sposobnosti in umetniško nadarjenost povezal v celoto. Leta 1770 je postal prvi cesarsko-kraljevi učitelj čebelarstva za vse avstrijske dežele, po njegovi smrti pa je cesarica Marija Terezija ukazala, da morajo vsi državni učitelji čebelarstva delati po Janševih načelih.

Anton Janša
Vir slike:
https://zirovnica.si/wp-content/uploads/2016/03/JansaPortret.jpg.
Dostopno: 2. 6. 2020

Njegovi strokovni knjigi sta doživeli kar dvajset izdaj v štirih jezikih in sta zanimivi še dandanes – ne le z zgodovinske, marveč v marsičem tudi s praktične plati. Kot slikar je panjske končnice po tedanji kranjski navadi tudi poslikaval in jim tako dodajal še estetsko vrednost. Začetnik modernega čebelarstva Anton Janša se je rodil 20. maja leta 1734 na Breznici na Gorenjskem.

Čebelnjak Antona Janše
Vir slike:
https://kraji.eu/PICTURES/gorenjska/jesenice_zirovnica_z_okolico/breznica/jansev_cebelnjak/DSC_1109_jansev_cebelnjak_panjska_koncnica_big.jpg.
Dostopno: 2. 6. 2020

Pa še o panjskih končnicah

Panjske končnice, poslikane deščice, ki zapirajo čebelje panje, so sicer kot ljudska umetnost v Sloveniji prisotne od srede 18. stoletja. Z Gorenjske in slovenske Koroške so se razširile na območje celotne države. Večinoma so delo slikarjev samoukov (slikar, ki se sam uči slikati). Značilni so figuralni (figure – podobe ljudi in živali) motivi, na začetku predvsem z nabožno (versko) vsebino, pozneje so se jim pridružili posvetni (neverski, npr. lovski, pregovori …) motivi. Danes je znanih več kot 600 motivov, od tega je približno polovica posvetnih.

Krožkarji Čebelarskega krožka PŠ Krka – Zagradec so pripravili nekaj čebelarskih panjskih končnic.

Zapisala: Mateja Jere Grmek
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NAŠE ČEBELJE UGANKE IN PESMICE

Med nalije v kozarce in ga proda.
(čebelar)

Matico nahranijo in cvetove oprašujejo.
(čebele)

Dom je velik kot drevo in v njem čebele prebivajo.
(čebelnjak)

Je rjave barve in ima črne črte. Kaj je to?
(čebela)

Ko pride k čebelam, so razdražene, ko pa prižge pipo, se umirijo. Kdo je to?
(čebelar)

Z njimi med toči in ne je solate. Kako se imenuje ta pripomoček?
(čebelarske vilice)

Je čebela s sivimi črtami. Katera čebela je to?
(kranjska sivka)

Živi v panju kot kraljica in jajčeca leže. Kaj je to?
(matica)

Za čebele skrbi, zdravi jih. Kdo je to?
(čebelar)

Piči te ostro in pik za sabo pusti. Kaj je to?
(čebela)

Čebelja
V hudih zimskih dneh se čebelja družina stisne v gručo, da si ogreje bučo.
Ko pa pride pomlad, začnejo po rožah orat.

Mali zaklad
Lahko je siva ali rumena,
z njo primerja se nobena.
Le krila so bela.

???

Siva kot dim,
puhasta kot puh,
na Kranjskem živi, se z medom redi?
Kdo je to?
Je to čebela Adela?
Suha Muha?
To je kranjska čebela.

Čebelo zelo spoštujem. Če ne bi bilo čebel, bi izumrla vsa živa bitja.

Čebele spadajo med žuželke. V Sloveniji domujejo naslednje vrste čebel: kranjska sivka, italijanka, križanka … V Sloveniji živi 35 vrst čebel. Matice čebel lahko živijo do 5 let. Čebele nabirajo cvetni prah. Dobimo vosek, propolis, matični mleček, med in čebelji strup in vse je koristno za zdravje. Čebele se spoznavajo po vonju.

Čebele. Hm. No, ja, čebele so pridne delavke, ki nam naberejo cvetnega prahu. Iz cvetnega prahu nastane med. Ponavadi ga najraje jedo oz. ližejo naši najmlajši. Tako so vedno zdravi. Predstavljajte si svet brez čebel. Si ga lahko? No, če ne bi bilo čebel, ne bi bilo sveta. Zaradi cvetnega opraševanja lahko vsako leto uživamo sveže in zdravo sadje.

Čebelice

Okrog cvetja lepega
trudi se čebelica;
ne postava in ne seda,
prej ko zbere dosti meda.

Kdo, moj bog, ji govori,
da od roja odleti?
Kdo uči jo, kam naj krene,
kje dobi, strdi medene?

Bog uči jo, zato ve,
kje vrtovi zelene,
kje slasti je polna roža,
kje dobi, kje obuboža.
Prevedel Tone Pavček, Mladinska knjiga, Ljubljana 1987, napisal Jovan Jovanović-Zmaj.

Čebelica leti
najvišje pod –_ _ _ _.
Čim višje _ _ _ _, tam lepše brenči,
č_ _ _ _ _ _ _ moja.

Spravljale ozimnico
smo sto štiri d_ _ _ _.
Zdaj cekinaste strdi
so prepolne s_ _ _ _ _.

Pripravili čebelarski krožkarji PŠ Krka (Tilen, Neža, Ana, Lana, Matic).

OD PEKARNE DO ZGODBE

Festival Pekarna Mišmaš je dvodnevni otroški gledališki festival OŠ Stična. Je edini otroški gledališki festival v Občini Ivančna Gorica. Organizirajo ga učenci 5. razreda PŠ Zagradec, ki so doma v okolici Krke, pod vodstvom njihove učiteljice. Festival spremljajo razstave, predstavitev turistične naloge in dobrodelna prostovoljna mini dražba otroških slik.

V sklopu projekta Turistične zveze Slovenije, pod naslovom letošnjega 34. državnega festivala Turizmu pomaga lastna glava (na katerem naša šola sodeluje že vrsto let) FESTIVAL NAJ BO, smo raziskovali Festival Pekarne Mišmaš. Naslov smo dali »OD PEKARNE DO ZGODBE«. Pripravili smo raziskovalno nalogo, ki jo lahko preberete na spletni strani OŠ Stična. V tekmovanju smo morali pripraviti tudi turistično stojnico za na tržnico in predstavitev. Turistična tržnica je odpadla zaradi epidemije, smo pa naredili kratek videospot, ki služi predstavitvi naše naloge. Mentorici raziskovalne naloge sta bili: Mateja Jere Grmek in Dragica Šteh.

Zapisala: Mateja Jere Grmek.
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

MATEMATIČNA TEKMOVANJA V ŠOLSKEM LETU 2019/20

Na PŠ Zagradec so v tem šolskem letu potekala tri matematična tekmovanja. Najprej so se v septembru 2019 učenci in učenke preizkusili v reševanju nalog iz logike. 12 učencev je doseglo bronasto priznanje, na državno tekmovanje pa sta se uvrstila Rok Hočevar, 8. bZ, in Tanja Škufca, 9. Z.

V decembru 2019 smo organizirali tudi šolsko tekmovanje iz razvedrilne matematike. 4 tekmovalci so dosegli bronasto priznanje, **Tanja Škufca iz 9. Z** (mentorica Dragica Strah) pa je na državnem tekmovanju dosegla srebrno priznanje.

Bližal se je mesec marec 2019, ko že tradicionalno poteka šolsko tekmovanje iz matematike, ki je bolj poznano kot tekmovanje Kenguru. Vse prijave smo že zbrali, ko nas je dosegla novica o karanteni in šolanju na daljavo. Zato je to tekmovanje odpadlo.

V sredini maja 2020 so se v šolo vrnili učenci in učenke 1. triletja, za katere je DMFA organiziral šolsko tekmovanje Kenguru, pri katerem je sodelovalo 63 učencev 1.–3. razreda, bronasto priznanje pa je doseglo 21 učencev.

MEDNARODNI DAN MATEMATIKE OZ. MATEMATIKA JE POVSOD OKOLI NAS

DMFA nas je letos še posebej povabil k praznovanju mednarodnega dne matematike, ki se ga praznuje 14. marca. Zakaj takrat? Približek števila π (pi), ki je količnik med obsegom in premerom kroga, je enak 3.14, kar je v naši različici datuma 14. 3.

Letošnja tema je bila »Matematika je povsod okrog nas«.
Na PŠ Zagradec smo iskali rime in pisali pesmi, ki so vsebovale besede z zlogom. Nastalo je veliko zanimivih verzov. Petošolci so zgodbo povezali s sliko in svojim zapisom dodali še umetniški pridih. Razpisali smo tudi natečaj za najdaljši seznam besed, ki vsebujejo zlog π, ki pa je zaradi razglasitve pandemije koronavirusa prestavljen na naslednje šolsko leto. Reševali smo rebuse in se preizkusili v recitiranju decimalk števila π, največ jih je na pamet povedal učenec **Jan Ropič, 8. aZ** (77 decimalk).

Prijavili smo se na natečaj in za vse naše mojstrovine prejeli tudi posebno π-nagrado za številne π-aktivnosti. OŠ Stična, PŠ Višnja Gora je prejela posebno π-nagrado za številne π-aktivnosti.

DRAGICA ŠTEH: PIEZIJA

(PESMICA Z DECIMALKAMI ŠTEVILA PI)

3,14159 26535 89793 23846 26433 83279 50288 41971
69399 37510 58209 74944 59230 78164 06286 20899 86280

Ocena **3** je čist v redu,
z **enko** nisi nč naredu,
če s **štirico cvek** zamenaš,
še **petico** lohk spedenaš.
Na kaj pomislš ob **devetki**?
Sta **dva**, zgodijo se začetki …
Pol **šest** dni čakaš na nedelo,
pet dni delaš kr veselo.
Trije so komot družina,
pet jih je že fajn skupina,
ko zvečer je ura **os'm**,
lohk sam za počitk pros'm,
ob **devetih** res sm hin,
nej **sedemkrat** to ponovim!
Za **devetimi** gorami
tri princeske u pižami,
dva navihana falota,
osem dilc visi iz plota,
tri princese onemijo,
štiri mačke prepodijo,
ko odbije ura **šest**,
dve princeski gresta jest.
Miza ima **štiri** noge,
tri so res že orng boge,
komaj že **te** tri stojijo,
osem dilc je šlo adijo.
Tri princeske so obstale,
dva falota so čakale,
dolgih, strašnih **sedem** let,
devetkrat se obrne svet.
Še ko **peto** leto mine,
nič na pamet jim ne šine,
dva falota brez idej
prečkala sta **osem** mej.
Osem mej do zlate sreče
na **štir'** strani neba jih vleče,
a le **ena** je resnica,
devetka je vseh števk kraljica,
sedmica v kartah srečo nosi,
enka pa za milost prosi,
pri **šestih** v šoli so nasveti,
zadnji razred je **deveti.**

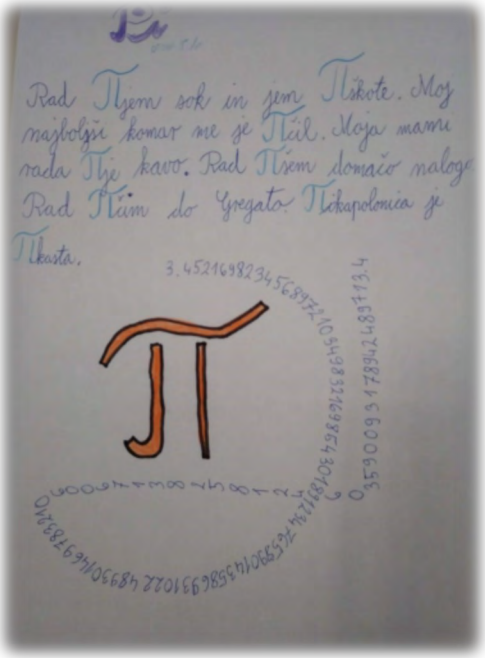
V **tretjem** – živele ocene,
v **devetem** delajo probleme,
v **devetem** gnjavijo za **tri,**
od **sedmih** zjutrej do noči.
Vsaj **pet**ina jih zamuja,
osem se jih zmerej kuja,
eden hoče vse razbit,
nič ni treba se slepit.
A si **petko** zdej zaslužmo?
Lahko pa se v **osmici** družmo,
čist okej nam je **dvojina**,
nič nam ne kali spomina.
Devet besed prinese srečo,
sedem palčkov nosi vrečo,
svet so **štirje** letni časi,
štirje pesniki na vasi,
ob **petih** so že vsi v gostilni,
do **devetih** v vnemi silni
dvojno vidijo, seveda,
trije nimajo soseda,
domov se **nič** jim ne mudi,
sedma sila jim teži.
Osem lajkov na objavo,
eden si prisluži slavo,
šest jih ploska, **štirje** ne,
nič je hkrati čisto vse.
Šest zelo prodanih duš,
dva sta delala na fuš,
osem se jih je smejalo,
šestim podkupnino dalo.
Tista **dva**, ki sta garala,
prav **nič** nista se smejala,
zamerila sta **osmim** res,
ob **devetih** kurla kres.
Devet polen močno gori,
osem norcev se boji,
šest jih zraven trepeta,
kriva sta pa tista **dva,**
ki vseh **osem** sta strašila,
a za kazen **nič** dobila.

Ta reč se v nedogled vrti,
ker takšno je število π.

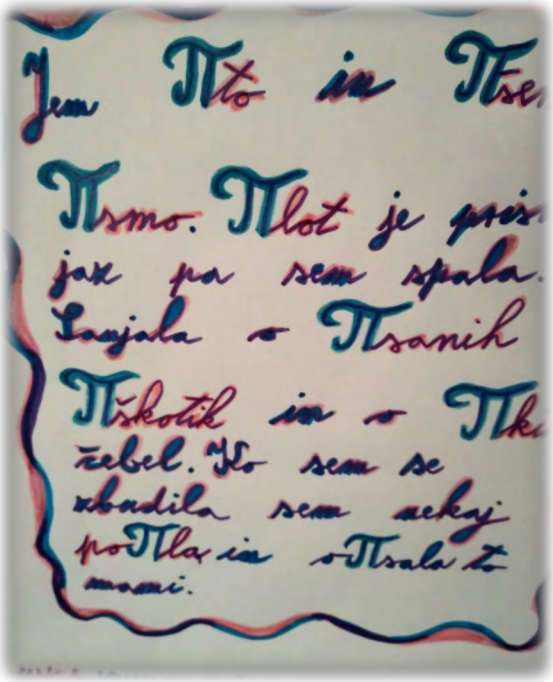
PIJEZIJA NAŠIH UČENCEV IN UČENK

Avtorica pesmi: Lana Plut, 5. bZ

Avtor pesmi: Oton Koščak, 5. bZ

Avtorica pesmi: Manca Vrhovec, 5. bZ

Avtorica pesmi: Maša Aleš, 5. bZ

Zapisala: Darja Strah
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

POROČILO O CANKARJEVEM TEKMOVANJU

12. novembra 2019 je na matični šoli OŠ Stična, na PŠ Višnja Gora in na PŠ Zagradec potekalo šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje.

Na PŠ Zagradec se je šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje udeležilo 50 učencev od 4. do 9. razreda. Bronasto priznanje je prejelo 22 učencev, in sicer: Neli Mušič Vadnov (4. K), Monika Uršič (4. K), Ula Mišmaš (4. K), Adam Perko (4. K), Neža Zajc (5. bZ), Oton Koščak (5. bZ), Lana Plut (5. bZ), Maša Hrovat (5. a), Manca Vrhovec (5. bZ), Tilen Ogrinc (6. aZ), Klemen Rajer (6. bZ), Ian Perko (7. aZ), Gabriela Vidmar (7. aZ), Črt Peterlin Šimec (8. aZ), Tara Strajnar Zupanc (8. bZ), Inja Amon (8. bZ), Vanja Fink (8. bZ), Čandrika Sečnik (8. bZ), Jerneja Bregar (8. bZ), Tanja Škufca (9. Z), Gal Koščak (9. Z) in Patricija Kastelic (9. Z). Mentorji tekmovalcev so bili Maruša Pust (4. K), Miha Klajnšček (4. r), Mateja Jere Grmek in Vanja Peček Janoš (5. r.) in Vesna Zimic Gluvić (6.–9. r.).

Na področno tekmovanje za Cankarjevo priznanje, ki je 9. januarja 2020 potekalo na OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični, so se uvrstile Inja Amon, Tara Strajnar Zupanc in Vanja Fink, učenke 8. bZ razreda, ter Tanja Škufca, učenka 9. Z razreda. **Inja Amon iz 8. bZ** ter **Tanja Škufca iz 9. Z** sta prejeli srebrno priznanje.

Razstava slik ob 100. obletnici smrti Ivana Cankarja in 100. obletnici Narodne galerije

Vsem udeležencem tekmovanja še enkrat iskrene čestitke in vam želim še veliko bralnih užitkov!

Pripravila: koordinatorica šolskega tekmovanja iz slovenščine za Cankarjevo priznanje na PŠ Zagradec in mentorica Vesna Zimic Gluvić

Fotografija: arhiv OŠ Stična

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

Vir slike:
https://www.hs-anhalt.de/fileadmin/Dateien/Presse/Pressemitteilungen/251115_Professor_Eule.jpg
(Dostopno: 2. 6. 2020)

V tem šolskem letu so učenci in učenke PŠ Zagradec sodelovali tudi na tekmovanju iz geografije.

V sredo, 11. decembra 2019, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz geografije, ki se ga je udeležilo 24 učencev. Bronasto priznanje je prejelo 11 učencev. 3 najbolje uvrščeni tekmovalci so se uvrstili na območno tekmovanje iz geografije, ki je potekalo v četrtek, 13. februarja 2020, na OŠ Nove Jarše.

Tanja Škufca in Gal Koščak, učenca 9. Z, sta prejela srebrno priznanje, za kar jima iz srca čestitamo!

Pripravila učiteljica: Nataša Rebec Lukšič.

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

V šolskem letu 2019–2020 so učenci PŠ Zagradec tekmovali tudi v znanju angleščine. Na tekmovanjih so se izvrstno odrezali.

8. razred: **Nejc Hrovat, učenec 8. aZ, je prejel zlato priznanje in se uvrstil na 4. mesto v državi.**

9. razred: 3 x bronasto priznanje na šolskem tekmovanju: **Gal Koščak, Tanja Škufca, Jože Hočevar, učenci 9. Z**.

1 x srebrno priznanje na območnem tekmovanju: **David Poljanec, učenec 9. Z**, je dosegel vse možne točke; državno tekmovanje ni bilo izvedeno.

Zapisala: Silvia Valenčič

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

Na državno tekmovanje iz vesele šole so se uvrstili Tilen Ogrinc iz 6.aZ, Aljaž Koselj iz 6. bZ in Nejc Koselj iz 8. bZ. Državno tekmovanje zaradi razglasitve pandemije koronavirusa (še) ni bilo izvedeno.

Zapisala: Darja Kotar

DRUGA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

V prvem tednu v juniju 2020 je na OŠ Stična in vseh njenih podružnicah potekala druga zbiralna akcija papirja. Podatki o količini zbranega papirja bodo v kratkem objavljeni na spletni strani OŠ Stična.

Na PŠ Zagradec smo zbrali veliko starega papirja.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali papir. Hvala tudi vsem učiteljem in učencem, ki ste pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Zapisala: Nataša Rebec Lukšič
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Zapisi iz karantene

ŠOLANJE DOMA – VTISI DEVETOŠOLCEV

Med nas prišel je nepridiprav,
na začetku ga noben ni prepoznal,
zdaj njegovo ime po novicah slovi,
vsi vemo, kako se ga znebi.
Zdaj ostanimo vsi doma,
zato da se nepridiprav preda.
Skupaj zmoremo vse,
samo če nam upanje ne umre.

(Jernej Miklič, 9. Z)

Težko je spoznanje,
da to niso le grde sanje,
ni zdravila zanj,
za virus nam neznan.
Zato #ostanidoma,
da težava kmalu bo rešena,
da v ta žalostni svet
spet vrne se smeh,
da življenje bo teklo po ustaljenih poteh.

(Tanja Škufca, 9. Z)

Staršem sivi se lasje množijo,
ker za naše znanje se bojijo.
Biti doma res je lepo,
a v šoli še lepše bi bilo.
Dragi prijatelji, bodite doma,
da karantena se kmalu konča.

(Maruša Hrovat, 9. Z)

Korona, kaj nam delaš ti?
Ves svet zaradi tebe hudo trpi,
žrtve vzameš brez problema,
to ti zdaj je huda vnema.

Človek bi naredil čisto vse,
da s telesa bi znebil se te.
A ti kruto vzameš dah,
da zdaj že pošteno vsakega je strah.

Za vse, ki še ne veste,
stvari so postale strašno resne!

Prvo zlato navodilo – umivanje rok –
naj bo vsakdanje opravilo (voda, milo, razkužilo).

Drugo najpomembnejše zdravilo,
ostani doma, to zdaj je že pravilo.

Tretje je pač tako stanje,
objem, poljub in rokovanje, to najhujše je dejanje.

Karantena zna bit kar brezvezna,
a po drugi strani strašno resna.

Skupaj premagajmo korono,
da na koncu vsi srečni bomo!

(Ajda Barna Grabrijan, 9. Z)

V današnjih dneh smo se vsi znašli v težki situaciji! Koronavirus se je razširil po vsem svetu in s tem povzročil ogromno smrtnih žrtev in zelo veliko okuženih. Veliko ljudi se še vedno ne zaveda, da je situacija resna. Še včeraj so se ljudje sprehajali prosto po ulicah, ko pa je vlada zaostrila ukrepe, se je prosto gibanje omejilo. Moje mnenje o tem je, da bi morali vsi državljani spoštovati pravila, saj je to njihova dolžnost.

(Sara Jernejčič, 9. Z)

Ker se s prijatelji trenutno ne vidimo v živo, se družimo preko socialnih omrežij, večkrat pa pokličem tudi sorodnike, saj se šele sedaj zavedam, koliko mi pomenijo. S starši se veliko pogovarjamo in smo res veliko skupaj. Zdaj delamo stvari, za katere prej ni bilo časa.

(Nina Jernejčič, 9. Z)

Korona res uničila je vse,
ker doma tako dolgočasno je.
Pišem, rišem in ustvarjam,
kar mi je rečeno,
ostati doma je najbolj pomembno.
Objeme in poljube pošiljam
vsem, ki jih pogrešam.
Upam, da spet vidimo se kmalu,
do takrat pa:
ostanite zdravi in
imejte se radi.

(Karolina Bregar, 9. Z)

Mentorica pesmi: Vesna Zimic Gluvić

Avtor ilustracije: Črt Peterlin Šimec, 8. aZ

ŠOLANJE DOMA – VTISI OSMOŠOLCEV

TA NADLOGA

Ojoj, ti virus,
okužil si babico
in njeno prijateljico,
nečakinjo Nikico
in sestrico Pikico,
sedaj pa kihajo
in nos brišejo.

Pojdi na svež zrak,
pomisli, koga imaš rad,
sprosti se v naravi,
občuduj travo rasti,
hodi po gozdu
in poglej,
če je medved v brlogu.

Upoštevaj navodila
in vsa pravila,
umivaj si roke
z vodo in milom,
upoštevaj razdaljo,
uporabljaj rokavice
razkužilo in masko.

Vročina,
kašelj,
težko dihanje,
utrujenost,
so znaki korone,
pokliči zdravnika,
ostani doma, ostani zdrav.

(Ana Urbančič Novak, 8. Z)

ČE DOMA OSTANEMO, VIRUS PREMAGAMO

Nepričakovano ta virus je prišel,
nam šole zaprl in svobodo odvzel.
»Pouk odpade,« smo si učenci mislili,
pa so si pouk na daljavo izmislili.

Zdaj doma naloge pišemo vse,
zdaj doma vihtimo naše svinčnike.
Čakamo na dan, ko prijatelje bomo objeli,
saj smo zaradi njih v šolo hodili veseli.

Upajmo, da zdravi bomo ostali vsi
in ta koronavirus za vedno premagali.

(Jerneja Bregar, 8. bZ)

KORONA ČASI

Koronavirus nam diha za vratom,
preprečimo ga s tihim obratom.
Ostanimo doma, se posvetimo družini
in uživajmo v miru in tišini.

Naredimo nekaj dobrega za zdravnike,
ki so v službi za nas,
izvlecimo nekaj dobrega iz nas.

Hodimo v trgovino le po potrebi,
izogibajmo se vsaki osebi,
da okužili je ne bi.

(Inja Amon, 8. bZ)

LIST IZ DNEVNIKA UČENCA 8. BZ

Ponedeljek, 13. april 2020

Dragi dnevnik!

Danes sem utrujen, ker smo bili z družino ves dan v gozdu. Pripravljali smo drva za zimo. Nato smo zakurili ogenj, spekli krompir in hrenovke na palicah in se dodobra najedli. Zdaj gledam film »Gremo mi po svoje«.

Nočka!

Torek, 14. april 2020

Dragi dnevnik!

Oj! Pa je en dan mimo. Za šolo sem že vse naredil, da mi ne bo treba jutri. Čez dan smo bili znova v gozdu. Spet smo jedli kar tam. Domov smo se vrnili umazani kot pujsi. Hecno; ta karantena niti ni tako slaba, saj smo več skupaj.

Avtorica izdelka in fotografije: Tanja Škufca, 9. Z

Sreda, 13. april 2020

Dragi dnevnik!

Danes sem se skoraj ves dan ukvarjal s popravilom motorja. Pomagal mi je oči. Za kosilo smo jedli pico, ki mi je tako dobra, da bi jo jedel vsak dan.

To, da smo doma, mi je zelo všeč, saj se z očijem igrava košarko, z mami in bratom pa gremo na sprehod.

Mark

UČENCI 4. Z SO USTVARJALI PESMI O KORONAVIRUSU

KORONAVIRUS

Koronavirus,
koronavirus,
ti šole zaprl si nam,
zdaj mi učimo se doma.

Koronavirus,
koronavirus,
mi hočemo nazaj v šolo.

Koronavirus,
koronavirus,
prosim, zapusti nas,
da nam lepše bo.

Avtor pesmi:
Anže Klavs, 4. Z

DRUŽINSKI VIRUS

O, kako nas je virus korona
združil kot kraljevska krona.
čisto nas je polomil
ter šole in vrtce ohromil.

Ostali smo doma,
z družino prosti čas preživljamo,
se učimo in igramo,
da že kar garamo.

Virus nam je kazen dal,
saj sošolcev več ne vidimo.

Avtor pesmi:
Tjaž Kastelic, 4. Z

KORONAVIRUS

Spet smo doma
iz razloga znanega.
Koronavirus mu je ime,
kje se skriva, nihče ne ve.

Zdravniki pridni so vsi,
na svetu zdravijo ljudi.

Razkužimo si roke vsi,
da nas koronavirus ne dobi.
Maske si bomo nadeli
in znova zaživeli.

Avtorica pesmi:
Kaja Mezek, 4. Z

KORONA

Po cesti hodi kuža,
zraven je pa luža,
v luži je korona,
poleg pa kolona.

Kdor drži se te kolone,
ga strah ne bo korone,
moja mama pravi,
da ostali bomo zdravi.

Avtorica pesmi:
Lara Zaletelj, 4. Z

PESEM O KORONI

Zima je odšla,
pomlad pa prišla.

Korona je kmalu prišla
in tudi kmalu odšla.

Korone nismo več videli
in tudi zmagali.

Avtor pesmi:
Kevin Janežič, 4. Z

Mentorica: Helena Barle

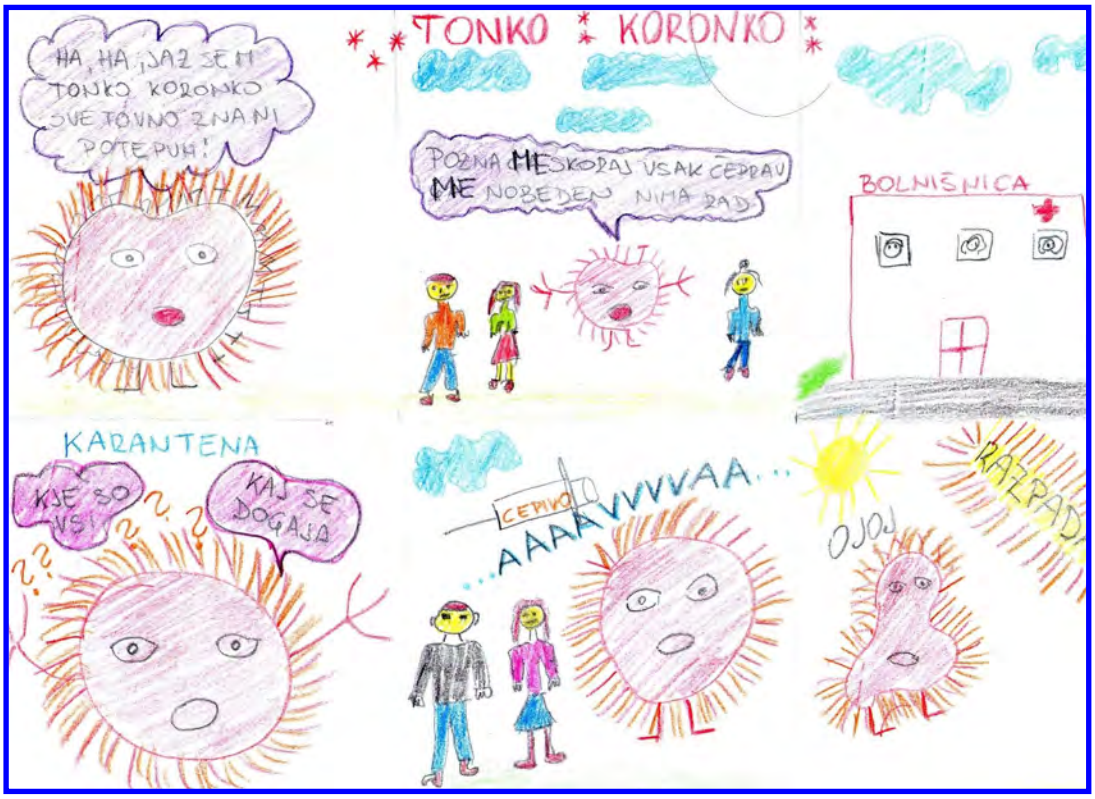
KORONASTRIPI

Avtorica stripa: Ajda Barna Grabrijan, 9. Z

Avtorica stripa: Ana Urbančič Novak, 8. aZ

Avtor stripa: Žiga Nahtigal, 6. bZ

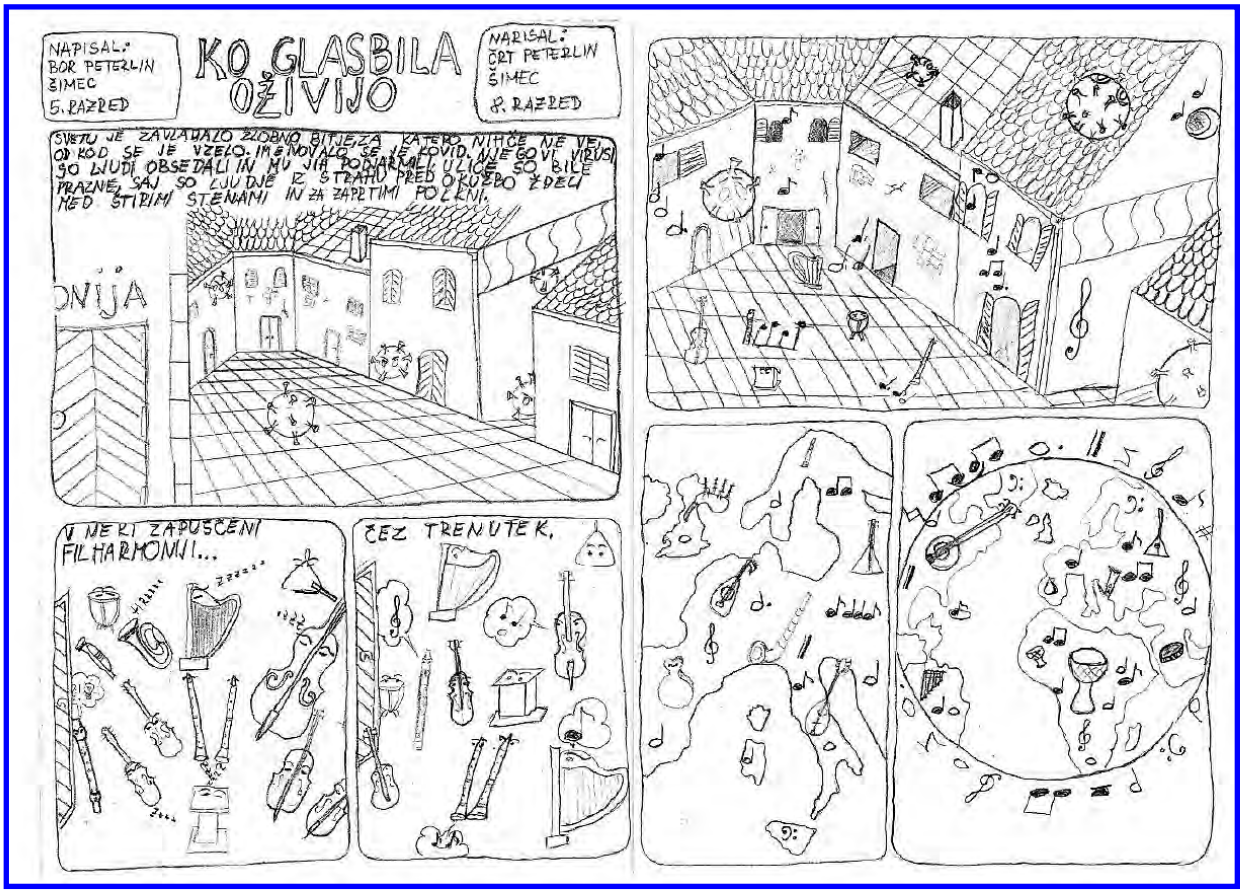

Avtorica stripa: Monika Plevel, 6. bZ

KARANTENSKO LIKOVNO USTVARJANJE

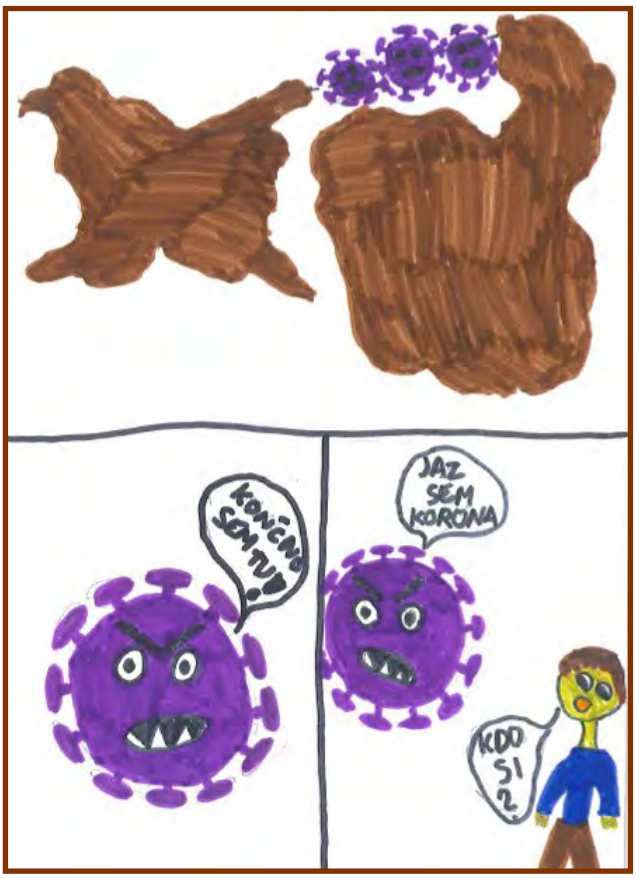
V 5.aZ IN 5. bZ

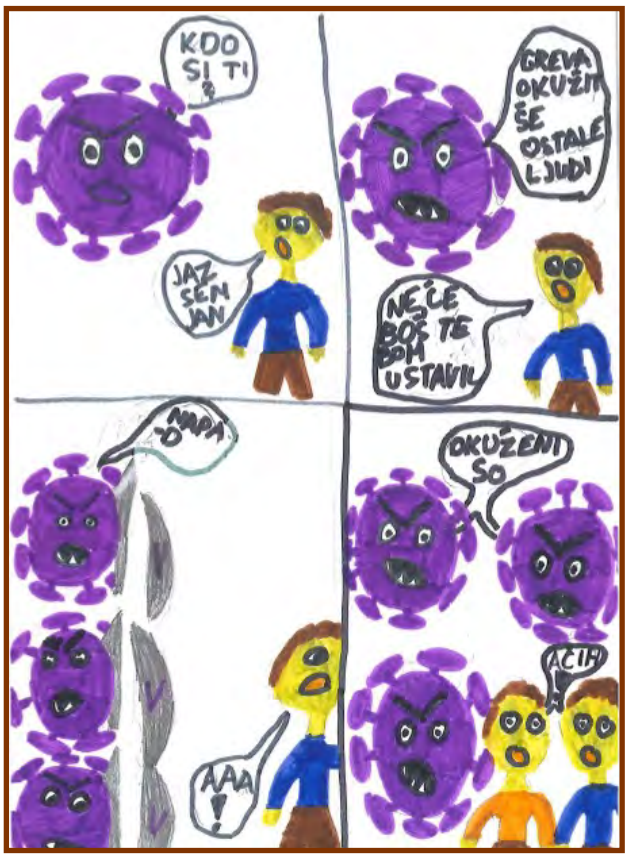
V času epidemije, ko smo bili primorani ostati doma, so bili učenci 5. a in 5. b PŠ Zagradec zelo delavni. Svojo tesnobo in stres so premagali z ustvarjalnostjo. Pri likovni umetnosti so ustvarili zelo veliko izdelkov. Učenci 5. aZ in 5. bZ so sodelovali na natečaju » S stripom proti virusu«, učenci 5. aZ pa tudi na natečaju z naslovom »Razgledi doma«.

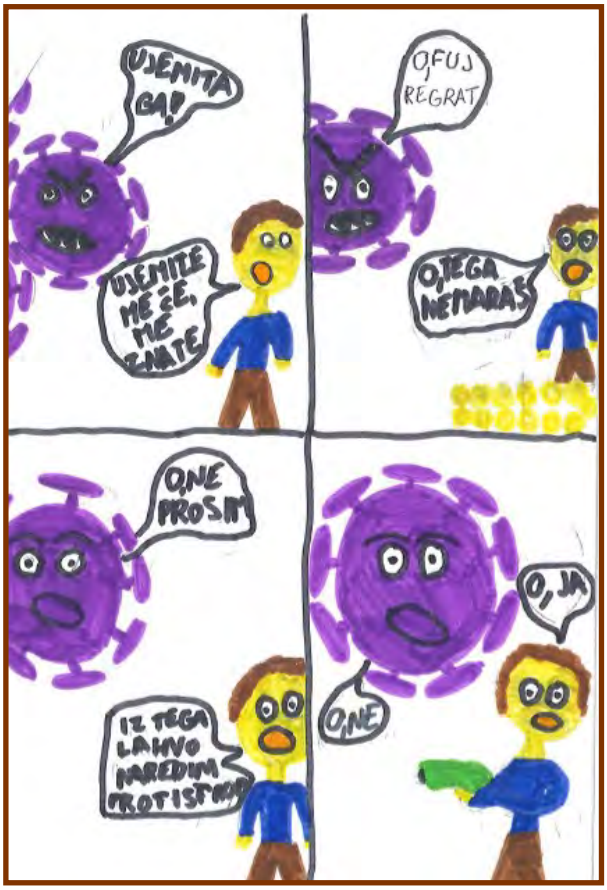

Avtor stripa: Bor Peterlin Šimec, 5. aZ

BOJ S
KORONO

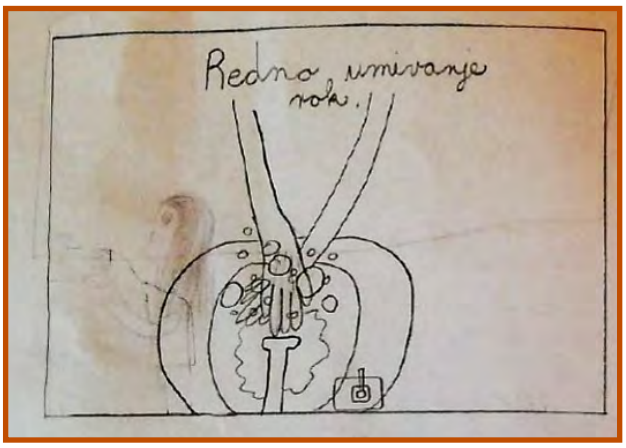

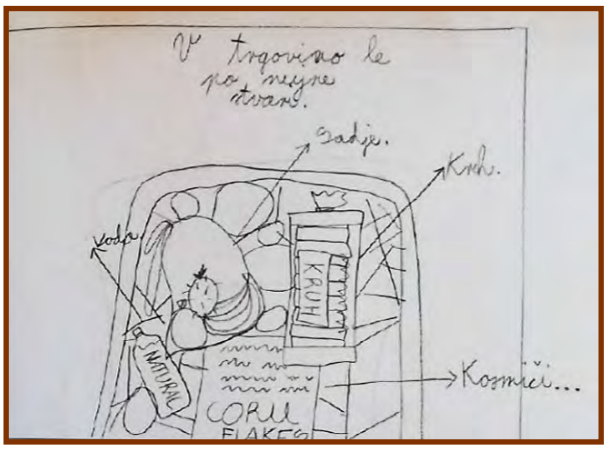

Avtor stripa: Maj Maček, 5. aZ

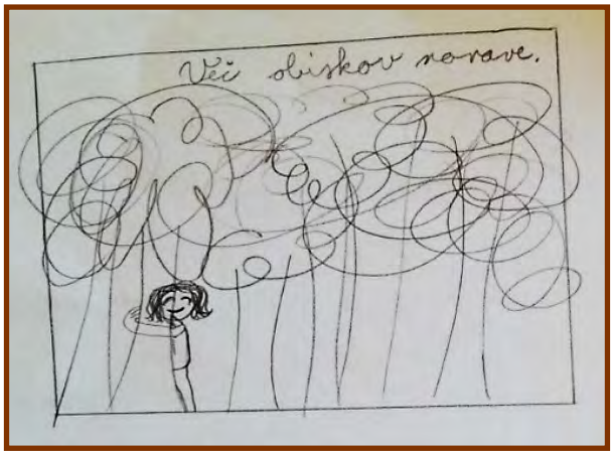
KAKO LAHKO OMEJIMO ŠIRJENJE KORONAVIRUSA

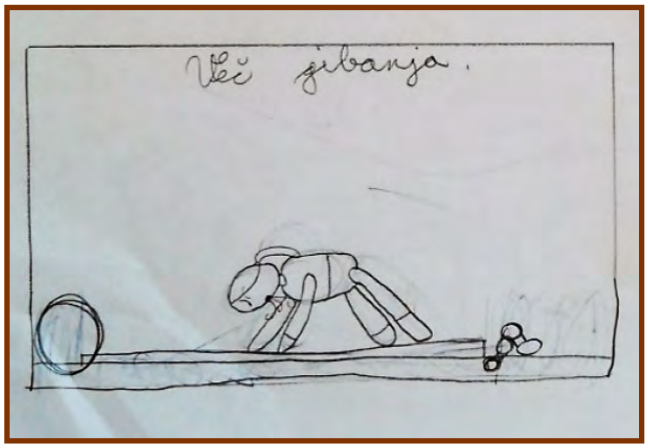

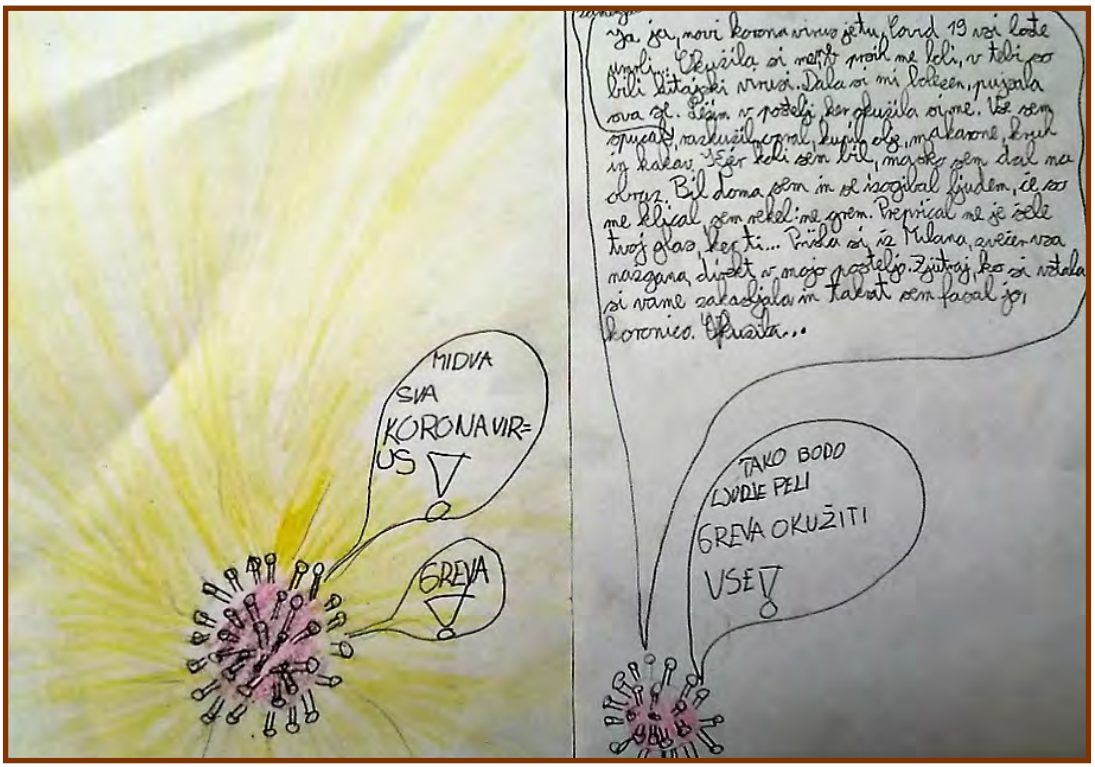

Avtorica stripa: Ela Nora Primic, 5. aZ

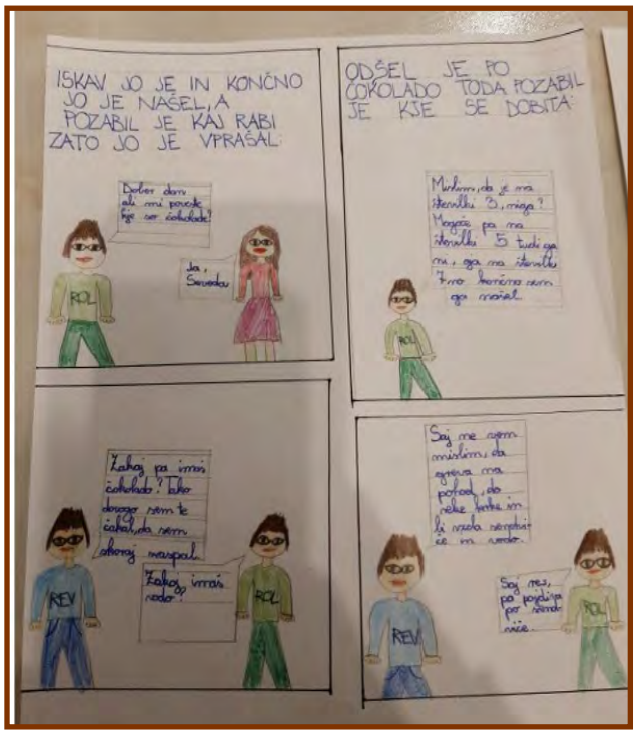
ŠE EN KORONASTRIP

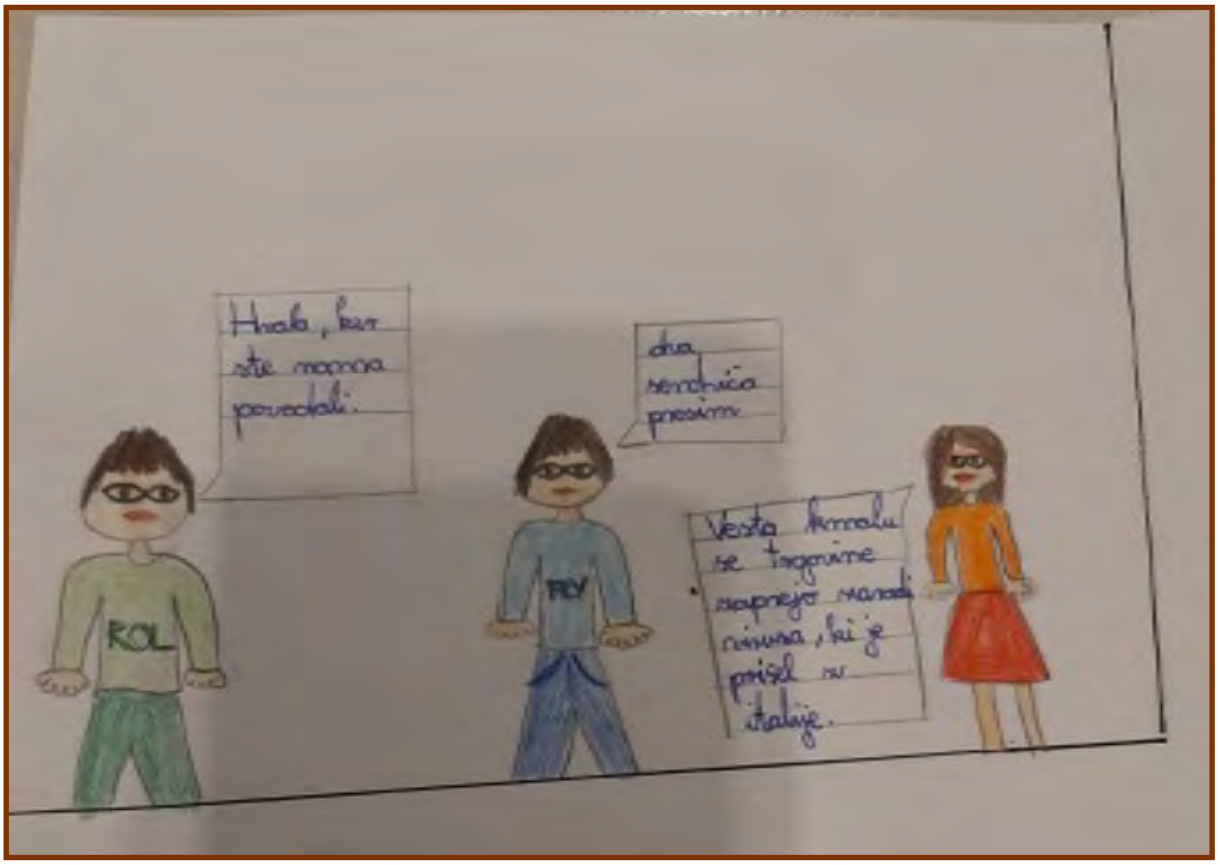

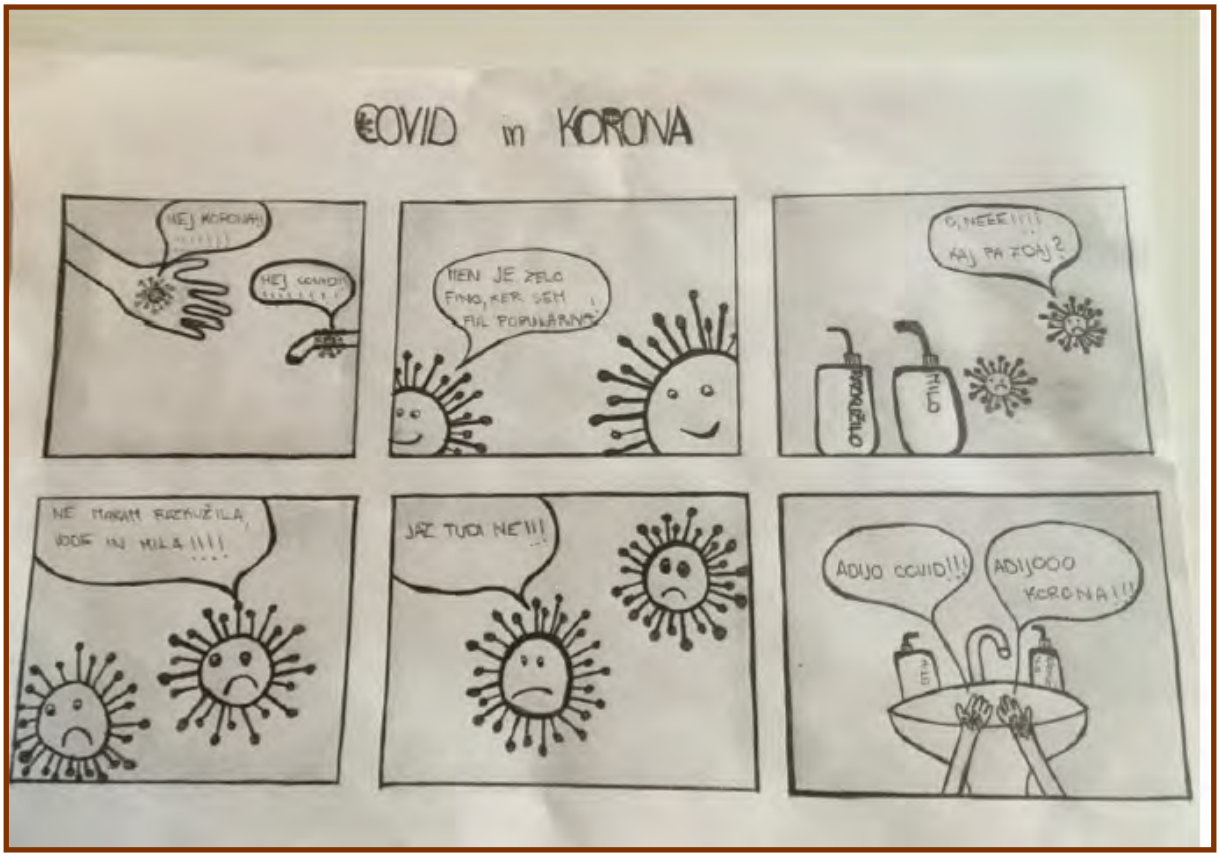
Avtor stripa: Jošt Pajk, 5. aZ

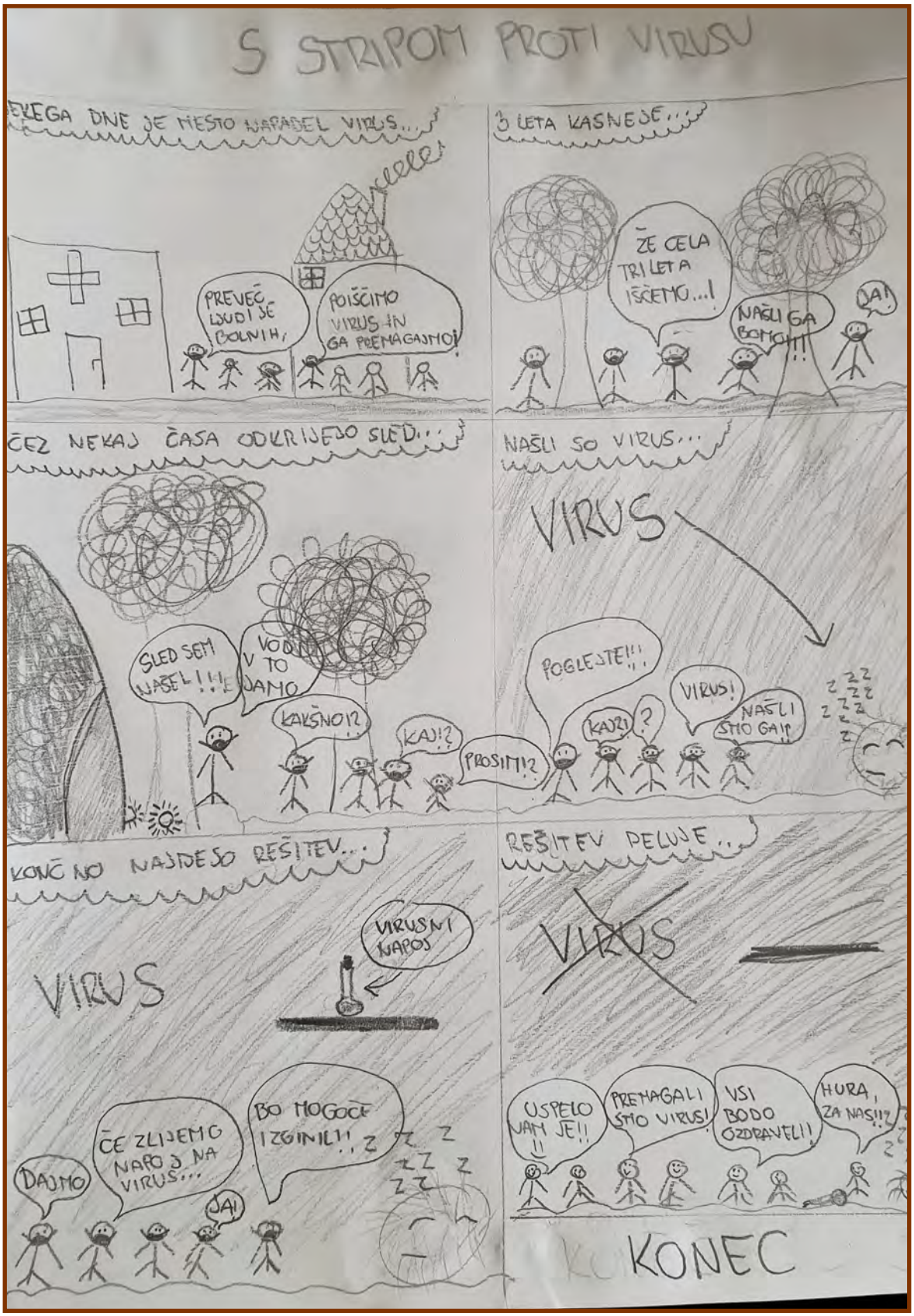
Avtorica stripa: Taja Travnik, 5. aZ

Avtorica stripa: Teja Pintar, 5. aZ

Avtorica stripa: Maša Aleš, 5. bZ

Avtorica stripa: Lana Plut, 5. bZ

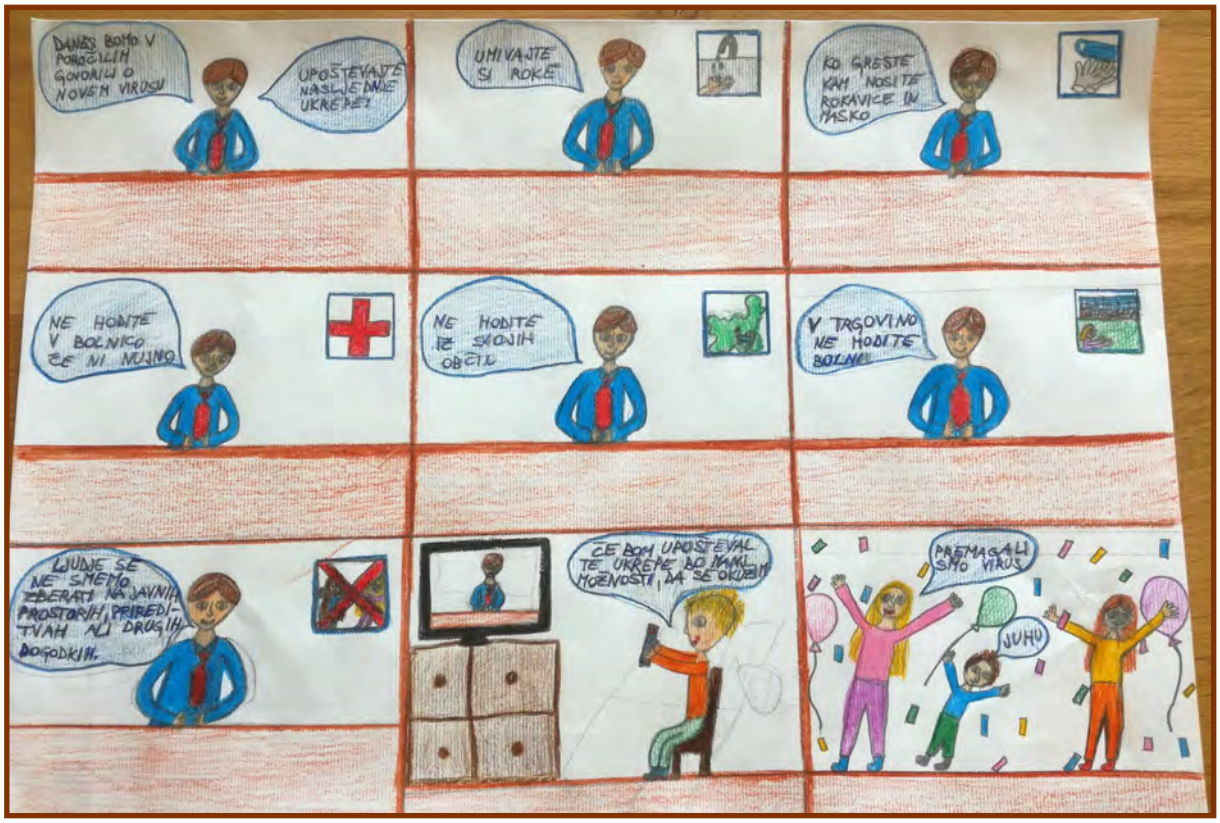

Avtor stripa: Bor Glavan, 5. bZ

KAKO LAHKO PREMAGAMO KORONAVIRUS

Avtorica stripa: Manca Vrhovec, 5. bZ

Avtor stripa: Jakob Globokar, 5. bZ

NAŠE DEVETOŠOLKE O SAMOIZOLACIJI …

Kako se počutite v samoizolaciji?

V samoizolaciji se počutim dobro, saj si sama organiziram svoj dan in lahko cel dan preživim v trenirki, po drugi strani pa res pogrešam sošolce in navadno življenje. **(Nina Jernejčič)**

V času samoizolacije več spim in več hodim v naravo. Zelo pa pogrešam sošolce in prijatelje. **(Tanja Škufca)**

Velikokrat mi je dolgčas, zelo že pogrešam šolo in svoje sošolce. **(Patricija Kastelic)**

Kakšna je razlika v samoizolaciji na začetku (v 1. tednu) in sedaj, po 7. tednu?

Nekako ne opazim drugih razlik, samo vse bolj pogrešam sošolce, drugače pa je vse enako, no, mogoče sem se 1. tedna tudi bolj veselila. **(Nina Jernejčič)**

Zdaj mi je že bolj dolgčas in ne vem, kaj naj še počnem. **(Tanja Škufca)**

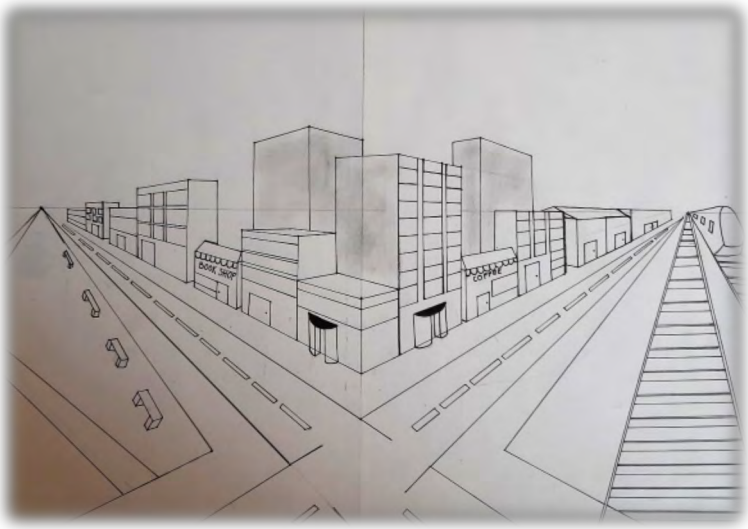
Prvi teden se mi je zdel zanimiv, saj smo zamenjali okolje učenja, zdaj pa že pogrešam druženje s svojimi sošolci. **(Patricija Kastelic)**

Kaj najraje počneš doma?

Ko se je karantena začela, sem mislila, da bom imela veliko prostega časa, zato sem nameravala prebrati vsaj kakšno knjigo in pogledati kakšno dobro serijo, ampak na žalost imam veliko drugega dela, zato sem oboje le začela. **(Nina Jernejčič)**

Doma najraje gledam TV, hodim na svež zrak in predvsem rada veliko dobrega pojem. **(Tanja Škufca)**

Sem na telefonu, pogledam kakšno televizijsko serijo, če pa mi ostane kaj časa, preberem še kakšno knjigo. **(Patricija Kastelic)**

Avtorica slike: Tanja Škufca, 9. Z

NATEČAJ »RAZGLEDI DOMA«

Učenci 5. aZ so sodelovali na likovnem natečaju z naslovom »Razgledi doma«, ki ga je razpisal JSKD. Njihova mentorica je bila učiteljica Vanja Peček Janoš.

Avtor ilustracije: Jošt Pajk, 5. aZ

Avtorica ilustracije: Taja Travnik, 5. aZ

Avtor ilustracije: Matic Pograjc, 5. aZ

Avtorica ilustracije: Teja Pintar, 5. aZ

Pripravila: Vanja Peček Janoš

Literarni kotliček

ŠOLARSKA

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh
v šoli sedim
se pridno učim.

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh
sedimo v šolskih klopeh.
In čakam in čakam
naš slavni bim bam.

Od osmih do dveh
od osmih do dveh.
Zdaj gledam čez okno,
zazrem se v daljavo
in gledam to prečudovito naravo.

Oh, naj že zvoni,
meni v svet se mudi.
Tam zunaj v daljavi že prav vse cveti,
še Sonce na nebu lepo se smeji.

Mi pa sedimo v šolskih klopeh
od osmih do dveh,
od osmih do dveh.

V daljavi zagledam otožne ljudi
in se sprašujem,
le kam vsi hitijo,
le kam se jim mudi,
zakaj nihče se ne smeji?

Mi pa sedimo od osmih do dveh,
od osmih do dveh v šolskih klopeh
z nasmehom na obrazu in iskrico v očeh.
Takrat spoznam,
da pravzaprav veliko srečo imam!
Tu novo znanje vsak dan dobim
se s pr'jatli na ves glas smejim!

Avtorica pesmi: Tanja Škufca, 9. Z
Ilustraciji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

MOJ DOMAČI KRAJ

Tam sem doma,
kjer se reka Krka je rodila.
Zjutraj me sonce zbudi,
a Krka veselo šumi.

Drevesa pozabijo na zimo,
nove rože vzcvetijo,
ptice zažvrgolijo,
kot da se še nikoli ni nič hudega zgodilo.

Vsak dan se z veseljem zbudim,
razen takrat, ko dež po mojih oknih kaplja.
Kot pravijo, po dežju vedno sonce posije
in če srečo imam, mavrico spoznam.

Avtorica pesmi: Nina Mestnik, 7. bZ

MOJA RODNA DOMOVINA

Moja lepa domovina,
moj prelepi rodni kraj.

Vem za dolino vseh dolin,
moja prelepa Krka ti.

Tu živim od mladih nog,
v lepi ti zibelki.

Tu najlepša je pomlad,
ko čebelice rojijo
in popek zacveti.

Imamo tudi reko,
prelepo reko Krko,
ki ime dobila je
naša Reka ljubezni.

Avtorica: Ajda Kambič, 7. bZ

DOMAČI KRAJ

V naših krajih veliki so gozdovi,
v katerih veliko je divjadi,
najdejo pa se tudi mahovi,
v poletju pa tudi gadi.

Pri nas dober je gorski zrak,
saj čez vas ne vozi vlak.
Imamo pa vrtač veliko,
ki jih obdelujemo z motiko.

Tu živi starejša gospa,
ki veliko dobrot mi da.
Včasih učila takšne je, kot sem jaz,
morala imeti je kar močen glas.

Avtor: Mark Meglen, 7. bZ

Fotografija: arhiv Nataše R. Lukšič

LIKOVNA POEZIJA

JABOLKO

Avtor pesmi: Nejc Hrovat, 8. aZ

DREVO

Drevo zelene barve je,
v njem ljubezen skriva se.
Prišel je enkrat mladi par,
ljubezen njuna bila je dar.
Naskrivaj prišla poljubit sta se,
samo drevo nad glavo gledalo ju je.
»Kar

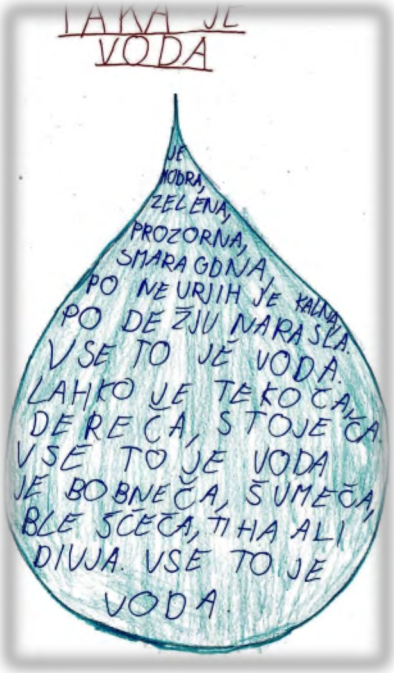
imava,

je

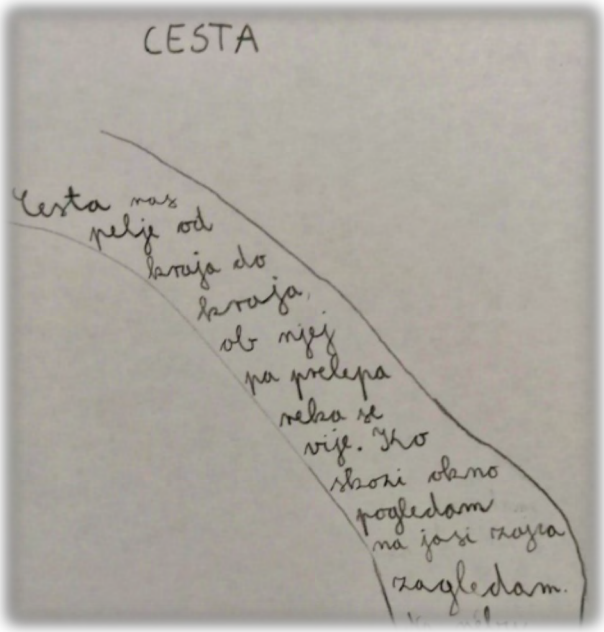
ljubezen

prava.«

Avtorica pesmi: Ana Urbančič Novak, 8. aZ

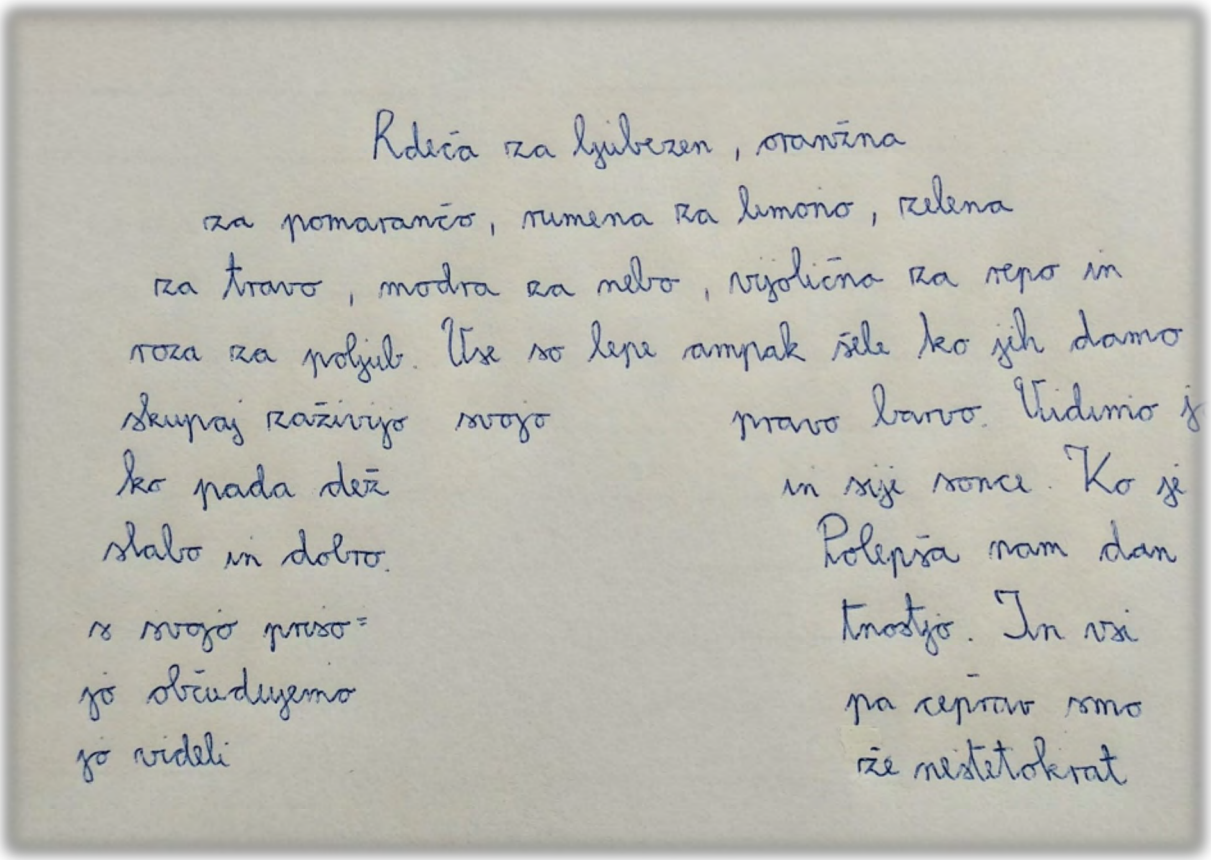

Avtor pesmi: Črt Peterlin Šimec, 8. aZ

Avtorica pesmi: M. Š., 8. aZ

MAVRICA

Rdeča za ljubezen, oranžna
za pomarančo, rumena za limono, zelena
za travo, modra za nebo, vijolična za repo in
roza za poljub. Vse so lepe ampak šele ko jih damo
skupaj razširijo svojo pravo barvo. Videmo ji
ko pada dež in sije sonce. Ko ji
slabo in dolgo. Polepša nam dan
s svojo prisotnostjo. In vsi
jo občudujemo za septano smo
jo videli že nešteto krat

Avtorica pesmi: Natalija Ferlin, 8. aZ

CESTA

Cesta zavija
sem ter tja in
pelje v doline,
hribovja, kotline
do tja kjer jaz sem
doma. Vsak nov
ovinek je kot lepi
spominek na mojo
mladost, ki je srce
ne bo pozabilo a
le zase jo skrilo.

Avtor pesmi: Peter Plevel, 8. bZ

NAROBE PRAVLJICE

ZELENA KAPICA

Nekoč, pred davnimi časi, je za sedmimi gorami in trinajstimi vodami stala koliba, v kateri je živela Zelena kapica. Tako so jo klicali, ker je na sebi vedno imela zeleno kapo. V kolibi je živela s svojim očetom.

Nekega dne ji je oče naročil, naj odnese nekaj hrane in pijače bolnemu dedku, ki je živel na drugem koncu polja. Naročil ji je, naj se ne drži poti, saj bodo na njej prežali razbojniki, in naj ljudi, ki jih sreča, sprašuje za pot.

Tako se je Zelena kapica odpravila po brezpotju do dedka. Na poti ni srečala nobenih ljudi, je pa zato spraševala živali za pot. Najprej je srečala metulja in ga vprašala: »Ali se pride tod do hiše na drugem koncu polja?«

Metulj ji je odgovoril: »Da, pojdi naravnost, pri polju koruze pa zavij levo.«

Zelena kapica je sledila metuljevim navodilom, ko pa je prišla do drevesa sredi polja, se ni več znašla.

Naenkrat je od spodaj zaslišala glas, ki jo je vprašal: »Kam pa kam, Zelena kapica?«

Zelena kapica je prestrašena odskočila, glas pa je rekel: »Nikar se ne boj, saj sem samo jaz, poljska miš!« Zelena kapica je pogledala bližje in videla, da je iz luknje v tleh gledala miš.

»Oh« je rekla Zelena kapica, »mi lahko prosim poveš, kako pridem do hiše mojega dedka?«
Miš jo je vprašala: »Kje pa živi tvoj dedek?«

»Na drugem koncu polja!« je rekla Zelena kapica.

»Potem pa moraš najprej do tistega suhega drevesa tam. Ko prideš do njega, zavij levo, hodi do kraja, kjer so lesene klopi, tam zavij levo in pojdi naravnost. Tako boš prišla do svojega dedka.«

»Hvala ti,« je rekla Zelena kapica in odšla.

Ko je prišla tja, je potrkala, iz hiše pa se je zaslišal rezek, zdelan glas: »Kdo je?«
Miš je odgovorila: »Oskrba iz zdravstvenega doma.«
»Aha, potem pa kar naprej.«

Komaj je miš vstopila, že je skočila na ubogega dedka in ga požrla. Nato se je preoblekla v dedkova oblačila, legla v posteljo in čakala, da pride Zelena kapica.

Medtem se je Zelena kapica že bližala hiši svojega dedka. Mirno je vstopila, pozdravila in začudena obstala. Dedka je vprašala: »Ja, dedek, zakaj si pa tako majhen?«

Miš ji je odgovorila: »Bolezen me je skrčila, otrok moj, ampak ko bom ozdravel, bom spet normalen.«

Ko se je Zelena kapica približala, je miš planila iz postelje in tudi njo požrla.

Čez nekaj časa je mimo prišel lovec, da bi pogledal, kako je z dedkom. Najprej je potrkal, ker pa ni bilo odziva, je vstopil in zagledal napihnjeno miš. Takoj mu je bilo jasno, kaj se je zgodilo. V kuhinjo je šel po nož, razparal miši trebuh, pomagal zlesti ven dedku in Zeleni kapici ter zakrpal miš in jo nagnal domov.

Čez nekaj trenutkov so lovec, dedek in Zelena kapica že sedeli pred dedkovo hišo in se gostili z dobrotami, ki jih je Zelena kapica prinesla dedku.

Avtor pravljice: Črt Peterlin Šimec, 8. aZ
Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 7. bZ

OBUTI RAČEK

Na posesti enega vaščana je mama Patka izvalila nenavadnega račka. Raček je bil drugačen od svojih bratov in sester, bil je večji in imel je čevlje.

Kakor je bil drugačen od ostalih, so ga mama Patka in njeni otroci zanemarjali, niso se hoteli igrati z njim in ga spoznavati z drugimi živalmi. Tako se je obuti raček odločil, da gre sam v svet.

Prišla je jesen in račku je bilo vse bolj hladno, razen v noge, saj je imel čevlje. Skril se je pod listje, da bi se ogrel. Toda zima je bila blizu in raček se je skril pri eni domačiji med lesom.

Tu ga je našla stara babica in ga prinesla v hišo k ostalim živalim, k mački in psu. Raček je ostal v tej hiši vse do spomladi. Takrat je bil izgnan, ker mu je maček podtaknil razsipano moko.

Raček je znova odšel po svetu in bil je še vedno žalosten. Žalosten je bil vse do takrat, ko je prišel do enega jezera in videl svojo podobo v vodi. Bil je velik, prekrasen in imel je lepše čevlje. Bil je labod.

Avtor pravljice: Nejc Hrovat, 8. aZ
Vir slike: osebni arhiv N. R. Lukšič

PETRA POKRAJCULJA

Petra Pokrajculja je pometala hišo in našla krajcar. Zanj si je kupila piskrček.

Zvečer je legla vanj in zaspala. Zunaj pa je bilo zelo mrzlo in burja je pihala. Petro Pokrajculjo je zbudilo močno trkanje na vrata njenega piskrčka. Vprašala je: »Kdo trka?«

»Jaz sem, lisica.«

»Petra Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zunaj piha burja in zelo je mraz. Zmrznem, če me ne vzameš pod streho!«

Petra Pokrajculja je dejala: »Če kaj znaš, ti odprem, drugače ne!«

»Ribarka sem,« je rekla lisica.

Mojca Pokrajculja je spustila lisico v piskrček. Legli sta in takoj zaspali.

Kmalu se je zaslišalo trkanje. Ko je Petra vprašala, kdo spet trka, je zajavkalo: »Petra Pokrajculja, lepo te prosim, zunaj piha burja in jaz zmrzujem. Čebela sem in izučena mesarka.«

»Ker nekaj znaš, le pridi k nama,« je odgovorila Petra Pokrajculja, odprla vrata in spustila čebelo v piskrček.

Iz spanja jih je spet zbudilo javkanje: »Petra Pokrajculja, lepo te prosim, odpri mi! Burja piha in jaz, mravlja, zmrznem, če me ne spustiš k sebi.«

»Kaj pa znaš?« je vprašala.

»Čevljarka sem,« je odgovorila. Petra ji je nato odprla vrata na stežaj.

Danes pa res vso noč ne bo miru, se je hudovala Petra Pokrajculja, ko je znova zaslišala trkanje in tarnanje.

»Petra Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zmrzujem!«

»Kdo pa si in kaj znaš?« je vprašala.

»Jaz sem, zajček in arhitekt,« se je oglasil. Nato je tudi zajček dobil svoj kotiček pod piskrčkom.

Petra Pokrajculja je bila že huda, ko je zopet nekdo trkal in stokal: »Petra Pokrajculja, lepo te prosim, spusti me noter, ne prenesem več mraza in burje.« Bil je pujs. Petra Pokrajculja je tudi tega vzela pod streho, saj je bil izučen cvetličar. Nato so vsi sladko zaspali.

Petra Pokrajculja je zjutraj poslala vse na delo. Pujs je poskrbel za dobro večerjo. Prinesel je več panjev čebel, očistil med in ga spravil v lonec. Skuhali so si večerjo in legli počivat.

Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 7. bZ

Ponoči je lisica zastokala: »Mene pa trebuh boli!«

Petra Pokrajculja ji je rekla: »Pojdi v kuhinjo in si skuhaj čaj.« Lisica je odšla v kuhinjo.

Komaj so vsi zadremali, je lisica že zopet stokala in tako dolgo javkala, da ji je Petra Pokrajculja zopet rekla, naj si gre skuhat čaj. Lisica je tako šla trikrat v kuhinjo kuhat čaj, pa je ni prav nič ščipalo po trebuhu in tudi čaja si ni kuhala. Vedela je, kam je Petra Pokrajculja spravila med, in ga polizala do kraja. Nato je sladko zaspala.

Zjutraj je Petra Pokrajculja vsem dala navodila za delo, lisici pa je rekla: »Ribarka, ker si bila sinoči bolna in nisi mogla spati, pa sedaj malo počivaj.«

V kuhinji je kmalu nato nastal velik prepir. »Ti si med polizal, jaz ne, pač pa ti!«

Naposled je Petra Pokrajculja odločno rekla: »Tat je bil domačin, nihče drug ni vedel za med in tudi nihče ni mogel v piskrček, saj so bila vrata zaklenjena.«

Da bi se vsi oprali sramote, je svetoval volk: »Lezimo vsi na hrbet, odprimo usta in se sončimo. Kdor je pojedel med, temu priteče nazaj in kapal mu bo iz ust.«

Vsi so legli pred piskrčkom na travo in zaspali. Lisica je imela slabo vest, zato je bedela. Med ji je prilezel iz želodca. Hitro se je obrisala in namazala z medom zajčka okoli ust. Nato je tudi ona brez skrbi zaspala.

Zaspanci so se medtem zbudili ter opazili, da se zajčku cedi med iz gobca. Začeli so ga loviti. Zajček je bežal in si polomil prednje noge, šele potem mu je uspelo pobegniti. Vsi so tekli za njim in Petra Pokrajculja je ostala sama s piskrčkom.

Zajčku pa niso več zrasle prednje noge in zato ima še danes prednji par nog krajši od zadnjega.

Avtorica pravljice: Ana Urbančič Novak, 8. aZ
Avtorica ilustracije: Inja Amon, 8. bZ

7 VOLKOV

Mama volkulja je svoje male volkce pustila sama doma, ona pa je odšla k prijateljici na kavo. Še preden je odšla, je volkom povedala, da ne smejo nikomur odpirati vrat, razen njej.

Čez nekaj časa je kozliček potrkal na vrata in se pretvarjal, da je njihova mama, volkovi pa so vedeli, da ni njihova mama, saj je imel preveč cvileč glas.

Kozliček je odšel in pojedel pesek, da je imel nižji glas. Zopet je odšel k volčji hiši. Ko je potrkal, je rekel, naj odprejo vrata, saj je njihova mama. Volkovi pa so rekli, naj pokaže roko, da bodo vedeli, ali je res njihova mama.

Kozliček je ob hiši zagledal cement ter vanj namočil nogo in jo pokazal. Volkovi so mu verjeli in odprli vrata. Kozliček je skočil v hišo in pojedel vse, razen najmanjšega, ki se je skril v košaro.

Ko se je kozliček najedel, je legel pod bližnjo smreko in zaspal.

Ko je mama volkulja prišla domov, ji je najmlajši volkec vse povedal. Mama volkulja je razrezala kozlička in ven je poskakalo vseh šest volkov. Mama je v kozlička dala 10 žog in ga zašila.

Ko se je kozliček zbudil, je bil zelo žejen. Ob sebi je zagledal lonec pijače. Mislil je, da je voda, v resnici pa je bil strup, ki ga je nastavila mama volkulja.

Po tem dogodku kozlička nihče ni več videl.

Avtorica pravljice: Maja Škufca, 8. aZ
Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 7. bZ

Naši učenci o …

KAJ MI V ŽIVLJENJU VELIKO POMENI?

Vrednote so neki cilji, ki jih cenimo ali pa si jih želimo doseči. Tako kot se ljudje razlikujemo po zunanjosti, se razlikujemo tudi po naših vrednotah. Nekaterim je pomembnejša dobra kariera, denar, slava, spet drugim pa so bolj pomembni pristni prijateljski odnosi, družina in veselje v majhnih stvareh.

Res je, da je denar zelo pomemben, z njim si lahko privoščiš marsikaj; a kaj bi brez družine, brez bratov in sester, brez staršev, brez otrok, ki te vedno spravijo v dobro voljo in ti stojijo ob strani. Kaj bi brez pravih prijateljev, brez neskončnih pogovorov z njimi, brez smeha in dogodivščin, četudi niso ogromne in zanje ni potrebno porabiti veliko denarja. Tudi če bi imel veliko denarja, dober avto, veliko hišo, če bi lahko potoval okoli sveta ali bi bil ob vsem tem zares srečen, kako bi se počutil, če nimaš nekoga, na katerega se lahko zaneseš, ki te ima rad, te vedno nasmeji in ti zna pomagati v težavah? Ljudje danes hočemo vedno več; mislimo, da bomo srečni, ko dosežemo en cilj, a ko ga dosežemo, si želimo še več. V resnici pa je sreča vse okoli nas, le ustaviti se moramo in pogledati okoli sebe. Sreča so prijatelji, družina, naše najljubše pesmi, sončni žarki, ki nas pobožajo vsako jutro, petje ptic, snežinke, ki pozimi poplesavajo po nebu …

Tudi šola je pomembna vrednota v našem življenju. Je hram znanja, hkrati pa tu spoznaš tudi najboljše prijatelje, mogoče celo svojo prvo ljubezen. Sreča so topli pozdravi, ki te zbudijo zjutraj, ko prideš v šolo, so prijazni nasmeški na obrazih sošolcev, sreča so naši učitelji, ki nam vedno pomagajo, sreča je ta naš slavni »bim, bam, bom«, ki ga vsako uro nestrpno pričakujemo … Sreča so majhne stvari. Mnogim je šola nadloga, ko pa pridejo časi, kot so zdaj, ko se je uresničilo, kar smo si želeli, ko je prepovedano, da gremo v šolo, zdaj si vsi želimo, da bi lahko hodili v šolo, videli svoje prijatelje, se skupaj smejali, slišali učiteljevo razlago in spet skupaj nestrpno čakali naš »bim, bam, bom«. Šele ko nam nekaj vzamejo nas, se zavemo, kaj nam je res pomenilo.

Lepe vrednote so tudi poezija, glasba, ples, slikanje, igra. Z umetnostjo lahko namreč izražamo svoja čustva. Sreča so črke, povedi, verzi in rime v knjigah. Sreča so note, zapisane v notnem črtovju, sreča je to, da lahko vsak dan poslušamo ali izvajamo glasbo svojih najljubših umetnikov, sreča je za slikarja, ko dokonča svojo sliko, sreča je, da se lahko izražamo s plesom …

Veseli moramo biti tudi za to, da v kuhinji vsak dan lepo zadiši po naši najljubši hrani, za mnoge ljudi to namreč ni nekaj običajnega.

Sreča so torej majhne, čisto vsakdanje reči, katerih se ne zavedamo, dokler nam niso odvzete. Hvaležni moramo biti za vsako, še tako majhno stvar.

Zapisala: Tanja Škufca, 9. Z
Ilustracija: Ajda Barna Grabrijan, 9. Z

V ŽIVLJENJU MI VELIKO POMENI

Vrednote so neki cilji, ki jih cenimo, oziroma mišljenje o tem, kaj je dobro in kaj je prav. Vrednote so lahko različne, npr. družina, prijatelji ...

Meni v življenju zelo veliko pomenijo družina, prijatelji in šola. Družina mi veliko pomeni, saj pri njej vedno najdem podporo in pomoč. Prijatelji so takoj za družino, zelo jih imam rada, saj se skupaj zabavamo in si povemo, če nas kaj muči. Z njimi rada grem na kakšno zabavo ali pa v kino. Na tretjem, a vseeno zelo pomembnem mestu, je šola, saj mi znanje in uspeh v šoli tudi zelo veliko pomenita za nadaljnje življenje.

Ljudje imamo različne vrednote, saj imamo različne osebnosti; npr. nekaterim več pomenijo materialne stvari, drugim nematerialne ...

Življenje brez vrednot bi bilo dolgočasno, saj si potem ne bi nič želeli oziroma ne bi bili motivirani, da dosežemo neke vrednote.

Zapisala: Nina Jernejčič, 9. Z

Vrednote so neki cilji v življenju, ki jih cenimo, oziroma mišljenje o tem, kaj je dobro ali prav in za kaj si jih je vredno prizadevati, npr.: družino, ljubezen, življenje, mir, prijateljstvo, zdravje, solidarnost … Za doseganje vrednot smo se velikokrat pripravljeni čemu odreči.

V življenju mi veliko pomenijo družina, prijateljstvo in ljubezen. Družina mora biti vedno na prvem mestu. Družina pomeni tudi spoštovanje in odgovornost. V zdravi in ljubeči družini se družinski člani med seboj vzpodbujajo in si pomagajo. Daje upanje, oblikuje vrednote, moralo, ideale in vero. Ne glede na to, kaj vse se nam dogaja v življenju, je družina vedno varen pristan, v katerem se počutimo srečne in ljubljene. Je prostor, v katerem lahko deliš svoje težave.

Prijateljstvo je odnos med osebami, ki niso partnerji, a se med seboj zelo dobro razumejo. Pomagajo ti, ko imaš težave, nanje se lahko zaneseš kot tudi oni nate. S prijatelji preživimo veliko lepih trenutkov, ki jih nikoli ne pozabimo; je pa tudi vrednota, ki je poleg družine med najpomembnejšimi vrednotami v življenju.

Zelo se moraš potruditi najti prave prijatelje v življenju. Ko najdeš pravega prijatelja, je v življenju vse lepše.

Zadnja in obenem najlepša vrednota v življenju je ljubezen. Ljubezen je to, da se imaš z nekom res zares rad in da ga ljubiš.

Brez vrednot bi bilo življenje pusto in prazno, zato je treba vrednote ceniti in jih spoštovati.

Zapisala: Maja Mohorčič, 9. Z
Avtor slike: Janez Hočevar, 6. bZ

V ŽIVLJENJU MI VELIKO POMENI

Vrednote so naši cilji, za katere smo se pripravljeni boriti, se čemu odpovedati in tudi veliko tvegati. Meni vrednote predstavljajo veliko v življenju.

Najpomembnejši dve vrednoti v življenju v tem trenutku sta mi družina in prijateljstvo. Družina mi je zelo pomembna, saj mi stoji ob strani, me podpira in v moji družini se zares počutim varno. Prijateljstvo pa mi je pomembno zato, ker če imaš neko osebo, ki ji lahko zaupaš, z njo ustvariš nepozabne spomine ter z njo doživiš marsikaj in si lahko samo srečen. Tretja, meni zelo pomembna vrednota, je solidarnost/dobrodušnost.

Ko sem se velikokrat sprehajala po Stari Ljubljani, sem videla brezdomce, ki so imeli nastavljeno posodico za denar, s katerim bi si lahko kupili nekaj hrane. Jaz osebno bi dala vsakemu nekaj denarja, tudi če ga meni ne bi ostalo nič, saj mislim, da ga oni potrebujejo bolj kot jaz, a še vseeno mi ni prav, če bi kasneje videla ali izvedela, da so se pretvarjali, da so brezdomci.

Ko govorimo o solidarnosti, ne govorimo samo o materialnih dobrinah, vendar po mojem mnenju je solidarnost tudi to, da ko vidiš, da je neka oseba v stiski, znaš pristopiti do nje, ji nameniti dobro besedo in jo spraviti v dobro voljo.

Če razmislimo o tem, zakaj imamo ljudje različne vrednote, je odgovor pred našimi očmi. Naj pojasnim; npr. tako kot je meni všeč glasba, je nekomu drugemu šport, tako kot jaz mislim, da je nekaj prav, nekomu drugemu ni, tako kot so meni pomembni družina, prijateljstvo, solidarnost, zdravje …, sta nekomu drugemu pomembna mir in spoštovanje.

Zelo spoštujem in občudujem slavne ljudi, ki so lahko zelo uspešni na svojem področju, poleg tega so dobri ljudje, povrh vsega tega pa se soočajo z današnjim svetom; s tem hočem povedati, da tudi če si slaven, moraš poskrbeti zase. Če imaš družino, moraš poskrbeti tudi za svojo družino, česar pa marsikateri zvezdnik ne zmore, saj za to nima časa.

Moje življenje bi bilo brez vrednot dolgočasno in pusto, saj so vrednote na nek način tudi čustva. Velikokrat izrazim svoja čustva in nekateri to izkoristijo ter me »napadejo« tam, kjer najbolj boli.

Moja dva cilja v življenju sta, da naredim srednjo farmacevtsko šolo in da se po končani srednji šoli vpišem na fakulteto za farmacijo ter da si ustvarim svojo lastno družino, s katero mi bo lepo še celo življenje.

Zapisala: Sara Jernejčič, 9. Z
Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 7. bZ

VSI DRUGAČNI, VSI ENAKOPRAVNI

Ljudje ne morejo ali nočejo sprejemati drugačnih od sebe, kar po eni strani razumem, saj imajo le redki radi spremembe. Če se v naše življenje vmeša nekdo drugačen, lahko to prinese velike spremembe, hkrati pa tako zadostijo želji po »provociranju« drugih. Zaradi tega jih ne smemo izločiti, saj so vseeno ljudje, četudi so drugačni.

Tudi jaz sem bil izločen iz družbe, ker sem bil drugačen, vendar kljub temu tudi sam izzivam drugačne od sebe. Zato razumem to situacijo. Kljub temu bi rad videl, da bi se vsi razumeli, čeprav to velja za utopijo.

Zapisala: X. X. in X. Y.
Avtorica ilustracije: K. V., 9. Z

MOJE MNENJE O FILMU ČUDO

Auggie se mi sploh ne zdi grd, pravzaprav mi je celo ljubek in prijazen. Ko je pri naravoslovju je pomagal Jacku, je takoj postal njegov prijatelj. Auggie je celo povedal, da igra Minecraft, ki je moja najljubša igra. Zelo si želim, da bi ga igral z njim, saj mislim, da je boljši graditelj kot jaz.

Upam, da se bodo njegove sanje, da bo šel enkrat na Luno, tudi uresničile. Želim si, da bi kdaj skupaj z Auggiem in Jackom igrali moj svet v Minecraftu, saj bi skupaj dobro sodelovali. Auggijeve zareze na obrazu me zelo spominjajo na Johna Connorja iz filma »*Terminator Genisys*«. Zelo si želim biti njegov prijatelj.

Zapisal: Gašper Mojškerc, 8. aZ

Vir slike: https://osnovnaskolamalinskadubasnica.hr/wp-content/uploads/film-cudo.jpg . Dostopno: 4. 6. 2020

NEVIDNI

(RAZMIŠLJANJE O DRUGAČNOSTI)

Za večino ljudi so drugačni tisti, ki se po katerikoli značilnosti razlikujejo od nas. Od nas se razlikujejo po: obliki obraza, barvi las, barvi kože, obnašanju, načinu govora in izkazovanja čustev, občutljivosti, spominu, načinu reakcije v določenih situacijah …

Ljudje so do takih ljudi večinoma kritični, jih izločijo iz družbe, so do njih nesramni. Do njih so taki zato, ker ljudje večinoma težko sprejemajo drugačne od sebe. Izločeni ljudje se zaradi tega počutijo nepomembne, izpostavljene, zato jih večinoma prevzemajo depresivne misli.

Takim ljudem lahko pomagamo tako, da se družimo z njimi, jih podpiramo v težkih situacijah, se potrudimo biti prijazni do njih, kljub temu da nam niso najbolj všeč, a jim s tem zelo pomagamo.

Danes ne naredi človeka drugačnega samo izgled, naredi ga tudi način oblačenja, glasba, ki jo posluša, učne sposobnosti, velikost …

Ko nekdo sodi drugega, mora najprej počistiti pred svojim pragom. Ljudje so največkrat do takih ljudi nesramni, čeprav bi morali biti potrpežljivi in prijazni. Ljudje ne morejo sprejeti drugih, kakršnih so, zato jih izločujejo iz družbe, se iz njih norčujejo in se jim posmehujejo. Takšni ljudje, ki so izločeni iz družbe, se prilagodijo, v nekaterih primerih pa začnejo početi stvari, da bi izstopali; npr. pričnejo kaditi, jemati droge …

Kaj lahko kot posamezniki storimo, da bodo drugačni ljudje bolje sprejeti?

V tem primeru moramo vsekakor nameniti več časa razumevanju in spoštovanju drugačnih. Širiti moramo pozitivno energijo in razširiti pogled še drugim ljudem. Začelo se bo z majhno skupino ljudi, ki bo širila to pozitivno energijo. Nekje se mora začeti. Zato nagovarjam vse, naj bodo sprememba v svetu, ki si jo želijo videti. Življenje je namreč enostavno, mi smo tisti, ki si ga otežujemo. Samo če si bomo dovolili in upali spremeniti življenjski slog in svoje razmišljanje, bomo doživeli spremembe, ki bodo vodile do novih, boljših rezultatov. Ni nemogoče, vzelo bo mogoče samo več časa.

Biti drugačen pomeni, da se ne bojiš biti to, KAR SI!

Zapisali: učenci 8. aZ in 8. bZ, ki obiskujejo izbirni predmet literarni klub
Ilustracija: Ajda Barna Grabrijan, 9. Z

MOBILNI TELEFONI – DAR ALI PREKLETSTVO SODOBNEGA SVETA

V zadnjih letih so mobilni telefoni postali nepogrešljiv del našega vsakdanjega življenja. Ob njih se prebudimo, v njihovi družbi preživimo dan, zvečer pa se z njimi odpravimo k nočnemu počitku. So naši zvesti in najboljši prijatelji, brez katerih smo dandanes popolnoma izgubljeni.
Katere so dobre in slabe plati uporabe mobilne tehnologije? Kaj se zgodi, če nas mobilni telefoni zasvojijo? Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in literarni klub so za vas pripravili kratek prispevek o dobrih in slabih plateh mobilnih telefonov.

Vir slike: https://www.pinclipart.com/picdir/big/92-921270_we-get-it-covered-cell-phone-repair-and.png. Dostopno: 5. 6. 2020

Zaradi prekomerne uporabe telefona se soočamo s pomankanjem spanca. Ob nezdravi prehrani in pomanjkanju gibanja prihaja do debelosti. Zaradi prekomerne uporabe telefonov se ljudje med seboj manj družijo, poleg tega pa prihaja do več sovraštva in nesramnosti prek socialnih omrežij. Prihaja do izsiljevanja, pogovorov z neznanimi osebami. Zasvojenost od telefonov prinaša tudi zasvojenost z všečki.

Ker imamo prek telefona preveč poguma, določeni ljudje okrog pošiljajo neprimerne fotografije. Posledično prihaja do izsiljevanja za intimne fotografije. Zaradi določenih aplikacij prihaja do zasvojenosti z igricami in videi, včasih premlade osebe dostopajo do neprimernih videoposnetkov. Prihaja tudi do ljubezenskih zvez, ki niso resne, oziroma so osebe še neprimerne za resno zvezo. Vse imamo na dosegu roke. Omogočene so neomejene komunikacije. Telefoni povezujejo ljudi, če jih pametno uporabljamo. Spoznavamo nove ljudi in se z njimi povezujemo. (**Karolina Bregar, 9. Z)**

Zaradi telefonov si lahko pokvarimo oči in postanemo zasvojeni. S telefoni lahko telefoniramo in pišemo sporočila. Lahko pošiljamo e-sporočila. Na telefonih imamo lahko različne aplikacije in igrice, s katerimi smo po navadi zasvojeni.

Na telefonih lahko beremo tudi novice. Telefoni so dobri tudi zato, da smo vedno dosegljivi in da nam ni treba pošiljati pisem. Pošiljanje sporočil je hitrejše kot pošiljanje pisem. Preko telefonov pa lahko tudi kupujemo in plačujemo. (**Maja Mohorčič, 9. Z)**

Zaradi telefona si lahko pokvarimo oči in lahko postanemo odvisni od njega. Na telefonu imamo aplikacije, s katerimi si lahko dopisujemo s prijatelji ali si pošiljamo, kaj imamo za nalogo. Preko telefonov lahko tudi plačujemo.

Telefoni imajo tudi slabe strani: hitro si lahko zasvojen, ob njih pozabiš na čas ali postaneš zaspan. **(Natalija Ferlin, 8 . aZ)**

Prednosti uporabe mobilnih telefonov:

Z mobilnimi telefoni lahko hitreje telefoniramo in si dopisujemo preko aplikacij: Snapchat, Instagram, Viber … Preko telefonov lahko hitreje prosimo za pomoč, sošolec nam lahko hitro pošlje domačo nalogo za prepis. Na Youtubu si lahko poiščemo navodila za izdelavo določene stvari. Z mobilnimi telefoni lahko telefoniramo in delamo, kar hočemo: se slikamo, smo prijavljeni na razna socialna omrežja (npr. Instagram, Snapchat, Tiktok, Messenger, Viber …), seznanjeni smo z novicami (24ur.com, Dnevnik …) **(Ana Urbančič Novak, 8. aZ)**

Slabosti uporabe mobilnih telefonov:

Telefon je povzročil veliko nesreč in smrti vseh starosti. Ljudje pogosto preživijo preveč časa na telefonu, namesto da bi preživeli čas v naravi. Slabo je, da lahko na aplikacije ljudje dajejo neprimerne vsebine. **(Luka Trček, 8. aZ)**

Slabost mobilnih telefonov je v tem, da lahko postanemo zasvojeni s socialnimi omrežji ali igrami in si uničimo oči zaradi svetlobe. Če ga uporabljamo med vožnjo, lahko pride do nesreče. Prav tako se ob uporabi sprošča elektromagnetno sevanje. Jaz menim, da je telefon bolj slaba kot dobra stvar, ki je obnorela svet. **(Ana Urbančič Novak, 8. aZ)**

Ideja o mobilnih napravah se zdi super, ampak je v današnjih časih slabo izpeljana. Ustvarjalci mobilnega telefona so najprej imeli idejo, da bo uporabljen za komuniciranje ene in druge osebe v različnih krajih, ampak danes so podjetja vse telefone spremenila v eno veliko reklamno kampanjo. Kamorkoli greš, boš vedno videl nekoga na telefonu. Mlajši so začeli vse več uporabljati telefone, kar prepreči druženje v zunanjem svetu.

Telefoni so lahko tudi koristni. Če si v nevarnosti, lahko pokličeš na pomoč, nekateri pa ga uporabljajo za dogovarjanje o pomembnih dogodkih.

V preteklosti so živeli brez telefonov, ampak so še vedno dobro živeli. Dandanes imajo skoraj vsi že pametne telefone, saj so zelo privlačni za sodobnega človeka. Na telefonih je veliko različnih igric in aplikacij, ki nam omogočajo lažje in bolj zabavno življenje. Današnji ljudje, večinoma mlajši, so zasvojeni z telefoni, saj jih komaj odložijo, da kaj pojedo.

Vsekakor ne gre prezreti dejstva, da se vse več prometnih nesreč zgodi zaradi tega, ker voznik gleda v telefon in ni pozoren na dogajanje na cesti.

Mobilni telefoni sproščajo tudi elektromagnetno sevanje, ki povzroča raka. Ljudje najraje gledajo ekrane v temi in si s tem uničujejo vid. **(Nejc Hrovat, 8. aZ)**

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič

Vir slike: https://static-si.hudo.com/images/posters/773/image.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020

NAŠI UČENCI O PRAZNIČNEM DECEMBRU

V decembru se dogaja veliko lepih stvari, kot so recimo božič, novo leto in obisk treh dobrih mož (Miklavža, Božička in Dedka Mraza), ki pridnim otrokom prinesejo darila. Božič je izmed njih najlepši praznik. Na ta dan po hišah postavljajo jelko, jaslice in lučke. Nekateri ga praznujejo zato, ker se je na ta dan rodil Jezus (vodja kristjanov), nekateri pa zaradi Božička. Večinoma to praznujejo pri družinah z otroki, ki nestrpno pričakujejo Božičkov obisk na to noč, ko jih zjutraj pod jelko pričakajo darila. Na novo leto pa so otroci lahko dlje pokonci, ko ljudje spuščajo ognjemet. Deset sekund pred polnočjo začnemo odštevati in ko odbije polnoč, se začne prava novoletna zabava. Ognjemet traja kar pet minut brez prestanka. Takrat drug drugemu voščimo novo leto in spijemo kozarček šampanjca. **(Gašper Mojškerc, 8. aZ)**

V mesecu decembru se dogaja veliko stvari. Ljudje se obiskujejo med sabo, mesta in vasi so okrašena. Ljudje postavljajo jasli in okrašujejo smrečice. Za novo leto se družijo, obdarujejo in skupaj odštevajo do polnoči. Vendar imajo prazniki dve plati. Dobra plat: ljudje se družijo med sabo, se obdarujejo in spoprijateljijo ter ponovno povežejo. Slaba plat: ljudje spuščajo rakete, mečejo petarde, plašijo živali. **(Črt Peterlin Šimec, 8. aZ)**

Končno spet december! Darila, dobri možje, novo leto … Za marsikoga, ki živi na pragu revščine, pa je to peklenski mesec, saj starši ne morejo svojim otrokom privoščiti toliko daril kot drugi starši. Zato se otroci počutijo slabo. Za mnoge je to mesec zapravljanja, saj zapravijo dvakrat ali trikrat več. Zame je to najlepši mesec, saj takrat prižgejo lučke v Ljubljani, doma postavimo jaslice in okrasimo novoletno jelko, obiskujejo in obdarujejo nas trije dobri možje. Najprej nas obišče Sv. Nikolaj (Miklavž), nato nas obišče Božiček, zadnji pa je Dedek Mraz. **(Natalija Ferlin, 8. aZ)**

Decembra postavimo in okrasimo smrečico, obesimo lučke, naredimo jaslice in se zabavamo z domačimi. Nekateri pa nimajo nikogar, s katerim bi se poveselili, zato jim morda december ni všeč, saj se počutijo osamljene. Ko spuščamo rakete in petarde, prestrašimo pse in mačke pa tudi druge živali, pride tudi do mnogih poškodb in morda tudi do smrti. Učencem morda december ni tako všeč, saj je v tem času v šoli veliko kontrolnih nalog in spraševanj, a vseeno lahko najdemo kaj dobrega v praznikih. **(Zapisala: Maja Škufca, 8. aZ)**

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič

Vir slike: https://www.mladinska.com/_files/6777/cic5_cvs_1.pdf. Dostopno: 6. 6. 2020

SEBASTIJAN PREGELJ, DEČEK BRIN NA DOMAČEM KOLIŠČU

Pred epidemijo smo v 5. bZ pri družbi obravnavali prazgodovino, med drugim tudi koliščarje. V knjižnici imajo več delov knjige z naslovom *»Deček Brin na domačem kolišču«*, avtorja Sebastijana Preglja. V šoli smo pri pouku prebrali vsak dan novo prigodo glavnega junaka Brina.

Ker so učenci spraševali, kdaj bomo brali naprej, kaj se zgodi …, sem stopila v stik z založbo in avtorjem. Napisala sem e-sporočilo:

»Sem učiteljica 5. razreda na OŠ Stična, na podružnici v Zagradcu. Pred epidemijo smo obravnavali prazgodovino in med drugim tudi koliščarje.

Ker poznam zbirko knjig »Deček Brin na domačem kolišču«, sem učencem vzporedno z obravnavo snovi vsak dan brala eno od zgodb v knjigi.

Žal smo morali ostati doma in tega ne morem več. Rada bi nadaljevala z branjem. Prosim za vaše dovoljenje, da jim dnevno pošljem pretipkano zgodbo, ki jo preberejo in tako končamo z zgodbami, ker me učenci že sprašujejo, kaj je z našo zgodbo in kako se konča. Hkrati bo to tudi naša vez oz. kontakt, ki nas bo povezoval tudi v teh časih.

Žal ne morem z vsemi učenci kontaktirati po videokonferenci, rada pa bi, da zgodbo slišijo vsi. Hvala za vaš odgovor.«

Odgovor založbe MIŠ:
»Pozdravljeni. Hvala za vaše prijetno sporočilo. S privoljenjem avtorja dovoljujemo uporabo zgodbe v razredu. Da vam malce olajšamo zadevo, jo pripenjam v priponki. Upam, da bo vam in vašim učencem polepšala te nenavadne dni.

S prijetnimi pozdravi,
Špela Habulin.«

Odgovor avtorja:

»Spoštovana gospa Jere-Grmek,
vaš dopis me je zelo razveselil in sem založbi tudi takoj odgovoril, da nimam nobenih zadržkov. Vesel bom, če bodo moje knjige otrokom vsaj malo polepšale te nenavadne dni. Situacija mi ni tuja, saj imam sina v 5. razredu.

Želim vam vse dobro. Ostanite zdravi.

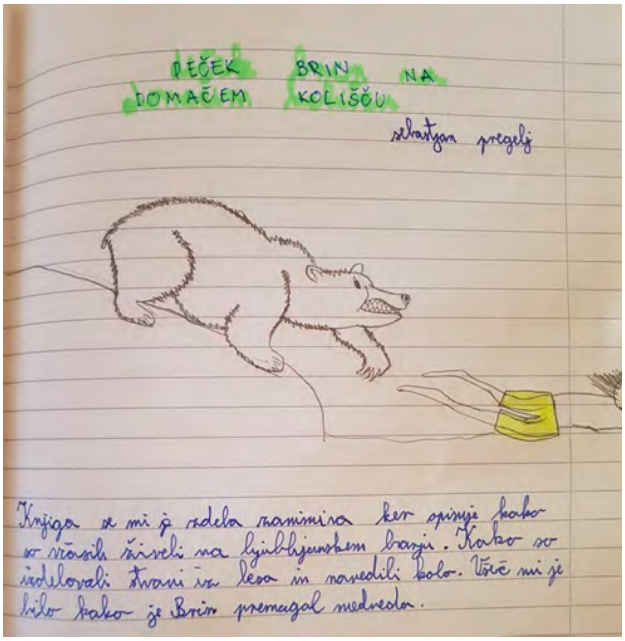
Sebastijan Pregelj«

Tako smo knjigo prebrali do konca, učenci pa so mi vrnili svoje vtise v besedi in sliki.

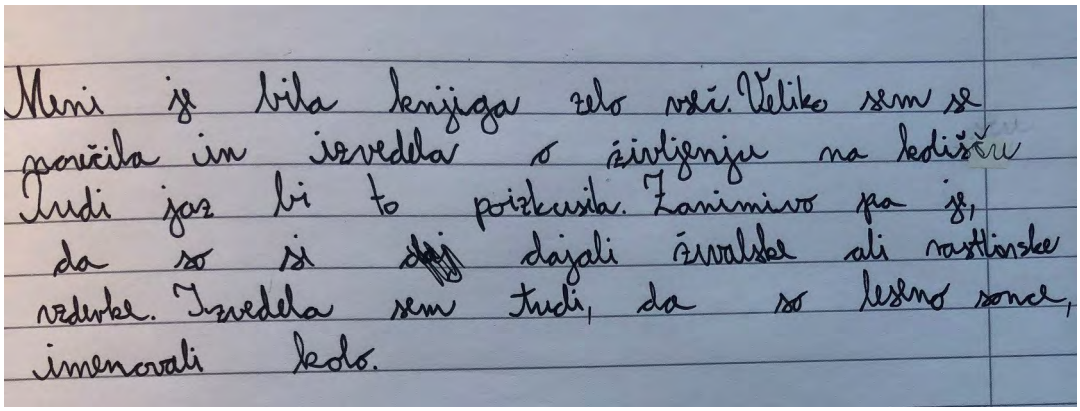
VTISI UČENCEV 5. bZ O PREBRANI KNJIGI »DEČEK BRIN NA DOMAČEM KOLIŠČU«

Avtorica zapisa: Neža Zajc, 5. bZ

Avtor zapisa: Leon Ferlic, 5. bZ

Avtorica zapisa: Pina Perpar, 5. bZ

SEBASTJAN PREGLJ

Narisala sem to kar se najbolj spominjam, saj so mi kišce od Koliščarjev zelo všeč. Tudi jaz bi imela takšno kiško, ampak bi me bilo malo strah, ko bi bila poplave. Vem pa, da so te kiške trdno zakopane v tleh.

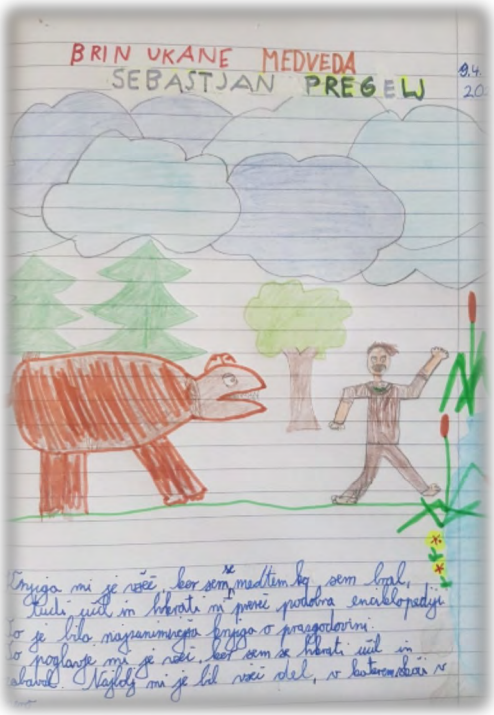
DEČEK BRIN

Knjiga Deček Brin je zelo poučna knjiga, govori o koliščarjih iz te knjige se tudi veliko naučiš. Vse kar smo se v šoli že naučili je povedano v knjigi samo, da je napisano kot pravljica. V knjigi izveš tudi, da so dobili imena po čem, kar so naredili ali so dobro znali. V knjigi so tudi predmeti, naprimer Neandertalska piščal, vaška situla... Vse kar so našli arheologi. Knjigo Deček Brin bi priporočila vsem saj je knjiga tudi zanimiva, poučna saj izveš vse o koliščarjih.

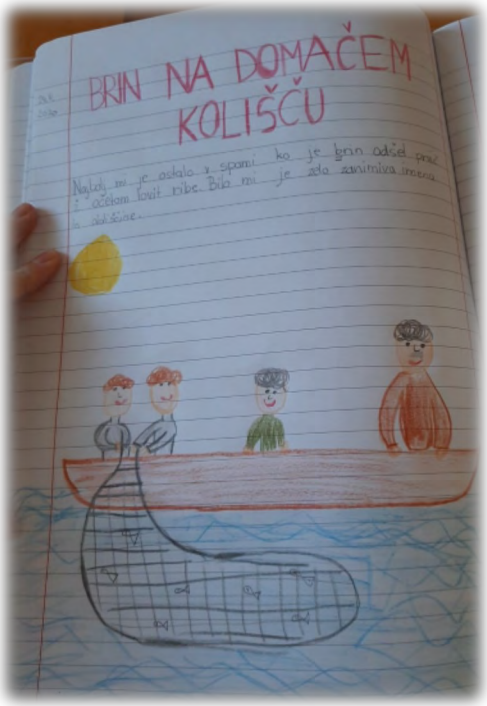
Avtorica obeh zapisov: Manca Vrhovec, 5. bZ

Avtorica zapisa: Lana Plut, 5. bZ

Avtor zapisa: Bor Glavan, 5. bZ

Avtorica zapisa: Ajda Strah, 5. bZ

Intervjuvali.smo

IGRALEC GORAZD ŽILAVEC

Gorazd Žilavec se je rodil leta 1973 v Murski Soboti. Ljubezen do igranja ga je vodila na Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo, kjer je na Oddelku za igro in umetniško besedo leta 2004 diplomiral. Že med študijem in kasneje kot diplomirani igralec je nastopal v SNG Drama Ljubljana, v MGL, v Mestnem gledališču Ptuj, v Gledališču Koper … Preizkusil se je tudi v impro ligi. Širša javnost ga pozna kot Bena Sagadina iz popularne televizijske serije Lepo je biti sosed, ki je pod režijskim vodstvom Vena Jemeršiča nastajala v letih 2008 do 2011. Nastopal je tudi v televizijskih serijah Mame (2017) in Česnovi (2017) pa v celovečernih filmih Varuh meje (2002), Traktor, ljubezen in rock'n'roll (2008) …

Igralec Gorazd Žilavec
Vir slike:
https://govorise.metropolitan.si/media/cache/upload/Photo/2016/05/03/s18_30_zilavec_ga-2_bigimage.jpg.
Dostopno: 19. 10. 2019

Ali se nam lahko na kratko predstavite?

Rodil sem se v Murski Soboti. Poklicno se ukvarjam z igranjem in zaposlen sem v mariborski Drami.

Ali pogosto zahajate domov?

Ko sem bil zaposlen v Gledališču Koper, sem domov hodil zelo poredko, zdaj ko sem zaposlen v Drami v Mariboru, pa približno sedemkrat na leto.

Kateri predmet Vam je bil v osnovni šoli najbolj všeč?

Sem bolj naravoslovni tip človeka. Že v osnovni šoli sem imel zelo rad športno vzgojo, sicer pa sta mi bili všeč fizika in matematika. Do 8. razreda mi je bil všeč tudi likovni pouk, nato pa smo dobili novo učiteljico, s katero se nisem najbolje razumel, zato sem ta predmet zasovražil.
Sprva sem razmišljal, da bi ob koncu osnovne šole šel na oblikovno šolo v Ljubljano, a zaradi te učiteljice nato nisem šel. Pri fiziki mi je bilo všeč to, da lahko veliko stvari izračunaš in kasneje to uporabiš. Zanimala me je tudi elektrika.

Ali imate pred nastopi kaj treme?

Pred vsakim nastopom imam tremo, največ pa pred premiero. Večkrat igraš, manj treme imaš! Nekoč sem vprašal znanega voditelja Matjaža Tanka, če ima pred vodenjem TV dnevnika tremo. Odgovoril mi je, da je vodil že več kot 3000 dnevnikov, a ima še vedno pred vsakim vodenjem tremo. Trema je dobra stvar. Ko imaš tremo, se telo pripravi na akcijo in se osredotoči na delo! Tudi Borisa Cavazzo sem vprašal, kdaj nehamo imeti tremo, in odvrnil mi je, da ko umremo.

Poznamo vas kot »Bena« iz serije »Lepo je biti sosed«. Kako je potekalo snemanje?

Najprej je bilo naporno, saj smo eno epizodo posneli v enem dnevu, nato pa smo začeli uživati. Tam sem se zaljubil v svojo ženo, ki je igrala Žužo. Na snemanje te serije imam zelo lepe spomine, čeprav je bilo zelo naporno. V studiu je bilo 35–38 ljudi. Ko je bila epizoda posneta, je šla v montažo. Gre za dolgotrajen proces. Če je film posnet v 50 dneh, se montira 150 dni. V montaži dobesedno dobijo žulje na riti. Jaz tega ne bi zmogel početi.

Gorazd v vlogi Bena

Vir slike:
https://cdn.kme.si/public/images-cache/700x700/2018/12/27/e377646914f72f94be30f9723aa4a222/5c24904b59316/e377646914f72f94be30f9723aa4a222.jpeg. Dostopno: 19. 10. 2019

Ali imate raje gledališče ali delo pred kamero?

Oboje ima svoj čar. V gledališču mi je blazno všeč, da imaš takojšnji odziv, reakcijo občinstva. Tudi če igraš dramo, čutiš publiko, kako diha. Prav tako mi je všeč občutek, da komu igram. Pri filmu oziroma nadaljevanki pa mi je všeč to, da ko nekaj dobro zaigraš oziroma posnameš, to ostane ovekovečeno, posneto. Ogled posnete predstave zagotovo ne more prekašati ogleda gledališke predstave v živo.

Kaj sicer počnete, ko niste v gledališču?

Ko nisem v gledališču, se trudim vzgajati svojo 16-letno hčer in 14-letnega sina. Če imam čas, zelo rad kuham.

Ali se tudi Vaš sin ukvarja z igranjem?

Ja, moj sin je tudi sinhronizator risank. Ravnokar je sinhroniriral eno izmed oseb v risanki *»Mali jeti«*.

Ali se ukvarjate tudi s športom?

Trenutno najraje rolam. Včasih sem rad tekel in celo treniral nogomet. Želel sem postati nogometni trener, a me je nato pot zanesla v igralske vode.

Ali je Vaš sin boljši nogometaš od Vas?

Moj sin ima za razliko od mene talent za igranje nogometa. Je golman in trenutno trenira pri Olimpiji za U 15. Trenerji pravijo, da je zelo perspektiven športnik.

Katere prekmurske jedi najraje jeste?

Najraje jem dödöle in bujto repo.

Katera vloga se Vam je še posebej usedla v srce?

Ko sem pred leti v Gledališču Koper igral v angleški črni komediji z naslovom *»Plen«*, sem se izredno zabaval. Žal Slovenci črnega humorja takrat niso dobro sprejeli.

Kako bi na kratko opisali Prekmurce?

Prekmurci so nesamozavestni in zelo radodarni.

Kako poteka Vaš delovni dan?

Moj dan je zelo naporen. Danes imam v studiu »voice test«, nato še sina peljem na »voice test«, zvečer pa imam predstavo. V Mestnem gledališču ljubljanskem gostujemo s predstavo *»Popolni tujci«*.

Gorazd – igralec z dušo in telesom

Vir slike:
https://images.24ur.com/media/images/884xX/Oct2008/60195318.jpg?v=d41d. Dostopno: 19. 10. 2019

Igralci smo zelo vraževerni. V gledališču ne smemo vriskati. Ali veste zakaj? Dolgo so nam govorili: »Ne žvižgaj, da ne boš izžvižgan.« Žvižganje je v bistvu prepovedano zaradi varnosti. Nad nami namreč visi nekaj ton reflektorjev. Če se utrga vrv, se zasliši žvižganje.
Igralci morajo biti pozorni na to. Pred premiero si igralci ponavadi rečemo: »Zlomi si nogo!«

Rojeni ste bili v mešanem zakonu. Vaša mama je evangeličanka, oče pa katolik. Kako ste to dojemali?

To sem dojel kot neke vrste bogastvo (dar). Vesel sem, da je Prekmurje izredno versko raznoliko.

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Osnovna šola Stična

O Gorazdu Žilavcu

Gorazd je v Murski Soboti na svet prijokal
in že v otroških letih rad vice pokal.

Kot srednješolec je v štajerski prestolnici prebival
in si vestno štromarskih veščin nabiral.

Študentska leta je zapisal Akademiji za gledališče, film, radio in televizijo,
kablom in električnemu toku pa je rekel: »Adijo!«

V Ljubljani mu je pod kožo zlezla impro liga,
gledališče in igra pa sta mu postala prva briga.

Zna se spretno preleviti v tragičnega junaka, ki v življenju »zabluzi«,
a še raje se s komičnimi vlogami in smehom druži.

V številnih televizijskih oddajah nas je do solz nasmejal,
a še najbolj nam je v spominu kot Beno iz serije »Lepo je biti sosed« ostal.

Njegova preprostost in vedrina
sta velika vrlina.

S svojo pojavo nas v hipu spravi v smeh,
je pravi humoristični velemojster, saj ima vicev poln meh.

Gorazd,
bodite taki, kakršni ste, še naprej,
saj Slovenci nujno rabimo take ambasadorje dobre volje,
da nam bo v prihodnosti šlo le na bolje!

Zagradec, 17. oktober 2019 **Učenci in učiteljice OŠ Stična, PŠ Zagradec**

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO …

Slike iz naravnih materialov

Avtorica slike: Teja Pintar, 5. aZ

Avtorica slike: Taja Travnik, 5. aZ

Avtor slike: Matic Pograjc, 5. aZ

Avtorica slike: Julija Maver, 5. aZ

Avtor slike: Klemen Zupančič, 5. aZ

Avtor slike: Jošt Pajk, 5. aZ

Mentorica: Vanja Peček Janoš

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO …

Avtorica ilustracij: Ajda Kambič, 7. bZ

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO …

Avtorica ilustracije: Manca Perko, 6. aZ

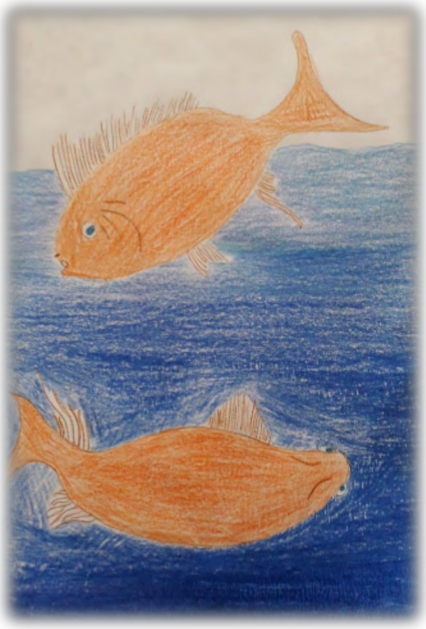
MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO …

Avtorica ilustracije: Manca Perko, 6. aZ

Avtorica ilustracije: Ajda Bradač, 6. aZ

Avtor ilustracije: Maks Bradač, 6. aZ

Pisan.svet

KAJ JE COVID-19 IN KAJ SE ZGODI V TELESU OB OKUŽBI Z NJIM?

COVID-19 je nalezljiva bolezen, ki jo povzroča virus SARS-CoV-2. Virus je sestavljen iz RNA in beljakovine, ki ga obdaja in varuje. Prihaja iz družine koronavirusov, ki povzročajo bolezni pri ljudeh in živalih.

Koronavirus je ohromil svet.

Vir slike:
https://www.dnevnik.si/i/ag/2020/03/06/1243329.jpg. Dostopno.: 25. 5. 2020

Širi se predvsem z respiratornimi kapljicami, ki jih okužene osebe ustvarjajo ob kašlju in kihanju. Človek začne kazati simptome po 5–14 dneh okužbe. Pri nekaterih pa se simptomi sploh ne izrazijo. Simptomi te okužbe so zelo podobni simptomom drugih bolezni, zato je potrebno, da vsakega obolelega najprej testiramo, če se je res okužil z novim koronavirusom.

Ko se okužiš z boleznijo, nov virus napade tvoje celice. Virus v celico vstavi svoj RNA. Ta okužena celica zdaj s pomočjo novega RNA proizvaja nove kopije virusov. Celica lahko ob okužbi tudi odmre, medtem ko kopija virusa že napada novo celico. Ko imunski sistem začuti virus, se začne telo braniti proti njemu. Posledice dela imunskega sistema začutimo v obliki simptomov, kot so boleče grlo, vročina, kašelj itd. Če ima oboleli dober imunski sistem, bo njegovo telo virus prej ali slej zatrlo s pomočjo več različnih tehnik, kot so vročina, ki pomaga imunskemu sistemu, da bolje deluje, in je neprijetno okolje za virus. Telo okuženega postane šibko in zaspano, ker telo porablja veliko energije, da bi se znebilo virusa. Okuženi lahko celo začuti bolečine v kosteh, kajti te proizvajajo veliko več belih krvničk. Z dobrim imunskim sistemom bo telo virus zatrlo v nekaj tednih. Če pa ima oboleli slab imunski sistem, lahko virus začne uničevati vedno več celic. Ko to zazna imunski sistem, lahko le-ta pretirava, kot na primer s previsoko telesno temperaturo, ki lahko postane škodljiva za nas. Ko telo proizvaja bele krvničke, z njimi proizvaja tudi kup kemikalij, ki v primeru prevelikega števila lahko povzročijo vodo v pljučih obolelega. Če bolnik ne dobiva zadostne količine kisika, mu lahko začnejo propadati organi, čemur po navadi sledi smrt. Večkrat pa se zgodi, da oboleli z oslabljenim imunskim sistemom umre zaradi kakšne druge bolezni.

Zdravila za COVID-19 še niso našli in za zdaj lahko samo blažijo njegove simptome. Za »zdravilo« proti virusom imamo več možnosti antivirusnih zdravil, ki jih strokovnjaki že testirajo. Najverjetnejša rešitev pa je cepivo, katerega slabost je, četudi bi ga naredili v rekordnem času, bi zanj potrebovali vsaj 18 mesecev. Cepivo v telo spusti omiljene kopije nekega virusa, da ga, ko bo to potrebno, hitreje prepozna in lažje uniči. Zato je v trenutni situaciji najbolje, da ostanemo doma, gremo na svež zrak, če imamo to možnost, in ne pozabimo na zdravo prehrano in telesno vadbo.

Zapisal: Jernej Miklič, 9. Z

AVA MAX

Amanda Ava Koci se je rodila 16. februarja leta 1994 v Wisconsinu v mestu Milwaukee. Starše ima iz Sarande in Tirane (Albanije). Sebe je opisala kot 100 % Albanko, javnosti pa je še zaupala, da se vsekakor želi vrniti v skupnost, ko bo lahko.

Pri 8 letih se je preselila v Virginijo, kjer je tudi odrasla. Leta 2013 je napisala svojo prvo pesem z naslovom »Take Away the Pain«. Njene novejše pesmi so »Torn«, »Slow dance«, »Sweet but Psycho« in »So am I«. Njena najnovejša pesem je »Alone 2. del«, ki jo je posnela z enim izmed najbolj slavnih DJ-jev, Alanom Walkerjem, v največji jami na svetu (Son Dung – Vietnam). Kasneje sta jo še posnela v Château de Fontainebleau. Nedolgo nazaj pa je imela rojstni dan (dopolnila je 26 let).

Pevka Ava Max

Zapisal: Gašper Mojškerc, 8. aZ

Vir slike: https://images.genius.com/74954da8ce15008565ff561526afb49b.1000x1000x1.jpg . Dostopno: 4. 6. 2020

GLASBA ZDRUŽUJE

V današnjih časih je veliko zvrsti glasbe, zato lahko vsak posluša, kar si želi, in pri tem uživa ter se sprošča. Ko ima nek glasbenik ali skupina koncert, pride na ta dogodek veliko ljudi in to pomeni, da glasba združuje.

Najbolj znani zvrsti glasbe sta narodnozabavna glasba in klasična glasba. Za narodnozabavno glasbo so značilne narodne noše, velikokrat se izvajajo polke … Druga zvrst glasbe, ki je najbolj znana, je klasična glasba. Pri izvajanju te glasbene zvrsti se uporabljajo godala, brenkala, pihala, trobila ter tolkala. Tretji, najbolj znan stil glasbe je pop glasba, ki je najbolj priljubljena med najstniki. Četrti stil glasbe je rock, pri katerem so značilni različni stili oblačenja, poslušalci so srednjih let, za to zvrst glasbe pa je značilno glasno igranje na inštrumente.

Zapisali: Patricija Kastelic in Sara Jernejčič, 9. Z

Vir slike: https://image.freepik.com/free-vector/young-people-listening-music-illustration-concept_52683-27020.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020

ŽIVALSKI SVET

HASKI

Sibirski haski je volčji, srednje velik pes, ki izhaja iz Sibirije. Ima črno dlako po hrbtu in straneh trupa, na trebuhu, nogah in obrazu pa belo dlako. Odvisno od letnega časa imajo krajšo poleti in daljšo pozimi. Sibirski haskiji so ljubeči, nežni, igrivi, aktivni psi, ki obožujejo svojo družino. Posebno v mladih letih so izredno hiperaktivni. Odrasli psi so bolj zadržani in dostojanstveni. Niso radi sami in kadar jih predolgo pustimo samevati, bomo lahko spoznali tudi njihovo uničevalno moč. Haskiji jedo zelo malo, čeprav bi od njih pričakovali ravno nasprotno. Potrebujejo izjemno veliko vadbe. Dolgi dnevni sprehodi ali tek bodo zadostovali, če pa mu boste zagotovili več aktivnosti, bo pes toliko bolj vesel. Niso primerni za stanovanja, vendar se lahko privadijo, če zadovoljimo njihovo dnevno potrebo po gibanju. Najbolje se bodo seveda počutili na prostem, v varno ograjenem dvorišču, kjer se bodo lahko svobodno gibali.

Haski ne prenaša dobro toplega podnebja, zato mu poleti zagotovite bivanje v klimatiziranih prostorih, v globoki senci in veliko vode. Prav tako prilagodite dnevne aktivnosti visokim temperaturam, oziroma jih izvajajte zgodaj zjutraj in pozno zvečer.

Meni je to najlepša pasma psa. Imamo ga tudi doma. Res je, da potrebujejo veliko telovadbe in fizične aktivnosti. Zelo radi se igrajo. So naravni lovci, saj prav veličastno skočijo na plen, naj bo to krt ali kaj drugega, moraš pa vsak dan napolniti posodo za hrano in za vodo.

Zapisal: Nejc Hrovat, 8. aZ

Viri slike in besedila: https://www.mrpet.si/pasma-sibirski-haski-p-16541.aspx
https://sl.wikipedia.org/wiki/Sibirski_haski

https://www.mojpes.com/wp-content/uploads/2019/09/HASKI_9-1024x683.jpg. Dostopno: 4. 6. 2020

UGANKE ZAVOZLANKE

1
Vedno miruje, vendar se zdi,
kot da potuje,
spremlja ljudi.

C __ __ __ __

2
Na poseben dan se ga dobi,
vsak se ga razveseli.
Je skrbno zavito, kar je notri,
je skrito.

D __ __ __ __ __

3
Vedno ga skrbi,
kakšno je zdravje nas, ljudi.

Z __ __ __ __ __ __ __

4
V morju je kar mrgoli,
ko piha, tudi po zraku leti,
ta snov je večna,
ampak Zemlja zaradi nje ni srečna.
P __ __ __ __ __ __ __

5
Zaprta molči, odprta uči,
odkriva skrivnost,
lepoto, modrost.

K __ __ __ __ __

6
Zunaj zelen, znotraj rumen,
je dober in sočen,
pojedel ga bom,
lahko pa je tudi Spužijev dom.

A __ __ __ __ __

7
Spomladi na njem
ptič si gnezdo zgradi,
jeseni pa z njega vsak list odleti.

D __ __ __ __

8
Trata je z njo posejana,
zajčku je najljubša hrana.
Le tri liste si obleče,
štiri najdeš z malo sreče.

D __ __ __ __ __ __ __ __

9
Najprej v solati,
nato zlate zvezde na trati,
a na koncu ostanejo le še beli padalci.

R __ __ __ __ __

10
Lučko prižiga,
z lučko leti
skozi prelepe poletne noči.

K __ __ __ __ __ __ __ __

Rešitve:
1 – cesta, 2 – darilo, 3 – zdravnik, 4 – plastika, 5 – knjiga, 6 – ananas, 7 – drevo, 8 – deteljica, 9 – regrat, 10 – kresnička

OTROŠKE IZŠTEVANKE

Izštevanke so krajša rimana besedila z značilnimi besednimi zvezami. Otroci jih imajo zelo radi. Besedilo, ki je šaljivo in novo, še posebej pritegne njihovo pozornost. Izštevanke so vsekakor zvesti spremljevalec slehernega otroka, z ustnim izročilom pa se prenašajo na nove rodove nadobudnih malčkov. Učenci izbirnega predmeta literarni klub in šolsko novinarstvo so malce pobrskali po svojem spominu in za vas zapisali nekaj otroških izštevank, ki so jim ostale v spominu iz otroštva.

AN BAN,
PET PODGAN,
ŠTIRI MIŠI,
V UH ME PIŠI,
VIJA VAJA VEN!

EN KOVAČ KONJA KUJE,
KOLKO ŽEBLJEV POTREBUJE?
EN,DVA,TRI, PA POVEJ ŠTEVILO TI!
EN, DVA, TRI, POJDI VEN TI!

MATIJA MATAJA,
HRUŠKE PRODAJA,
HRUŠKA MU ZGNIJE,
MATIJA PA VPIJE!

JANKO ZAPLANKO
ČEBELE LOVI,
ENA GA PIČI –
LOVIL BOŠ PA TI!

EKATE PEKATE, CUKATE ME,
ABE FABE DOMINE,
EKTUM, PEKTUM, KUFER ŠTUC,
KVINTE KVANTE FINGO PU.

ŠTIRI MAČKE,
ENA MIŠ,
SE JIH TI BOJIŠ?
ŠTIRI MAČKE,
ENA MIŠ,
KAM PA TI BEŽIŠ?
ŠTIRI MAČKE,
ENA MIŠ,
TI SI REVA,
TI LOVIŠ!

METODA NERODA,
PO LOJTRO JE ŠLA,
SE LOJTRA ZLOMILA,
JE PADLA NA TLA!!!

EKATE PEKATE CUKATE ME,
ABE FABE DOMINE,
EKTRUM PEKTRUM KUFR ŠTRUC,
KVINTE KVANTE ENGA FUČ.

ANČKA, BANČKA, POMARANČKA,
V PRVI KLOPICI SEDI
IN NAPIŠE ČRKO I.
KER PA ČRKE I NE ZNA,
PA NAPIŠE BLA, BLA, BLA.

ENA BELA HIŠICA, KOL'KO OKEN PA IMA?

EN, DVA, TRI, PA POVEJ ŠTEVILO TI!

Pripravili: učenci izbirnega predmeta literarni klub in šolsko novinarstvo

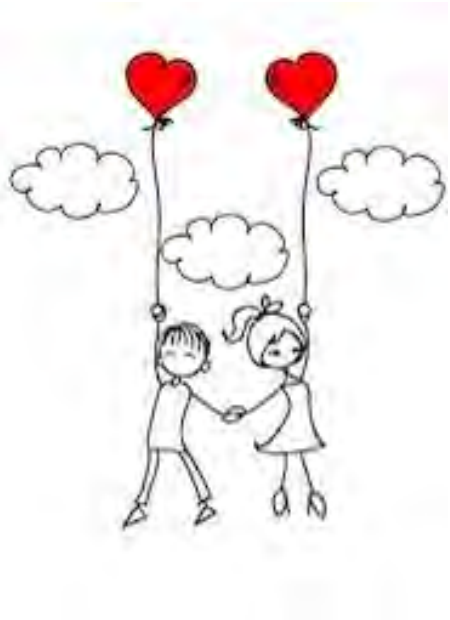
KAKO VEŠ, DA SI FANTU VŠEČ?

Fantu si zagotovo všeč, če:

- je veliko v tvoji družbi;
- želi na vsak način pritegniti tvojo pozornost;
- ti daje ljubezenska sporočila v omarico;
- te izziva z drugimi fanti;
- te njegovi prijatelji izzivajo z njim;
- pred teboj stoji, kot da bo izvedel nastop;
- postane resen ali tih;
- iz njegovih ust prihajajo živalski zvoki;
- te gleda, kot da bi te prvič videl;
- si grize svoje ustnice.

Pripravile učenke izbirnega predmeta literarni klub.

Vir slik: https://image.shutterstock.com/image-vector/valentine-doodle-boy-girl-vector-600w-91309361.jpg . Dostopno: 5. 6. 2020

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES …

Učiteljica: »Koliko je visoka šola?«

Učenec: »2 metra.«

Učiteljica: »Zakaj pa ravno toliko?«

Učenec: »Ker jo imam čez glavo.«

Zakaj je kalkulator človekov najljubši prijatelj?

Ker nanj lahko vedno računaš.

V šoli pozvoni telefon.

Glas: »Danes pa našega Janezka ne bo v šolo.«

Učiteljica: »Kdo pa kliče?«

»Moj oče,« se oglasi Janezek iz telefona.

V šoli govore o sanjah, Tonček pripoveduje: »Sanjalo se mi je, da sem se učil matematiko in da sem potem dobil odlično. – Kaj naj bi to pomenilo?«

»Da si med spanjem pametnejši.«

Pri naravoslovju:

Učitelj: »No, Buček, ti pa zdaj lepo povej, koliko kosti imaš v telesu?«

Buček: »Najmanj dva tisoč petsto.«

Učitelj: »Zakaj pa me nisi včeraj poslušal, ko sem razložil, da je v človeškem telesu dvesto kosti?«

Buček: »Saj sem! Ampak sem danes zjutraj jedel sardine.«

Kako veš, kdaj polž laže?

Ko reče, da ga ni doma.

Zakaj blondinka nese superge v živalski vrt?

Zato ker gor piše PUMA.

Učiteljica: »Kako se stopnjuje pridevnik rumen?«

Učenec: »Rumen, oranžen …«

Pripravili: učenci izbirnega predmeta literarni klub in šolsko novinarstvo

ZA BRIHTNE GLAVE

Razvozlaj spodnje rebuse.

A)

J=P, ~~2~~

E=B, ~~5,6,7~~

~~1,2,3,4,5~~

_ _ _ _ _ _ _ _

B)

~~2,4,8~~

~~1,2,3~~

_ _ _ _ _ _ _ _ _

C)

M=P

~~3~~

~~3,4~~

_ _ _ _ _ _ _ _

Pripravila: Tanja Škufca, 9. Z

SUDOKU:

		8		6	1		4	2
1	4		3	7		9	6	8
3		6	9		8	1	7	
	1	7		9		8		6
6	3		2	8	5		1	7
5		4		1		2	3	
	6	3	8		9	7		1
7	9	2		3	6		8	4
	5		7	2		6	9	

Pripravila: Karolina Bregar, 9. Z

RECEPT ZA PALAČINKE

Količina: za 4 osebe
Čas priprave: 30 min

Sestavine:
- 3 jajca,
- žlica sladkorja,
- ščepec soli,
- deciliter Radenske,
- 12 žlic moke,
- Mleko,
- Olje.

Postopek priprave

V skledo damo jajca, sladkor, sol in jih zmešamo skupaj. Zmesi počasi vmešamo moko. V maso vlijemo radensko in mleko, ki ga dodamo po občutku. Za boljši okus pustimo maso nekaj časa počivati.

V segreto ponev vlijemo kapljico olja in dodamo eno zajemalko mase. Pustimo, da se zlato-rjavo popeče na obeh straneh.

Postrežemo jih z nutello in marmelado.

DOBER TEK :)

Pripravila: Patricija Kastelic, 9. Z.
Vir fotografije: arhiv OŠ Stična

SEVERJEVA KNJIGA REKORDOV

Petki v šolski knjižnici so bili posvečeni našemu pokojnemu bivšemu učitelju Leopoldu Severju. V njegov spomin smo na naši podružnični šoli začeli zbirati tudi šolske rekorde.

Po začetni negotovosti in zadržanosti učencev se je zbiranje rekordov na šoli zelo razživelo. Učenci so sami predlagali nove in zelo zanimive rekorde in priče smo bili pravi tekmovalni vnemi pri doseganju teh rekordov. Dogajanje je budno spremljala strokovna žirija, ki so jo sestavljali učenci – očividci in naša knjižničarka Branka Lah.

Vsak rekord je bil »odprt« mesec dni. Učenci, ki si so menili, da lahko rekord presežejo, so se pomerili z aktualnimi zmagovalci (rekorderji).

Vsem sodelujočim in rekorderjem čestitamo in upamo, da bomo z njimi nadaljevali tudi v prihodnje.

Rekorderji PŠ Zagradec:

Najmanjši svinčnik je prinesel:

Jakob Papež iz 8. aZ.

Najmanjšo radirko je prinesel:

Nik Kenik iz 7. aZ

Rekord v najdaljšem ošilku:

Manca Rojc, Brina Perko, Lana Vidrih
iz 6. bZ

(5 centimetrov)

Rekord v poznavanju travniških rastlin:

Žan Kremžar
iz 6. aZ

(12 rastlin)

Rekord v poznavanju glavnih mest:

Ivan Zavodnik
iz 6. bZ

(41 glavnih mest)

Rekord v poznavanju knjižnih junakov na stenah v šolski knjižnici:

Peter Plevel
iz 8. bZ

(45 knjižnih junakov)

Rekord v poznavanju ptic:

Žan Kremžar
iz 6. aZ

(24 ptic)

Rekord v številu sklec:

Om Dušič
iz 7. bZ

(85 sklec)

Rekord v poznavanju in risanju zastav:

Ivan Zavodnik
iz 6. bZ

(19 zastav)

Rekord v hitrostnem pospravljanju šahovskih figur:

Enya Zupančič
iz 6. aZ

(10 sekund)

Rekord v hitrostnem sestavljanju kemičnega svinčnika:

Peter Plevel
iz 8. bZ

(10 sekund)

Rekord v poznavanju različnih modelov tankov med drugo svetovno vojno:

Gal Koščak
iz 9. Z

(70 tankov)

Rekord v poznavanju različnih znamk avtomobilov:

Lovro Ahlin Glavica (iz 6. aZ) in Aljaž Koselj (iz 6. bZ)

(38 različnih znamk avtomobilov)

Rekord v negibnih očeh – brez mežikanja:

Brina Perko
iz 6. bZ

(8 sekund 10 stotink)

Rekord v metu papirnatega letala:

Kevin Janežič
in ekipa LETEČIH ZMAJEV iz 4. Z
(Vid Blatnik, Miha Glavič, Matija Rojc, Timotej Zavšek)

(17 metrov)

Rekord v najhitrejšem govorjenju abecede:

Peter Plevel
iz 8. bZ

(2,295 sekunde)

Rekord v številu pravilno povedanih decimalk števila π:

Jan Ropič
iz 8. aZ

(77 decimalk števila pi)

Rekord v najdaljšem govorjenju aaaaaaaaa...:

Brina Perko
iz 6. bZ

(28, 427 sekunde)

Pripravili: Branka Lah in Nataša Rebec Lukšič v sodelovanju z učenci izbirnega predmeta literarni klub

Vir slik: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec in

https://previews.123rf.com/images/nezezon/nezezon1110/nezezon111000031/10799919-illustration-vectorielle-d-or-m%C3%A9daille-d-.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020
https://www.nationalgeographic.si/wp-content/uploads/2019/11/redke-in-ogrozene-ptice-featured-image.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020
https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn%3AANd9GcQkH29fT2Omc3U89ViFvYlcphABvgr-lIYoibU2uXV0XbELqL7Y&usqp=CAU. Dostopno: 6. 6. 2020
https://felix.si/9981-12933-thickbox/zastave.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020
https://img.freepik.com/free-vector/flat-car-collection-with-side-view_23-2147710317.jpg?size=338&ext=jpg. Dostopno: 6. 6. 2020
https://www.bellarossa.si/image/cache/catalog/lesene-igrace/DSC_0870-splet-600x600.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020
https://i.fullersociety.com/img/kultura-i-obshestvo/779/kakie-tanki-uchastvovali-v-velikoj-otechestvennoj-vojne.jpg. Dostopno: 6. 6. 2020